

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์

สิงหาคม ๒๕๖๔

คำนำ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีการปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และยุทธศาสตร์ทุกระดับ ตลอดจนทิศทางการนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้ปรับปรุงคู่มือการปฏิบัติงาน การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เพื่อให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด อาศัยอำนาจตามข้อ ๘ ของคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อกำหนดแนวทางและวางแผน การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์ วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และนำเสนอยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดต่อคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดเพื่อให้ความเห็นชอบ พร้อมทั้งบูรณาการแผนงานโครงการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เพื่อเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรม ในการนี้คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้นำเสนอแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนั้น

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรฯ ได้ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนา เพื่อมุ่งสู่ “ผู้นำเกษตรสมัยใหม่ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน รุ่งเรืองด้วยเกษตรอินทรีย์ สู่คุณภาพชีวิตที่ดี” กำหนดประเด็นการพัฒนาที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมเพื่อยกระดับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ด้วยเกษตรสมัยใหม่ที่สามารถพัฒนาควบคู่ไปกับเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อประโยชน์สูงสุดของชาวสุรินทร์ ต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
สิงหาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
สารบัญตาราง	ก
สารบัญรูปภาพ	ข
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
๑) ที่มา	๒
๒) ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๓
๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ประเด็นการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๓
๒.๓ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)	๖
๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๖
๒.๕ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
๒.๕.๑ นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน	๗
๒.๕.๒ นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง	๙
๒.๖ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๒	๑๐
๒.๗ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๓
๒.๘ แผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)	๑๖
๒.๙ แผนพัฒนาการเกษตรภาคภายใต้กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕	๒๔
๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๓๖
๒.๑๑ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ ระยะ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๓๘
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	
๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด	
๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัดสุรินทร์	
๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์	
๑) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่	๔๒
๒) อาณาเขต	๔๒
๓) สภาพพื้นที่	๔๓
๔) ลักษณะดิน	๔๔
๑.๑.๒ ลักษณะทางภูมิอากาศ	๔๔
๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๔๖
๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ	๔๗

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๑.๒ ข้อมูลด้านปกครองของจังหวัดสุรินทร์	
๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง	๕๐
๑.๒.๒ การบริหารราชการแผ่นดิน	๕๑
๑.๒.๓ ข้อมูลประชากร	๕๑
๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม	๕๒
๑.๔ ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	๕๓
๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด	๕๔
๑.๖ ข้อมูลด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	๕๖
๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	
๒.๑ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร	๕๘
๒.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๕๘
๒.๓ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสุรินทร์	๖๓
๒.๓.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๒/๖๓	๖๓
๒.๓.๒ ด้านปศุสัตว์ของจังหวัด	๖๘
๒.๓.๓ ด้านประมงของจังหวัด	๖๙
๒.๓.๔ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตรของจังหวัด	๗๐
๒.๓.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI) ของจังหวัด	๗๖
๒.๓.๖ ปฏิทินการเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตร	๘๒
๒.๔ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร	๘๔
๒.๕ การจัดชั้นคุณภาพแปลงใหญ่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	๘๔
๒.๖ วิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการประเมินศักยภาพ ปี ๒๕๖๓	๘๕
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	
๑) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-s Framework	๘๘
- จุดแข็ง (Strength)- จุดอ่อน (Weakness)- โอกาส (Opportunity)- อุปสรรค (Threat)	
๒) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๙๔
- จุดแข็ง (Strength)- จุดอ่อน (Weakness)- โอกาส (Opportunity)- อุปสรรค (Threat)	
ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑๐๑
ส่วนที่ ๕ โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัดสุรินทร์	๑๑๒

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๓๑ ฟาร์มที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ด้านปศุสัตว์	๗๕
ตารางที่ ๓๒ ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ด้านประมง (GAP)	๗๕
ตารางที่ ๓๓ แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จังหวัดสุรินทร์	๗๖
ตารางที่ ๓๔ ข้อมูลการเพาะปลูกและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตร	๘๒
ตารางที่ ๓๕ ประเภทของสหกรณ์และจำนวนสมาชิก	๘๔
ตารางที่ ๓๖ แสดงการจัดชั้นคุณภาพแปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๔	๘๔
ตารางที่ ๓๗ สรุปวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการประเมินศักยภาพและจัดทำแผนพัฒนากิจการ	๘๕
ตารางที่ ๓๘ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๘๘
ตารางที่ ๓๙ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๙๔
ตารางที่ ๔๐ สรุปแผนงาน/โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯ ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๑๑๓

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ ๑ แผนที่จังหวัดสุรินทร์	๔๒
รูปภาพที่ ๒ แสดงสภาพพื้นที่จังหวัดสุรินทร์	๔๓
รูปภาพที่ ๓ แสดงแผนที่ทรัพยากรดินของจังหวัดสุรินทร์	๔๔
รูปภาพที่ ๔ สภาพลุ่มน้ำ จังหวัดสุรินทร์	๔๗
รูปภาพที่ ๕ พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสุรินทร์	๔๘
รูปภาพที่ ๖ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด ปี ๒๕๖๒	๕๖
รูปภาพที่ ๗ แสดงแหล่งน้ำใต้ดิน (บ่อบาดาล) จังหวัดสุรินทร์	๖๑
รูปภาพที่ ๘ แสดงปริมาณและคุณภาพน้ำบาดาล จังหวัดสุรินทร์	๖๒

ส่วนที่ ๑

บทนำ

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ถือเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะ ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และนโยบายรัฐบาลภายใต้วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน” ครอบคลุมการพัฒนาภาคการเกษตรใน ๕ ด้าน ประกอบด้วย การสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ ผ่านกลไกขับเคลื่อนในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และหน่วยปฏิบัติ ที่จะช่วยกำกับให้ทุกหน่วยงานจัดทำแผนงาน/โครงการสำคัญที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รวมทั้งติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการสำคัญดังกล่าว ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ได้อย่างยั่งยืนที่สุด

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการเกษตร ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๓) ประเด็นการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๒ โดยในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

^๑ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑, ตุลาคม). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

^๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๒, เมษายน). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคุมการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์กรความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)^๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาภาคการเกษตรให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)^๔ การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาพร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ได้แก่ ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ ดังนี้

^๓ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๕๙, ธันวาคม). ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙).

^๔ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๕๙). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔.

๒.๔.๑ เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร จัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่หาได้ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น และส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการรวบรวมคัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์กรรมพืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่น

๒.๔.๒ สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิต วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้าและพัฒนา รูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

๒.๔.๓ ยกกระตือรือร้นการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ โดยพัฒนาระบบมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ และขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

๒.๔.๔ เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร โดยเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด (Zoning) วิจัยพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในกระบวนการผลิต สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพเพื่อต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง บริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบครบวงจร พัฒนากลไกจัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร และสร้างความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๔.๕ ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน และควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๒.๔.๖ พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร สร้างบุคลากรด้านการเกษตร และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย

๒.๕ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์^๕

๒.๕.๑ นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย

๑.๑ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

พัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy) โดยนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมในการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและบริการของท้องถิ่น ปรับระบบการบริหารจัดการการผลิตและระบบโลจิสติกส์ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน การใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่า การบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมและขยะแบบคลัสเตอร์ระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนในแต่ละพื้นที่ของจังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับกฎระเบียบทางด้านสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

๑.๒ พัฒนาภาคเกษตร

๑) รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและรายได้ให้กับเกษตรกรในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์ม อ้อย และข้าวโพด โดยผ่านเครื่องมือและมาตรการที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ

^๕ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (๒๕๖๒, กรกฎาคม). คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา.

ไม่เป็นภาระกับงบประมาณแผ่นดินเกินสมควร จัดให้มีระบบประกันภัยสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบตลาดที่เชื่อมโยงผลผลิตของเกษตรกรถึงผู้ประกอบการแปรรูปและผู้บริโภคอย่างเป็นธรรม การใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือในการขยายและเข้าถึงตลาดในรูปแบบต่างๆ การอำนวยความสะดวกทางการค้า และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

๒) ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดภาระทางการเงินการคลังของภาครัฐ โดยจัดให้มีมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มรายได้และลดต้นทุนการเกษตรครบวงจร ตั้งแต่การปรับโครงสร้างต้นทุนการผลิต อาทิ เมล็ดพันธุ์ พื้นที่เพาะปลูก ปุ๋ย เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร แหล่งน้ำ และระบบไฟฟ้าเพื่อการเกษตร การลดภาระหนี้สินโดยให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบที่มีต้นทุนต่ำ การลดความเสี่ยงจากราคาพืชผลทางการเกษตร การพัฒนาทักษะอาชีพเสริมรายได้ รวมทั้งการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิต และการปรับเปลี่ยนการผลิตให้เหมาะสมกับฐานทรัพยากรในพื้นที่และความต้องการของตลาด นำระบบข้อมูลสารสนเทศการเกษตร ระบบแผนที่เกษตรเพื่อการจัดเขตพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) และส่งเสริมกลไกอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน รวมทั้งระบบการบริหารจัดการเชิงรุกมาใช้ในการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่

๓) พัฒนาองค์กรเกษตรกรและเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยเพิ่มทักษะการประกอบการและพัฒนาความเชื่อมโยงของกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และสหกรณ์ในทุกระดับ โดดเฉพาะด้านการตลาด การค้าออนไลน์ ระบบบัญชี เพื่อขยายฐานการผลิตและฐานการตลาดของสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งการพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ไปสู่เกษตรกรอัจฉริยะ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรได้อย่างมั่นคงต่อไปในอนาคต

๔) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกร โดยใช้ประโยชน์จากฐานความหลากหลายทางชีวภาพ การลด ละ เลิกใช้ยาปราบศัตรูพืชโดยเร็ว โดยต้องจัดหาสารทดแทนที่มีประสิทธิภาพเพียงพอและเป็นที่ยอมรับของเกษตรกร การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มและโอกาสทางเศรษฐกิจ อาทิ เกษตรอินทรีย์ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ และเกษตรแปรรูป เพื่อต่อยอดไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีในการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย

๕) ดูแลเกษตรกรผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกิน แหล่งเงินทุน โครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยการผลิตต่างๆ รวมทั้งดูแลและลดความเสียหายจากการทำการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยทางธรรมชาติซ้ำซาก โดยกำหนดเขตพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning)

๖) ส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าเป็นพืชเศรษฐกิจ โดยการสนับสนุนพันธุ์กล้าไม้ และให้ความรู้ในการบริหารจัดการเชิงพาณิชย์อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการปลูก บำรุงรักษา ดูแล และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรอีกทางหนึ่ง

๗) ส่งเสริมการทำปศุสัตว์ให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมการตลาด วิจัยและพัฒนาพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจและสัตว์พื้นบ้าน อาทิ โคเนื้อ แพะ และแกะ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนามาตรฐานการผลิตและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปสู่ตลาดโลก

๘) พื้นฟูและสนับสนุนอาชีพการทำประมงให้เกิดความยั่งยืนบนพื้นฐานของการรักษาทรัพยากรทางการประมงและทรัพยากรทางทะเลให้มีความสมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขีดความสามารถการทำประมงอย่างถูกต้องในกลุ่มประมงพื้นบ้านและเชิงพาณิชย์ การเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการสร้างรายได้และลดต้นทุนการทำประมง ลดอุปสรรคในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการรวมกลุ่มประมงชายฝั่งและประมงพื้นบ้าน เพื่อสร้างพลังในการประกอบอาชีพควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ในพื้นที่ และเร่งพัฒนาการเพาะเลี้ยงในทะเลที่

สอดคล้องกับแผนการใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ รวมถึงการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภูมิปัญญาในการแปรรูปมาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และสินค้าประมง

๒. การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก

ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชน สร้างมูลค่าเพิ่มธุรกิจชุมชนผ่านอัตลักษณ์ของพื้นที่ โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ของไทย ผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และสหกรณ์ในชุมชนให้สามารถใช้ประโยชน์และต่อยอดจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และทรัพยากรในพื้นที่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างสรรค์คุณค่าผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนที่มีอัตลักษณ์ และมีมาตรฐานการผลิตตามหลักสากล ซึ่งจะช่วยสร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง นำไปสู่การสร้างเศรษฐกิจชุมชนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนและมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดมากขึ้น

๓. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

๓.๑ ปรับปรุงระบบที่ดินทำกินและลดความเหลื่อมล้ำด้านการถือครองที่ดิน โดยจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้แก่ราษฎรที่ยากไร้และเกษตรกรตามหลักการของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ การกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รกร้าง และมีมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกรและผู้ยากจน จัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการที่ดิน จัดทำหลักฐานการถือครองที่ดินของรัฐทุกประเภท จัดทำแผนที่แสดงแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน และเร่งแก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน เพื่อลดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๓.๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ แหล่งน้ำชุมชน และทะเล โดยเชื่อมโยงกับแผนบริหารจัดการน้ำ ๒๐ ปี ของประเทศ เพิ่มผลิตผลในการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน จัดให้มีน้ำสะอาดใช้ทุกครัวเรือนในชุมชนชนบท ในปริมาณ คุณภาพ และราคา ที่เข้าถึงได้ มีระบบการจัดการน้ำชุมชนที่เหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริม พื้นฟู อนุรักษ์ พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่พิกน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ แอ่งน้ำบาดาล การระบายน้ำชายฝั่ง เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบ และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมระดับสากล ดูแลภัยพิบัติจากน้ำ พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ และเพิ่มพื้นที่ชลประทาน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างระบบจัดสรรน้ำที่เป็นธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการน้ำในชุมชนตามแนวพระราชดำริ

๓.๓ แก้ไขปัญหาก๊าซเรือนกระจกและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สร้างสังคมคาร์บอนต่ำและปลอดภัยขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน กำหนดมาตรการควบคุมการเผาพื้นที่เพื่อทำการเพาะปลูก ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการรับมือและปรับตัว เพื่อลดความเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายตามพันธกรณีระหว่างประเทศไทยเข้าร่วมและให้สัตยาบันไว้

๓.๔ พัฒนากลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำระบบการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์มาใช้เป็นเครื่องมือเชิงนโยบาย ในการเพิ่มขีดความสามารถในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมกันของภาคส่วนต่างๆ ในสังคม และบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐทั้งระดับประเทศ ราชสาขา และเชิงพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ลดความขัดแย้งระหว่างยุทธศาสตร์ต่างๆ โดยเฉพาะระหว่างยุทธศาสตร์ราชสาขากับยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่

๒.๕.๒ นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง

๑. การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน โดยลดข้อจำกัดในการประกอบอาชีพของคนไทย การจัดการระบบการขนส่งสาธารณะผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ทบพจนรูปแบบและมาตรฐานหาบเร่แผงลอยในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อยังคงเอกลักษณ์ของเมืองหลวงแห่งร้านอาหารริมถนน ทำให้บ้านเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อยและ

สวยงาม แก้ไขปัญหาหนี้สินและลดภาระหนี้สินของประชาชนในกองทุนหมู่บ้าน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หนี้สินนอกระบบ การฉ้อโกงหลอกลวงประชาชนโดยครอบคลุมไปถึงการฉ้อโกงหลอกลวงผ่านระบบออนไลน์ ปรับปรุงระบบภาษีและการให้สินเชื่อที่เอื้อให้ประชาชนสามารถมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ตามความพร้อม ปรับปรุงระบบที่ดินทำกินให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้ จัดทำแนวทางการกำหนดสิทธิและการจัดการสิทธิในที่ดินของเกษตรกรที่เหมาะสม ลดอุปสรรคในธุรกิจประมงพาณิชย์และประมงชายฝั่ง รวมทั้งช่วยเหลือดูแลประมงพื้นบ้าน โดยยังคงสอดคล้องกับมาตรฐานด้านการประมงขององค์การระหว่างประเทศ

๒. การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและพัฒนานวัตกรรม โดยจัดพื้นที่การเกษตรให้สอดคล้องกับระบบบริหารจัดการน้ำและคุณภาพของดินตาม Agri-Map กำหนดเป้าหมายรายได้เกษตรกรให้สามารถมีรายได้จากผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์ม อ้อย และข้าวโพด ด้วยการชดเชย การประกันรายได้ ส่งเสริมระบบประกันภัยสินค้าเกษตร หรือเครื่องมือทางการเงินสมัยใหม่ที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางวินัยการเงินการคลังของภาครัฐในระยะยาว ส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา และศึกษารูปแบบระบบแบ่งปันผลกำไรสินค้าเกษตรที่เป็นธรรมให้แก่เกษตรกร แก้ไขปัญหาข้าวครบวงจร ส่งเสริมการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรมและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ส่งเสริมการใช้ผลผลิตทางการเกษตรในอุตสาหกรรมพลังงาน สร้างนวัตกรรมและเครื่องมือทางการเกษตรในราคาที่เข้าถึงได้เพื่อลดต้นทุนการผลิต ควบคุมมาตรฐานการใช้สารเคมีหรือปุ๋ยเคมีในการเกษตรเพื่อนำไปสู่การลด ละ เลิกการใช้สารเคมีหรือปุ๋ยเคมี โดยจัดหาสิ่งทดแทนที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของเกษตรกร ต่อยอดภูมิปัญญาและความรู้ของปราชญ์ชาวบ้านในการสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป รวมทั้งเร่งศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการใช้กัญชากัญชง และพืชสมุนไพรในทางการแพทย์ อุตสาหกรรมทางการแพทย์ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและการสร้างรายได้ของประชาชน โดยกำหนดกลไกการดำเนินงานที่รัดกุม เพื่อมิให้เกิดผลกระทบทางสังคมตามที่กฎหมายบัญญัติไว้อย่างเคร่งครัด

๓. การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต โดยต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายและวางรากฐานการพัฒนาภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเขตเศรษฐกิจพิเศษ เมืองอัจฉริยะ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย รวมทั้งวางรากฐานการพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายในระบบ 5G ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และชุมชน ในการเข้าถึงตลาดในประเทศและตลาดโลกผ่านแพลตฟอร์มพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่ในการให้บริการสาธารณสุขและการศึกษาทางไกล การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะทั้งในส่วนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เกษตรกร รวมถึงผู้ประกอบการยุคใหม่ พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อเป็นฐานในการขับเคลื่อนประเทศด้วยปัญญาประดิษฐ์ในอนาคต

๔. การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย ตั้งแต่การป้องกันก่อนเกิดภัย การให้ความช่วยเหลือระหว่างเกิดภัย และการแก้ไขปัญหาในระยะยาว โดยจัดระบบติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่องและกำหนดมาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนให้ได้มากที่สุดและทันท่วงที รวมทั้งพัฒนาการปฏิบัติการฝนหลวงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒.๖ การพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)^๖

๒.๖.๑ กรอบแนวคิดการพัฒนา

๑) เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาการเกษตร แม้ว่าจะมีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับการพัฒนาการเกษตรของประเทศอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาของเกษตรกรยังคงมีอยู่ในสังคมไทย เป็นเพราะเกษตรกรไทยส่วนใหญ่เป็นรายย่อย การทำการเกษตรหลายพื้นที่ยังเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ

^๖ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๕๙, กันยายน). แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔).

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ควรได้รับการแก้ไข โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกษตรกรพัฒนาระบบการผลิตให้สามารถเลี้ยงตัวเองได้ตามหลักความพอประมาณ

๒) แรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลงและการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ แรงงานในภาคการเกษตรลดลงเนื่องมาจากเคลื่อนย้ายไปทำงานในภาคการผลิตอื่น การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของภาคการผลิตอื่น และทัศนคติของเกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าการทำงานเกษตรเป็นงานที่หนักและลำบาก ไม่คุ้มค่า ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ไม่สนใจทำอาชีพการเกษตร ส่งผลให้แรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลง ซึ่งปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ

๓) การปรับตัวของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) เกษตรกรจำนวนมากยังมีข้อจำกัดในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการผลิตเชื่อมโยงไปจนถึงการแปรรูปและการตลาด การขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้ปัจจัยการผลิตทำให้ปัจจัยการผลิตดังกล่าวมากเกินความจำเป็น การปรับตัวของเกษตรกรจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เป้าหมายการพัฒนาการเกษตรของประเทศบรรลุผลสำเร็จได้

๔) การส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบของการพัฒนาเครือข่ายเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๕) การบริหารจัดการสินค้าเกษตร ภาคการเกษตรมีความอ่อนไหวและเปราะบางมากกว่าภาคการผลิตอื่นๆ จึงควรเน้นในเรื่องการวางแผนความต้องการและการผลิตสินค้าเกษตร (Demand & Supply) ในระดับจังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลให้กับส่วนกลางในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในภาพรวม การขึ้นทะเบียนเกษตรกรทั่วประเทศ เพื่อรู้ปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ

๖) มาตรฐานสินค้าเกษตร ประเทศไทยได้มีการพัฒนาด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรไปมากเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน แต่ยังคงมีปัญหาในเรื่องของการพัฒนาให้ทั่วถึง ทั้งด้านองค์ความรู้ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อยืดอายุของสินค้าเกษตรและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร ดึงดูดความสนใจและตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

๗) โลจิสติกส์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) โดยยกระดับบุคลากรภาครัฐ เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาทักษะการบริหารจัดการโลจิสติกส์ระดับฟาร์ม ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมในโซ่คุณค่าของสินค้าเกษตร สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๘) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การใช้พลังงานของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้หลายประเทศรวมถึงประเทศไทยหันมาพึ่งพาการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความต้องการพืชพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๙) การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การวางมาตรการและแนวทางเพื่อเตรียมความพร้อมรับมือและสนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาภาคการเกษตรของไทย

๑๐) การวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร รวมถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร

๑๑) กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตร

๑๒) ความร่วมมือและข้อตกลงระหว่างประเทศ ประเด็นสำคัญที่ควรพัฒนา คือ การศึกษากฎระเบียบและกฎหมายของประเทศคู่ค้าที่จะมีผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตร มาตรการนำเข้า-ส่งออกสินค้า

๑๓) การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเพื่อรองรับการค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๒.๖.๒ ทิศทางการพัฒนา

๑) วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน”

๒) พันธกิจ

- (๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง
- (๒) พัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- (๓) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตลอดโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์
- (๔) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๓) วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

(๑) วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้ตอบสนองความต้องการของตลาด
- เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์
- เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

(๒) เป้าหมาย

- ความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ ๘๕ ในปี ๒๕๖๔
- เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือน ในปี ๒๕๖๔
- เศรษฐกิจภาคเกษตรเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๓ ต่อปี
- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี
- ทรัพยากรการเกษตรได้รับการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืนเพิ่มขึ้น

(๓) ตัวชี้วัด

- ดัชนีชี้วัดความผาสุกของเกษตรกร
- รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร
- GDP ภาคเกษตร
- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
- ทรัพยากรการเกษตรที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

- ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกร
- ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ
- พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ
- สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
- ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
- เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน
- สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร
- ส่งเสริมการค้าชายแดน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และความร่วมมือระหว่าง

ประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและ

นวัตกรรม

- ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร
- พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ
- ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

- ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร
- ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
- สร้างภูมิคุ้มกันการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

ทำงาน

- พัฒนาบุคลากรการเกษตรภาครัฐ ปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการ และกระบวนการ
- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

๒.๗ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ยุทธศาสตร์และนโยบายของรัฐมนตรีกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางนโยบายหลักสำหรับการขับเคลื่อนงานภาคเกษตรให้ประสบผลสำเร็จ ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต เป็นยุทธศาสตร์หลักเพื่อปฏิรูปภาคเกษตรทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ Modern Trade ภูมิภาค ตลาดสด การรวมนสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ

๒) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยี ๔.๐ เพื่อการบริหารราชการแผ่นดิน การบริการประชาชน และการพัฒนาภาคเกษตรกรรม โดยใช้เทคโนโลยีตลอดห่วงโซ่อุปทานและมูลค่า (Supply - Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาด

๓) ยุทธศาสตร์ ๓'S (Safety - Security - Sustainability - เกษตรปลอดภัย - เกษตรมั่นคง และเกษตรยั่งยืน)

๔) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน โดยเฉพาะโมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๕) ยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวทางศาสตร์พระราชา

๑.๒ แนวทางนโยบายหลัก ๑๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) ไร่โมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒) การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกร เอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start Up เป็นหน่วยธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรแบบครบวงจร

๔) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่และถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอสำหรับการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดิน ได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐) การประกันภัยพืชผล ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่างๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทาง

รายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันท่วงที

๑๑) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทย ให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ร ได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

๑๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางด้านการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓) การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทยบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕) การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๒. แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบแนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับผู้บริหารและบุคลากรของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสรุปเป็นแนวทางดำเนินงานหลักใน ๓ ด้าน ดังนี้

๒.๑ การกิจเร่งด่วนเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

- ๑) เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง
- ๒) ขยายพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรฐานราก
- ๓) ยกระดับศักยภาพแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ผลักดันการสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๕) พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ
- ๖) ผลักดันการพัฒนา Big Data อย่างเป็นรูปธรรม
- ๗) ยกระดับ ศพก. ศูนย์พัฒนา Smart Farmer ครบวงจร
- ๘) ปรับปรุงกลไกและคณะทำงานขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๙) มอบหมายรองปลัดกระทรวงดูแลการขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๑๐) ปรับปรุงระบบประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้ทันสมัยเข้าถึงเกษตรกร

๒.๒ ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ประกอบด้วย

- ๑) การแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโควิด - ๑๙
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร
- ๓) การรับเรื่องราวร้องทุกข์และการเยี่ยมเยียนพี่น้องเกษตรกร
- ๔) การแก้ไขปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

๒.๓ วารสารฐานการทำงานของกระทรวงรองรับความปกติใหม่ (New Normal) ประกอบด้วย

- ๑) สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจนและพัฒนา Smart Officer ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๒) สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมร่วม และสร้างอัตลักษณ์ของกระทรวง รวมทั้งยกระดับสวัสดิการเพื่อคนกระทรวง
- ๓) กำหนดตัวชี้วัดร่วมเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนบูรณาการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- ๔) ปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทบาทของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวและแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศ
- ๕) สร้างเอกภาพในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวง
- ๖) สร้างหอบังคับการ (Control Tower) เพื่อตรวจสอบ ติดตาม การบริหารแผนงาน และงบประมาณของกระทรวง
- ๗) ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดให้เป็นแผนหลักด้านการเกษตรของกระทรวงในจังหวัด เพื่อบูรณาการงบประมาณและสร้างแนวร่วมการพัฒนา
- ๘) ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรมเป็นผู้นำการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการในพื้นที่
- ๙) ผลักดันการศึกษาวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรทุกด้าน

๒.๔ แผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)^๗

ภาคเหนือ

“ฐานเศรษฐกิจสร้างเสริมมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”
ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม
๒. ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค
๓. ยกฐานะเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ
๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคเหนือ

๑. ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่ และการจ้างงานในปี ๒๕๖๑ ผลผลิตภาคเกษตรมีมูลค่า ๓๓๒,๔๘๑ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๖.๒ ของผลิตภัณฑ์ภาค ผลผลิตเกษตรของภาคเหนือส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์จากพืชที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และอ้อยโรงงานในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งเป็นการทำเกษตรแปลงใหญ่ที่ยังมีการใช้สารเคมีสูงสำหรับการผลิตพืชผักและผลไม้ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือตอนบน โดยระบบการผลิตปรับสู่เกษตรอินทรีย์มากขึ้น ซึ่งอยู่ในระดับเกษตรอินทรีย์ตามวิถีพื้นบ้าน แต่มีแนวโน้มขยายสู่เชิงพาณิชย์ พืชอินทรีย์สำคัญ ได้แก่ กาแฟ และชาอินทรีย์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง และแม่ฮ่องสอน ข้าวอินทรีย์และข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในจังหวัดเชียงราย พะเยา และเชียงใหม่ รวมทั้งพืชผักและผลไม้เมืองหนาว

^๗ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๓, พฤษภาคม). แผนพัฒนาภาค พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน).

๒. **พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร** ในปี ๒๕๖๐ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวม ๓๒.๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั่วประเทศ โดยพื้นที่เกษตรของภาคเหนือส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ค่อนข้างราบเหมาะสำหรับปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ ขณะที่จังหวัดในภาคเหนือตอนบนมีพื้นที่เกษตรไม่มาก เนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขา และมีขนาดฟาร์มเล็กมากประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์

๓. **พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคเหนือสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ** โดยในปี ๒๕๕๙ มีสัดส่วนร้อยละ ๒๗.๘ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๙ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๙.๐๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั่วประเทศ พื้นที่โครงการชลประทานของภาคเหนือร้อยละ ๗๐ อยู่ในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง แต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทาน ต่อพื้นที่เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๒๗.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้งและชะลอน้ำในฤดูฝนไม่ให้ความชุ่มชื้นเพียงพอ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง”

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
๒. แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๓. สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
๕. ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค
๖. พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. เป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศ แต่รูปแบบการผลิตยังอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก จึงมีผลผลิตต่ำ โดยในปี ๒๕๖๑ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมีมูลค่า ๓๐๙,๕๔๗ ล้านบาท พืชหลักของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุดของประเทศ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ โดยผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวมต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจากทำการเกษตรแบบดั้งเดิม ใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเข้าวัตถุดิบอันตรายทางเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาทต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานีและมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และอุดรธานี

สำหรับพื้นที่ปลูกข้าวอินทรีย์ มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ในประเทศไทยร้อยละ ๘๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะในพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (ยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด) และอุบลราชธานี ส่วนอีกร้อยละ ๒๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาดข้าวอินทรีย์ส่วนใหญ่ส่งออกไปต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป

๒. มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด แต่ขนาดฟาร์มที่ถือครองต่อครัวเรือนเกือบท่ำสุดของประเทศ ในปี ๒๕๖๐ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๖๓.๘๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของประเทศ โดยพบว่าพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินสูงสุด คือ จังหวัดในบริเวณตอนกลางของภาค มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด ๓๒.๑๑ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕ ของภาค สำหรับขนาดฟาร์มที่ถือครองต่อครัวเรือนมีเพียง ๒๓.๔ ไร่ต่อครัวเรือน ต่ำกว่าระดับประเทศที่มีขนาดฟาร์มถือครองต่อครัวเรือน ๒๕.๒ ไร่ต่อครัวเรือน จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่อครัวเรือนมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา บึงกาฬ หนองบัวลำภู และเลย มีเนื้อที่ถือครอง ๓๒.๑๔ ๓๓.๑๒ ๓๐.๑๙ และ ๒๘.๘๓ ไร่ต่อครัวเรือนตามลำดับ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาค ได้แก่ จังหวัดสกลนคร นครพนม และร้อยเอ็ด โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๗.๗๙ ๑๘.๒๙ และ ๒๐.๑๐ ไร่ต่อครัวเรือนตามลำดับ

๓. พื้นที่ชลประทานน้อยกว่าทุกภาค โดยมีเพียง ๗.๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓ ของพื้นที่เกษตร ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่มีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๒๒.๕ ผลผลิตการเกษตรของภาคขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศเป็นหลัก ประกอบกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร ในพื้นที่ตอนกลางของภาคมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรมากที่สุดร้อยละ ๑๖.๗ ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีสัดส่วนร้อยละ ๒๐.๖ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัด รองลงมาพื้นที่ตอนกลางของภาคมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๑.๒ ได้แก่ จังหวัดยโสธร และสุรินทร์ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๗.๓ และ ๑๒.๐ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัดตามลำดับ

ภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

“พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหานครทันสมัย และภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”
ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนากรุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง
๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค
๓. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วม ภัยแล้ง และคงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
๕. เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย-ภาคกลาง-เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๖. พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๑. ภาคกลางมีศักยภาพในการพัฒนาด้านการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยมีดินและน้ำอุดมสมบูรณ์ และมีระบบชลประทานที่ดี มีลักษณะภูมิประเทศที่เอื้ออำนวย ทำให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรหลากหลายประเภท ทั้งพืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และประมง รวมทั้งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เชื่อมโยงแหล่งผลิตสินค้าเกษตรทั้งในภาคกลางและภาคอื่นๆ มีสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติตั้งอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีศูนย์วิจัยข้าวตั้งอยู่ในพื้นที่หลายจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรี ลพบุรี ราชบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา นอกจากนี้ยังมีตลาดค้าส่งค้าปลีกสินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่ เช่น ตลาดไท จังหวัดปทุมธานี ตลาดศรีเมือง จังหวัดราชบุรี ตลาดปลาสุพรรณ จังหวัดอ่างทอง และตลาดมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร เป็นต้น

๒. ภาคกลางมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ประมาณ ๒๒๔,๕๔๖ ล้านบาท ลดลงจาก ๒๑๖,๙๕๗ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗ ภาคเกษตรของภาคกลางมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๖.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค และร้อยละ ๑๖.๙ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของประเทศ เมื่อพิจารณาอัตราการเติบโตเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ของภาคเกษตรพบว่า ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๐.๓ เนื่องจากรูปแบบการผลิตเป็นเกษตรเชิงพาณิชย์ที่ใช้สารเคมีจำนวนมาก มีปัญหาดินเสื่อมโทรม และหลายพื้นที่มักประสบปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

๓. ภาคกลางเป็นแหล่งเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศและมีแนวโน้มการพัฒนาคุณภาพการผลิตมากขึ้น แหล่งการทำเกษตรฯ (เกษตรและประมง) ที่สำคัญของภาคกลาง คือ จังหวัดราชบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๑๒.๕ รองลงมา คือ สุพรรณบุรี ร้อยละ ๑๒.๓ กาญจนบุรี ร้อยละ ๑๑.๑ และนครปฐม ร้อยละ ๙.๔ ภาคกลางเป็นพื้นที่ที่มีที่ราบลุ่มแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะสมในการทำเกษตร แม้ว่าปัจจุบันมีแรงผลักดันทางเศรษฐกิจ ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมของภาคกลางลดลงไปมาก โดยแปรเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมากขึ้น แต่ภาคกลางยังถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งทางด้านการเพาะปลูก การทำปศุสัตว์ และประมง สินค้าเกษตรที่สำคัญของภาคกลางมี ดังนี้

๓.๑ ข้าวและพืชไร่ ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกข้าวทั้งนาปีและนาปรังมาก คือ จังหวัดสุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา และชัยนาท **มันสำปะหลัง** จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมาก คือ จังหวัดกาญจนบุรี และลพบุรี **อ้อยโรงงาน** ปลูกมากในจังหวัดกาญจนบุรี ลพบุรี และสุพรรณบุรี **สับปะรดโรงงาน** ปลูกมากในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ **ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์** ปลูกมากในจังหวัดลพบุรี และสระบุรี

๓.๒ กัญชง เป็นพืชส่งออกสำคัญที่ทำรายได้และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ โดยแหล่งผลิตกัญชงที่สำคัญของประเทศอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ซึ่งจังหวัดที่มีพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตมากที่สุดของภาคและของประเทศ คือ จังหวัดนครปฐม รองลงมา คือ จังหวัดสมุทรสาคร

๓.๓ ปศุสัตว์ ได้แก่ **โคนม** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา คือ ลพบุรี ราชบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และนครปฐม **โคเนื้อ** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดกาญจนบุรี รองลงมา คือ สุพรรณบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ **สุกร** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดราชบุรี รองลงมา คือ นครปฐม ลพบุรี สุพรรณบุรี และสระบุรี **เป็ดเนื้อ** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา คือ นครปฐม ลพบุรี กาญจนบุรี และราชบุรี **เป็ดไข่** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสุพรรณบุรี รองลงมา คือ อ่างทอง นครปฐม ลพบุรี และพระนครศรีอยุธยา **ไก่เนื้อ** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดลพบุรี รองลงมา คือ กาญจนบุรี สระบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี และนครปฐม และ**ไก่ไข่** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รองลงมา คือ สุพรรณบุรี นครปฐม อ่างทอง และสระบุรี

๓.๔ ประมง ภาคกลางมีศักยภาพการทำประมงทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสูงที่สุดของภาค คือ ประจวบคีรีขันธ์ รองลงมา คือ สมุทรสาคร สมุทรปราการ และสมุทรสงคราม

๔. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคกลางสูงกว่าประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๕๖.๐ ซึ่งสูงกว่าของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๒.๕ พื้นที่ชลประทานของภาคกลางในปี ๒๕๖๑ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๑๐.๑ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑ ของพื้นที่ชลประทานทั่วประเทศ

๕. เกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังมีไม่มากนัก จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ พบว่าภาคกลางมีพื้นที่ได้รับการรับรองเกษตรปลอดภัยรวมทั้งสิ้น ๑๐๑,๘๙๓.๕๘ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๙๘,๔๘๐.๖๕ ไร่ และที่หมดอายุ ๓,๔๑๒.๙๓ ไร่ และเกษตรอินทรีย์ ๑,๔๖๙.๙๙ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๑,๔๔๗.๗๔ ไร่ และที่หมดอายุ ๒๒.๒๕ ไร่ โดยจังหวัดในภาคกลางที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมากที่สุด คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมา คือ จังหวัดปทุมธานี ราชบุรี และสุพรรณบุรี ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่ง

ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุด คือ จังหวัดลพบุรี รองลงมา คือ จังหวัดสุพรรณบุรี สระบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และราชบุรี

ภาคตะวันออก

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน”

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
๒. พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๓. ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
๕. แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออก

๑. ภาคตะวันออกมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ประมาณ ๑๗๐,๕๗๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๑๕๙,๔๕๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗ ในช่วง ๕ ปี (๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ที่ผ่านมามีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๐.๗ ในขณะที่ภาคเกษตรของประเทศมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๐.๕ ภาคเกษตรของภาคตะวันออกมีปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไขหลายประการ เช่น ปัญหาคุณภาพดินเสื่อมจากการใช้สารเคมี และสารเคมีตกค้างในผลผลิต เป็นต้น ภาคเกษตรมีส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๕.๖ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออก และร้อยละ ๑๒.๘ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของประเทศ

๒. แหล่งการทำเกษตรที่สำคัญของภาคตะวันออก คือ จังหวัดจันทบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๓๘.๒ รองลงมา คือ ชลบุรี ร้อยละ ๑๑.๖ ระยอง ร้อยละ ๑๑.๑ และตราด ร้อยละ ๑๑.๐ ปัจจุบันพื้นที่เกษตรกรรมของภาคตะวันออกได้แปรเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมากขึ้น แต่ภาคตะวันออกก็ยังถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งทางด้านการเพาะปลูก การทำปศุสัตว์ และประมง โดยสินค้าเกษตรที่สำคัญของภาคตะวันออกมี ดังนี้

๒.๑ **ข้าวและพืชไร่** ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวและมันสำปะหลัง จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกข้าวมากของภาค คือ จังหวัดสระแก้ว ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และนครนายก ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมาก คือ จังหวัดสระแก้ว ฉะเชิงเทรา และชลบุรี

๒.๒ **ผลไม้** ที่สำคัญ ได้แก่ **ทุเรียน** จังหวัดที่เป็นแหล่งปลูกทุเรียนในภาคที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด **มังคุด** แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี ตราด และระยอง **ลำไย** แหล่งปลูกลำไยที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี **เงาะ** แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี และตราด **ลองกอง** แหล่งปลูกลองกองที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี

๒.๓ **ปศุสัตว์** ได้แก่ **ไก่เนื้อ** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง **ไก่ไข่** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และนครนายก **เป็ดเนื้อ** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระยอง และปราจีนบุรี **เป็ดไข่** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรี และ **สุกร** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรี

๒.๔ **ประมง** ภาคตะวันออกมีศักยภาพในการทำประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสูงที่สุดของภาค คือ ชลบุรี รองลงมา คือ ตราด ระยอง และจันทบุรี

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๖ ซึ่งต่ำกว่าของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๒.๕ พื้นที่ชลประทานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปี ๒๕๖๑ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๒.๗๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๓ ของพื้นที่ชลประทานทั่วประเทศ

๔. เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังมีไม่มากนัก จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยรวมทั้งสิ้น ๒๔๒,๖๘๘.๔๔ ไร่ โดยจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมากที่สุด คือ จังหวัดจันทบุรี รองลงมา คือ จังหวัดตราด และระยอง และเกษตรอินทรีย์ ๑,๑๓๙.๐๔ ไร่ โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุด คือ จังหวัดระยอง รองลงมา คือ จังหวัดจันทบุรี และตราด

ภาคใต้

“ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑฺ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”
ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ
๓. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก
๕. อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน
๖. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ที่ยั่งยืน

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคใต้

๑. เป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศ แต่มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของภาคมีแนวโน้มลดลง ปี ๒๕๖๑ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๕๐,๙๑๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๘ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีมูลค่า ๒๕๖,๗๔๔ ล้านบาท และการขยายตัวร้อยละ ๘.๗ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ของภาคเกษตรฯ ขยายตัวร้อยละ ๐.๒ ต่ำกว่าระดับประเทศที่ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๐.๖ กิจกรรมการผลิตภาคเกษตรที่สำคัญของภาคใต้ คือ ยางพารา ประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล ตามลำดับ

๒. ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ ในปี ๒๕๖๑ มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๑๐.๙๘ ล้านไร่ หรือ ร้อยละ ๔๘.๕ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั่วประเทศ ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีพื้นที่ปลูก ๑๒.๐๔ ล้านไร่ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๒.๓๙ ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสงขลา ๑.๙๖ ล้านไร่ และจังหวัดนครศรีธรรมราช ๑.๗๘ ล้านไร่ ส่วนผลผลิตยางพาราของภาคใต้มีแนวโน้มลดลงตามพื้นที่ปลูก และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่ลดลงในปี ๒๕๖๑ มีปริมาณผลผลิต ๒.๕๖ ล้านตัน หรือร้อยละ ๕๓.๑ ของผลผลิตทั่วประเทศ ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีผลผลิต ๒.๗๗ ล้านตัน และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลงเช่นเดียวกันจาก ๒๖๗ กิโลกรัมต่อไร่ในปี ๒๕๕๗ ลดลงเหลือ ๒๖๔ กิโลกรัมต่อไร่ในปี ๒๕๖๑

๓. ปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๑ ภาคใต้มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๔.๙๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๗ ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั่วประเทศ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีพื้นที่ปลูก ๓.๘๗ ล้านไร่ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๑.๓๑ ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ๑.๑๔ ล้านไร่ และจังหวัดชุมพร ๑.๐๓ ล้านไร่ ตามลำดับ ส่วนผลผลิตปาล์มน้ำมันของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๑ มีปริมาณผลผลิต

๑๓.๘๐ ล้านตัน หรือร้อยละ ๘๘.๘ ของผลผลิตทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นจาก ๑๑.๒๖ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๗ ส่วนผลผลิต ปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ จาก ๓,๒๑๔ กิโลกรัมต่อไร่ เหลือ ๓,๐๓๗ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๑ แต่ยังคงสูงกว่าระดับประเทศที่ ๒,๙๐๒ กิโลกรัม

๔. ภาคใต้เป็นแหล่งประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่สำคัญ ภาคใต้มีทำเทียบเรือประมงใน จังหวัดสงขลา ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ระนอง และภูเก็ต โดยในปี ๒๕๖๑ มีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ ๑๐๘,๕๙๘ ตัน มูลค่า ๔,๐๖๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๙ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ และร้อยละ ๓๔.๗ ของมูลค่าสัตว์น้ำของประเทศ ทั้งนี้ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีปริมาณ ๑๕๔,๖๙๑ ตัน มูลค่า ๕,๖๑๗ ล้านบาท โดยปริมาณลดลงร้อยละ ๒๙.๘ และมูลค่าลดลงร้อยละ ๒๗.๖ ปริมาณ สัตว์น้ำจับได้มากในจังหวัดภูเก็ต ชุมพร สงขลา และระนอง ในขณะที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของภาคใต้ในปี ๒๕๖๑ ส่วนใหญ่เป็นการเพาะเลี้ยงกุ้ง มีพื้นที่เพาะเลี้ยง ๘๐,๖๖๖ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑๕๕,๔๔๑ ตัน มีพื้นที่เพาะเลี้ยง กุ้งที่สำคัญในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตรัง สงขลา และนครศรีธรรมราช

๕. พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี ๒๕๖๑ ภาคใต้มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๑๘.๓๐ ล้านไร่ ขนาดฟาร์ม ๑๙.๔๕ ไร่ต่อครัวเรือน ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๒๐.๕๒ ไร่ต่อครัวเรือน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรมากที่สุด ๓.๖๗ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ๒.๙๐ ล้านไร่ และ จังหวัดภูเก็ตมีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรน้อยที่สุดของภาค ๐.๑๑ ล้านไร่

๖. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตรของภาคใต้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ในปี ๒๕๖๑ ภาคใต้มีพื้นที่ชลประทานคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๖ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ซึ่งสัดส่วนดังกล่าว ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๑๖.๗ โดยภาคใต้มีพื้นที่ชลประทาน ๒.๑๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๘.๕ ของ พื้นที่ชลประทานทั้งประเทศ จังหวัดพัทลุงมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรสูงสุด ร้อยละ ๓๔.๔ รองลงมา คือ นครศรีธรรมราช และสงขลา มีสัดส่วนร้อยละ ๒๗.๕ และ ๒๕.๔ ตามลำดับ

ภาคใต้ชายแดน

“เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยง การค้าและการท่องเที่ยวกับพื้นที่ภาคใต้และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์

ชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม”

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาค การผลิต
๒. พัฒนาเมืองสู่ไฮเทค-โลก และเมืองเบตง ให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน และพัฒนา เมืองยะลาให้เป็นเมืองน่าอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคใต้ชายแดน

๑. การผลิตภาคเกษตรของภาคใต้ชายแดนยังเป็นแบบเดิมที่มีการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย ปี ๒๕๖๑ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมีมูลค่า ๓๙,๓๓๘ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๘.๙ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีมูลค่า ๔๘,๕๖๑ ล้านบาท ภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ ๒๗.๙ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) หดตัวร้อยละ ๐.๔ เนื่องจากสถานการณ์ ราคายางพาราและความต้องการยางพาราของตลาดโลกมีแนวโน้มลดลงจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว รวมทั้งมี การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าน้อยและขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร กิจกรรมการผลิตภาคเกษตรที่สำคัญของภาค ประกอบด้วย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ประมงทะเลและชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล ดังนี้

๑.๑ ยางพารามีแนวโน้มผลผลิตลดลง ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกยางพารา ๒.๖๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งประเทศ ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีพื้นที่ปลูก ๒.๗๐ ล้านไร่ โดยจังหวัดยะลาที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ๑.๒๔ ล้านไร่ และจังหวัดปัตตานีน้อยที่สุด ๐.๓๗ ล้านไร่ ปริมาณผลผลิตและผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลง โดยปี ๒๕๖๑ มีผลผลิต ๐.๕๗ ล้านตัน และมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๗ กิโลกรัม ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีจำนวน ๐.๕๖ ล้านตัน และการทำสวนยางพารายังมีปัญหาประสิทธิภาพการผลิต เนื่องจากการปลูกในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น พื้นที่นา การใช้สายพันธุ์ดั้งเดิม และเทคโนโลยีการผลิต (การกรีดยาง) ที่ไม่เหมาะสม และบางส่วนขาดการบำรุงรักษาสวนยาง

๑.๒ ปาล์มน้ำมันมีประสิทธิภาพการผลิตในระดับต่ำ ในปี ๒๕๖๑ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๐.๐๙ ล้านไร่ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่ ๐.๐๘ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๑.๕ ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งประเทศ โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ๐.๐๖ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี ๐.๐๒ ล้านไร่ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในระดับต่ำที่ ๒,๐๙๗ กิโลกรัมต่อไร่ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีผลผลิตเฉลี่ย ๑,๙๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๒,๙๐๒ กิโลกรัมต่อไร่

๑.๓ ประมง ภาคใต้ชายแดนเป็นแหล่งประมงที่สำคัญของภาคใต้ ปี ๒๕๖๑ สามารถจับสัตว์น้ำได้ ๑๑๐,๙๓๔ ตัน หรือร้อยละ ๓๗.๗ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ เป็นมูลค่า ๕,๐๑๐ ล้านบาท ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีปริมาณ ๑๓๒,๖๘๔ ตัน โดยทำเทียบเรือประมงปัตตานีมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่าสูงสุดของประเทศ อย่างไรก็ตามการทำประมงในพื้นที่ประสบปัญหาปริมาณสัตว์น้ำลดลงจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรที่ลดลง และปัญหาการทำประมงนอกล่าจากมาตรการทางกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย รวมทั้งผลจากการใช้มาตรการการแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย (Illegal Unreported and Unregulated fishing หรือ IUU Fishing) ส่วนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมและกุ้งกุลาดำ มีพื้นที่เพาะเลี้ยงรวม ๑,๗๐๙ ไร่ มีผลผลิต ๓,๒๑๔ ตัน เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗ ที่มีพื้นที่ ๑,๔๒๑ ไร่ ผลผลิต ๒,๒๕๓ ตัน จังหวัดปัตตานีมีพื้นที่เพาะเลี้ยงมากที่สุด ทั้งนี้ การเพาะเลี้ยงยังคงประสบปัญหาการระบาดของโรคตายด่วน (Shrimp Early Mortality Syndrome : EMS) และความแปรปรวนของสภาพอากาศ ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตกุ้งในพื้นที่

๑.๔ ปศุสัตว์ ภาคใต้ชายแดนมีการเลี้ยงปศุสัตว์ (แพะ และโค) เพื่อบริโภคในครัวเรือนและใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา โดยภาครัฐได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ในพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง ปี ๒๕๖๑ มีการเลี้ยงแพะ จำนวน ๑๔๘,๘๖๐ ตัว เลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดยะลา ส่วนโคเนื้อีมีจำนวน ๓๓,๖๙๕ ตัว โดยเลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดนราธิวาส อย่างไรก็ตามปริมาณปศุสัตว์ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนสายพันธุ์ดี ปัญหาโรคติดต่อ อาทิ ปากเท้าเปื่อย และการขาดความรู้ในการจัดการฟาร์ม นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงไก่เบตงในพื้นที่จังหวัดยะลา ซึ่งเป็นไก่พื้นเมืองที่เป็นเอกลักษณ์และมีชื่อเสียง แต่ยังมีข้อจำกัดในการขยายพันธุ์และควบคุมพันธุ์คุณภาพ เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของตลาด

๒. พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ในปี ๒๕๖๑ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๓.๔๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๑ ของประเทศ และมีขนาดฟาร์ม ๑๕.๓๕ ไร่ต่อครัวเรือน ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่มีขนาดฟาร์ม ๒๐.๕๒ ไร่ต่อครัวเรือน โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด ๑.๔๑ ล้านไร่ และมีขนาดฟาร์ม ๑๙.๔๖ ไร่ต่อครัวเรือน และจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรน้อยที่สุด ๐.๗๕ ล้านไร่ และมีขนาดฟาร์ม ๘.๑๔ ไร่ต่อครัวเรือน

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตร ในปี ๒๕๖๑ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ชลประทาน ๐.๖๑ ล้านไร่ คิดเป็นสัดส่วนต่อพื้นที่การเกษตรร้อยละ ๑๗.๖ โดยพื้นที่ชลประทานส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณลุ่มน้ำปัตตานี ซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวที่สำคัญของภาค จังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ชลประทานมากที่สุด ๐.๓๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖๗ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัด และจังหวัดยะลาที่มีพื้นที่ชลประทานน้อยที่สุดที่ ๐.๐๑ ล้านไร่

๒.๙ แผนพัฒนาการเกษตรภาคภายใต้กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

แผนพัฒนาการเกษตรภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕^๔

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาภาคเหนือ ๒ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรกรรมยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกร เพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี ฝ้าระวังผลกระทบจากการใช้สารเคมีที่มีต่อดินและน้ำ ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิต สร้างพฤติกรรมและค่านิยมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค

๒. สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ ได้แก่ (๑) การแปรรูปพืชผัก ผลไม้ สมุนไพร (ไพล คาวตอง ยอ มะขามป้อม คาฝอย) ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน (๒) การแปรรูปข้าว พืชไร่ พืชพลังงาน ในจังหวัดพิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ โดยสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดเฉพาะ และสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์มาผลิตพลังงานทดแทน

๓. พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และแปรรูปชีวมวล ในจังหวัดนครสวรรค์และกำแพงเพชร โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์พัฒนาเป็นพลังงานทดแทน สนับสนุนการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีวภาพมาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า อาทิ ใช้ประโยชน์ในการเป็นอาหารสัตว์ แปรรูปเพื่อเป็นสินค้า นำกากมาใช้ในการผลิตพลังงานชีวมวล เป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่ได้ประโยชน์สูงสุดและช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม

๔. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิตแก่เกษตรกร เช่น การโซนนิ่งพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

๕. สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) ที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตรบนฐานทรัพยากรชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์จากข้อมูลแหล่งเงินทุนและเทคโนโลยี

๖. พัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์และระบบโลจิสติกส์สำหรับสินค้าเกษตรจากชุมชน พัฒนานวัตกรรมสำหรับการสร้างระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรจากชุมชน เพื่อส่งเสริมการขายสินค้าเกษตรออนไลน์โดยเกษตรกร

๗. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง เพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทาน เพื่อเพิ่ม

^๔ คณะทำงานขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการพัฒนาระดับภาค กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ภาคเหนือ). (๒๕๖๒, กันยายน). แผนพัฒนาการเกษตรภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕.

ประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ในพื้นที่เกษตรกรรม แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของเกษตรกรในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร และกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งในด้านการจัดหา การใช้ และอนุรักษ์

๒. แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก โดยส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม ส่งเสริมให้นำเศษวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์เพื่อลดการเผาวัสดุทางการเกษตร และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน

แผนพัฒนาการเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕^๙

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝาย และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บรวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒. พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำ ในภาคและระหว่างภาค

๓. พัฒนาระบบส่งน้ำและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔. บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว เพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกรโดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลงใหญ่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการพัฒนาการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม

^๙ คณะทำงานขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการพัฒนาด้านระดับภาค กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ). (๒๕๖๒, ตุลาคม). แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน.

๒. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้นวัตกรรม การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสมและเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพ และการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการของตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์ และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้าในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนมในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔. ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร และของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้าและนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ อำนาจเจริญ และอุดรธานี โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ และตอนล่าง ๒ ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์ อาหาร อาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์พลาสติกชีวภาพ (bio - plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์หรืออาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชนจากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือนมาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และ

สกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบและตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงาน
ศึกษาวิจัย สร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกย่องผู้ประกอบการ
และนักออกแบบรุ่นใหม่ให้มีทักษะความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความ
หลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับ
ภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนใน
การสร้างสรรคกิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยว
ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนและ
เมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร
พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขาย
แพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น
กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์
สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์
ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศ
ลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้ง
ชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้
เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็น
มืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์
ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ
นครพนม มุกดาหาร อ่างทองเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับ
ประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุตรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนา
แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง
พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง
(Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours)
การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือ
และการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงาน
และรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์
อุตรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และ
มีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานเสมอ
(Play and Learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ เพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิวัฒนาการของภาค
ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและ
นันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้
ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึง
ได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติ ในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๗. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่าย เพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

แผนพัฒนาการเกษตรภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕^{๑๐}

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ อาทิ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ชายหาดชะอำ-หัวหิน สนามกอล์ฟระดับโลกที่เพชรบุรี กาญจนบุรี และพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นฐานการกระจายรายได้ และการสร้างงาน โดยยกระดับคุณภาพของธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ และเป็นທີ່ประทับใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกของภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ เชื่อมกับจังหวัดชุมพร และระนองของภาคใต้

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกพระนครศรีอยุธยาอย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูบูรณะโบราณสถานและเตรียมความพร้อมของเมืองให้สามารถรองรับภัยพิบัติ โดยเฉพาะอุทกภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. อนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า เพื่อรักษาสถิติลักษณ์ของเมืองให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของชาติตลอดไป อาทิ พื้นที่เกาะรัตนโกสินทร์ในเขตกรุงเทพมหานคร เมืองเก่าเพชรบุรี เมืองเก่ากาญจนบุรี เมืองเก่าราชบุรี เมืองเก่าสุพรรณบุรี และเมืองเก่าลพบุรี

๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มประวัติศาสตร์และศาสนา กาญจนบุรี-สุพรรณบุรี-พระนครศรีอยุธยา-อ่างทอง-สิงห์บุรี-ชัยนาท-ลพบุรี-สระบุรี-นครปฐม-ราชบุรี-เพชรบุรี กลุ่มดูแลสุขภาพด้วยแพทย์แผนไทย อาทิ นนทบุรี-สมุทรสาคร-นครปฐม-เพชรบุรี และกลุ่มท่องเที่ยวทางน้ำ อาทิ

^{๑๐} คณะทำงานขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ภาคกลาง). (๒๕๖๒, กันยายน).

พระนครศรีอยุธยา-นนทบุรี-ปทุมธานี-อ่างทอง-สิงห์บุรี โดยปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีความหลากหลาย และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดอย่างยั่งยืน รวมทั้งบริหารการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ

๕. เพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น ตลาดสามชุก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เกาะเกร็ด ท่องเที่ยวธรรมชาติสวนผึ้ง อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ฯลฯ โดยปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

๖. พัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งผลิตสินค้า OTOP และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้มีเส้นทางหรือเครือข่ายการคมนาคมที่สามารถเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย เป็นการขยายเส้นทางท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี และสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. นำผลการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น นำผลการวิจัยและพัฒนาของสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติมาใช้ในการพัฒนาการผลิตข้าวในพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพข้าว ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด เป็นต้น

๒. พัฒนามาตรฐานฟาร์มเพิ่มผลผลิตอาหารปลอดภัย (Food Safety) จากสินค้าเกษตรหลักของภาค ได้แก่ ข้าว พืชผัก มะพร้าว โคนม โคนเนื้อ สุก รัง ไข่ ปลา โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง ลพบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี ราชบุรี นครปฐม และประจวบคีรีขันธ์ เพื่อการส่งออกสินค้าเกษตรคุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในตลาดเฉพาะและตลาดระดับบน

๓. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการเกษตรเพื่อยกระดับสู่ Smart Farmer และ Smart Farming โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพันธุ์ที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๔. พัฒนาคุณภาพมาตรฐานทรัพยากรประมงทะเล โดยเร่งรัดการอนุรักษ์ พื้นฟู และการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งรอบอ่าวไทย ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

๕. เพิ่มความสามารถการแข่งขันอุตสาหกรรมประมง (สมุทรสาคร) อุตสาหกรรมก่อสร้าง (สระบุรี) อุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ (พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี สมุทรปราการ) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้นและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖. พัฒนาทักษะแรงงานให้มีความรู้ขั้นสูง เพื่อยกระดับและปรับเปลี่ยนทักษะแรงงานให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๗. พัฒนากาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรีตอนบน ให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเชื่อมโยงกับแหล่งผลิตในเมียนมาร์ โดยเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งสินค้า รวมทั้งยกระดับคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้มีความทันสมัยและให้ได้มาตรฐานสากลไปสู่ตลาดอาเซียน

๘. ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SME และ Start Up โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ อาทิ การนำงานวิจัยนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการใช้กลยุทธ์การตลาด ฯลฯ เพื่อให้สามารถเริ่มต้นธุรกิจและเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง และความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาแหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำในพื้นที่แล้งซ้ำซาก อาทิ จังหวัดกาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี เพชรบุรี เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำ โดยปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิม วางแผนจัดสรรน้ำเพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างพอเพียงและมีเสถียรภาพ รวมทั้งจัดทำแหล่งกักเก็บน้ำขนาดเล็กกระจายในพื้นที่การเกษตรเพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย-ภาคกลาง-ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและรถไฟเชื่อมกรุงเทพ-กาญจนบุรี เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนของภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ ให้สามารถเกื้อหนุนและติดต่อทางการพัฒนา ระหว่างพื้นที่ที่ได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

๒. เร่งพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนบ้านพุน้ำร้อน อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นประตูเชื่อม Southern Economic Corridor จากท่าเรือทวาย-ท่าเรือแหลมฉบัง-ท่าเรือสิหนุวิลล์ ประเทศกัมพูชา-ท่าเรือวังเตา ประเทศเวียดนาม โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางและขนส่งเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓. พัฒนามาตรฐานด้านชายแดนไทย-เมียนมา บ้านพุน้ำร้อน ด่านเจดีย์สามองค์ และด่านสิงขร เพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับเมียนมา โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกับการพัฒนาในอนาคต พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการจุดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน ตลอดจนระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

๔. พัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจของภาคกลางตามแนวแกนหลักการเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายกับ EEC โดยจัดเตรียมระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ รองรับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างไทยกับเมียนมา

แผนพัฒนาการเกษตรภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕^{๑๑}

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาภาคตะวันออก ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาการผลิตและการค้าผลไม้ภาคตะวันออก ให้เป็นศูนย์ผลไม้เมืองร้อน แห่งเอเชีย โดยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตควบคู่ไปกับการรักษาคุณภาพสินค้า ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต การบรรจุหีบห่อ การแปรรูปและการจัดจำหน่าย

๒. ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ สุกร ไก่ และโค ในจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และสระแก้ว ให้ผลผลิตมีคุณภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งในประเทศและ

^{๑๑} คณะทำงานขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ภาคตะวันออก). (๒๕๖๒, กันยายน). แผนพัฒนาการเกษตรภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕.

ต่างประเทศ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพันธุ์ที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๓. พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์บริเวณชายฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งอย่างยั่งยืนต่อไป โดยเร่งรัดการอนุรักษ์ ป่าชายเลน และการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลมและบ้านฝักกาด อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบองและโพลินของกัมพูชา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ แก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

บริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภาวะภัยแล้งและน้ำท่วมจันทบุรี ตราด และสระแก้ว โดยปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิม จัดสรรน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม รองรับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างพอเพียงและมีเสถียรภาพ รวมทั้งส่งเสริมการทำแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กกระจายในพื้นที่การเกษตรเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง

แผนพัฒนาการเกษตรภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕^{๑๒}

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาภาคใต้ ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิต ผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น แผ่นบุคอกสัตว์ ยางรองหมอนรองรถไฟ ยางรองคอสพาน และผสมยางมะตอยสำหรับลาดถนนใหม่) และวัสดุเครื่องมือทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน อุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนทางการแพทย์ และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจร ในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาคและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนด

^{๑๒} คณะทำงานขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ภาคใต้). (๒๕๖๒, กันยายน). แผนพัฒนาภาคใต้ด้านการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕).

มาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์ม เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยี ชีวภาพด้านปาล์มน้ำมันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาสู่โรงงานต้นแบบ

๓. พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษา เพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น การประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบัน

เกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอ) กาแฟ (กาแฟโรบัสตา) พืชสมุนไพร และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐานส่งออก อาทิ เวชสำอาง ยาสมุนไพร เป็นต้น โดยการส่งเสริมความรู้ด้านกระบวนการผลิตที่ปลอดภัยและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาระบบตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ พัฒนาระบบขนถ่ายสินค้าและห้องเย็นเพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต การต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบเกษตรมาตรฐานต่างๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์ เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น อาทิ การท่องเที่ยวการทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบันเกษตรกร/สหกรณ์เพื่อยกระดับความสามารถในการผลิต การดำเนินการรวบรวมผลผลิต คัดแยก บรรจุ และประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒. ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่ง และการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้อง มีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง (IUU) ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไป จนถึงการพัฒนากระบวนการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลายในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และไม้ผล หรือในพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยสนับสนุนความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และยกระดับคุณภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐาน

เกษตรอินทรีย์การเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการเชื่อมโยงเครือข่าย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพดินและแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตร

๔. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่ เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร เพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องมือและอุปกรณ์ การเกษตรสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง พัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ Start up และการพัฒนาการเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวทางประชารัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล สามารถสร้างแบรนด์ที่เป็นอัตลักษณ์และแข่งขันในตลาดโลกได้

๕. สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ระบบและตามอัธยาศัย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาค เพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัล เพื่อการศึกษาในระดับทุกระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคม

**ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ปันฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน**

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล เพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสมและระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาน้ำเพื่อชุมชนชนบทและน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภค และการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำ และการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตร)

และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียและระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัยทั้งในและนอกระบบการศึกษา รณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริมและเข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษีและมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

แผนพัฒนาการเกษตรภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕^{๑๓}

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน

๑ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร

๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร โดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการปลูก การบำรุงรักษา พัฒนayangสายพันธุ์ที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่และลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ประกอบด้วย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ข้าว และไม้ผล

๑.๒ พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร พัฒนาลาดกลางสินค้าเกษตร โดยเฉพาะยางพารา ปาล์มน้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงราคาและศูนย์กลางการซื้อขายในพื้นที่ โดยพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งซื้อขายทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าทั้งระบบ Online และ Offline

๑.๓ ส่งเสริมให้เกษตรกรรายย่อยปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืน อาทิ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน และเกษตรปลอดภัย โดยการปลูกพืชที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด และการทำปศุสัตว์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจากความผันผวนด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ

๒. ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดปัตตานี และนราธิวาส โดยพัฒนาเพื่อยกระดับศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์มรวมทั้งกระบวนการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจนการพัฒนาตลาดรวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลายและได้มาตรฐาน สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญให้กับภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๓. ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านอาหาร สร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุกรรมดีและกระจาย

^{๑๓} คณะทำงานขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. แผนพัฒนาการเกษตรภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕.

สัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร การส่งเสริมและขยายการเลี้ยงไก่เบตง โคเนื้อ และแพะ ให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงฆ่าและที่ได้มาตรฐาน ถูกหลักสุขอนามัย และส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม อาทิ นมแพะพาสเจอร์ไรส์ ไอศกรีม และเครื่องสำอาง รวมทั้งสนับสนุนการเลี้ยงปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตมุสลิมให้เป็นวัตุดิบสำหรับแปรรูปที่ได้มาตรฐานฮาลาล

๔. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่ เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และการส่งเสริมการทำธุรกิจการเกษตรแบบครบวงจร มีการเชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ และบริหารจัดการร่วมกันในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อลดต้นทุนการผลิตและร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องจักร และอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ สนับสนุนสร้างและพัฒนาองค์กรสถาบันเกษตรกรและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน หรือสหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคตและเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ เกษตรแม่นยำ เพื่อลดความเสียหายจากภัยพิบัติและความเสียหายกรณีเกิดโรคระบาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดและมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง เพื่อให้มีเงินทุนหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจฐานราก รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Startup และการพัฒนาความเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวพระราชรัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

๕. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีฐานชีวภาพและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร โดยการส่งเสริมการนำผลการวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา อาทิ การใช้เทคโนโลยีฐานชีวภาพในการผลิตภาคเกษตร การใช้เทคโนโลยีฐานชีวภาพในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษา เพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปสินค้าเกษตร โดยการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อรักษาคุณภาพสินค้า รวมทั้งการสร้างผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ที่หลากหลาย

๖. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะสินค้าที่ใช้วัตุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่น และประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรมในการผลิตบรรจุภัณฑ์ การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้า เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างตราสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ อาทิ ไก่เบตง และปลากุเลา รองรับการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เป็นต้น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และส่งออกไปยังตลาดโลก

๗. พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปปาล์ม น้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง และอุตสาหกรรมแปรรูปประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมหนองจิกและนิคมอุตสาหกรรมบานา ส่งเสริมการทำประมงและการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่ โดยการให้สิทธิพิเศษ มาตรการทางการเงินและการคลัง

๘. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำลุ่มน้ำ เพื่อป้องกันความเสียหายพื้นที่เศรษฐกิจและสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการออกแบบระบบน้ำในลุ่มน้ำหลัก และพัฒนาระบบโครงข่ายน้ำของภาค (ลุ่มน้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี และลุ่มน้ำบางนรา) พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบกักเก็บน้ำ และระบบกระจายน้ำ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย รวมทั้งจัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดและเหมาะสมสำหรับการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อการอุปโภค บริโภค อุตสาหกรรม และการเกษตร รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำเพื่อกระจายประโยชน์ที่เป็นธรรมกับทุกภาคส่วน

๙. สนับสนุนการปรับปรุงท่าเทียบเรือปัตตานีให้มีมาตรฐาน สามารถรองรับการขนส่งสินค้า Feeder ไปยังท่าเรือของมาเลเซียและอินโดนีเซียได้ ปรับปรุงร่องน้ำเพื่อรองรับเรือขนาดใหญ่สำหรับท่าเรือปัตตานี และท่าเรือจังหวัดนราธิวาส การก่อสร้างคันกันคลื่น พัฒนาระบบการให้บริการด้านการขนส่งทางเรือและระบบ โลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการใช้ท่าเรือในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการบริหารจัดการท่าเรือแบบมีส่วนร่วม จากชุมชนโดยรอบในพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนาการเดินทางเรือสินค้าตามแนวชายฝั่งมีการเติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

๑๐. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาค การผลิตและบริการในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และพัฒนาสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์จากฐานทรัพยากรการเกษตร และทรัพยากรชีวภาพ รวมทั้งการจัดการทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากร ดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดย ชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบ ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล เพื่อลดผลกระทบต่อ การกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

“ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและสังคมเป็นสุข”

พันธกิจ (Mission)

- ๑) ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปข้าวหอมมะลิ
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- ๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ กระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕) ส่งเสริมการเรียนรู้ศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
- ๗) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
- ๘) ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคม

ประเด็นการพัฒนา

๑. การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- ๑.๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- ๑.๔ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- ๑.๕ ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๖ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- ๑.๗ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- ๑.๘ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- ๑.๙ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้า
- ๑.๑๐ ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง

๒. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีความสะดวก และปลอดภัย
๒. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- ๒.๒ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- ๒.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๔ สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- ๒.๕ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- ๒.๖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- ๒.๗ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง
- ๒.๘ ส่งเสริมการพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าชายแดน
- ๒.๙ ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน
- ๒.๑๐ ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์
- ๒.๑๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
- ๒.๑๒ ส่งเสริมการตลาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๒.๑๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เด็กประถมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น
๒. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้ แข็งแรง มีความสุข

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- ๓.๒ ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง
- ๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
- ๓.๕ ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวสู่ชุมชนเข้มแข็ง

๒.๑๑ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

“เมืองเกษตรอินทรีย์ ศูนย์เศรษฐกิจชายแดน ท่องเที่ยววิถีชุมชน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสุรินทร์

๑. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น (๔,๐๐๐ ไร่/ปี)
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายชายแดน (ร้อยละ ๑๐ ต่อปี)
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้จังหวัด (๑๐,๐๐๐ ไร่ต่อปี)
๕. คริวเรือนยากจนเป้าหมายได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน (๔๓๐ครัวเรือน)
๖. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมลดลง (ร้อยละ ๕)
๗. ปริมาณการกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น (ไม่น้อยกว่า ๑๓๐ ลบ.ม.)
๘. สัดส่วนปริมาณขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้อง (ร้อยละ ๘๐)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดสุรินทร์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจรและยั่งยืน
วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์
๒. เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน
๓. เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์
๔. เพื่อส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น
๔. จำนวนผลิตภัณฑ์การแปรรูปด้านเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการใช้ผลการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชและสัตว์มาดำเนินการ
๒. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
๓. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานการผลิตและเกษตรกร
๔. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรอินทรีย์ ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต
๕. ส่งเสริมการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรอินทรีย์
๖. การขนส่งและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรอินทรีย์
๗. พัฒนาระบบการตลาดเกษตรอินทรีย์
๘. พัฒนาระบบการจัดทำแผนธุรกิจชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการและ
เชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น
๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นต่อปี
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดนเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยปีฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการและผู้นำเข้า-ส่งออก
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอสนับสนุนการจัดการ
ด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จให้ได้ตามมาตรฐานสากล
๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการค้า การลงทุน และการบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
๒. เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวและบริการแนววิถีใหม่ (New Normal)
๒. การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวแนววิถีใหม่ (New Normal)
๓. การพัฒนาและเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวและบริการ
๔. การยกระดับการจัดงานมหัศจรรย์งานช้างสุรินทร์สู่ระดับโลก
๕. ยกระดับผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์เพิ่มขึ้นและได้มาตรฐาน
๗. ส่งเสริมความเป็นเมือง Smart City เมืองที่รองรับอารยะสถาปัตยกรรม และการ
ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การบริหารจัดการน้ำ และรักษาสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
๒. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละที่ลดลงของขยะมูลฝอย
๓. จำนวนชุมชน/หน่วยงานที่ใช้พลังงานทางเลือกเพิ่มขึ้น
๔. ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมการบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน
๒. การส่งเสริมการบริหารจัดการขยะ
๓. การส่งเสริมการบริหารจัดการพลังงานทางเลือก
๔. การส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ประชาชนมีความสุขและสังคมร่มเย็น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. อัตราผู้ป่วยรายใหม่ของโรคเบาหวาน/โรคความดันโลหิตสูงลดลง
๒. รายได้เฉลี่ยครัวเรือนยากจนเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนตำบลต้นแบบจัดการตนเองในสถานการณ์โรคอุบัติใหม่เพิ่มขึ้น
๔. จำนวนคนวัยแรงงานและวัยผู้สูงอายุได้รับการพัฒนาฝีมืออาชีพในชุมชน
๕. ครัวเรือนยากไร้เป้าหมายได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมสุขภาพ
๒. การป้องกันและควบคุมโรค
๓. การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาสังคม ชุมชน พัฒนาทักษะชีวิต
๔. การส่งเสริมอาชีพ
๕. พัฒนาทักษะอาชีพประชาชนทุกช่วงวัย
๖. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาทักษะอาชีพประชาชน
๗. จัดการสวัสดิการสังคมแบบมีส่วนร่วมในทุกช่วงวัย และยกระดับพื้นที่ต้นแบบทางสังคม
๘. ยกระดับคุณภาพชีวิตของครัวเรือนยากไร้ตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. เพื่อให้หมู่บ้าน/ชุมชน ปลอดภัยาสพติด
๓. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ปลอดภัยาสพติด (หมู่บ้านสีขาว) เพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละคดีอาชญากรรมลดลง
๔. จำนวนหมู่บ้านที่มีความพร้อมในการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยคุกคาม

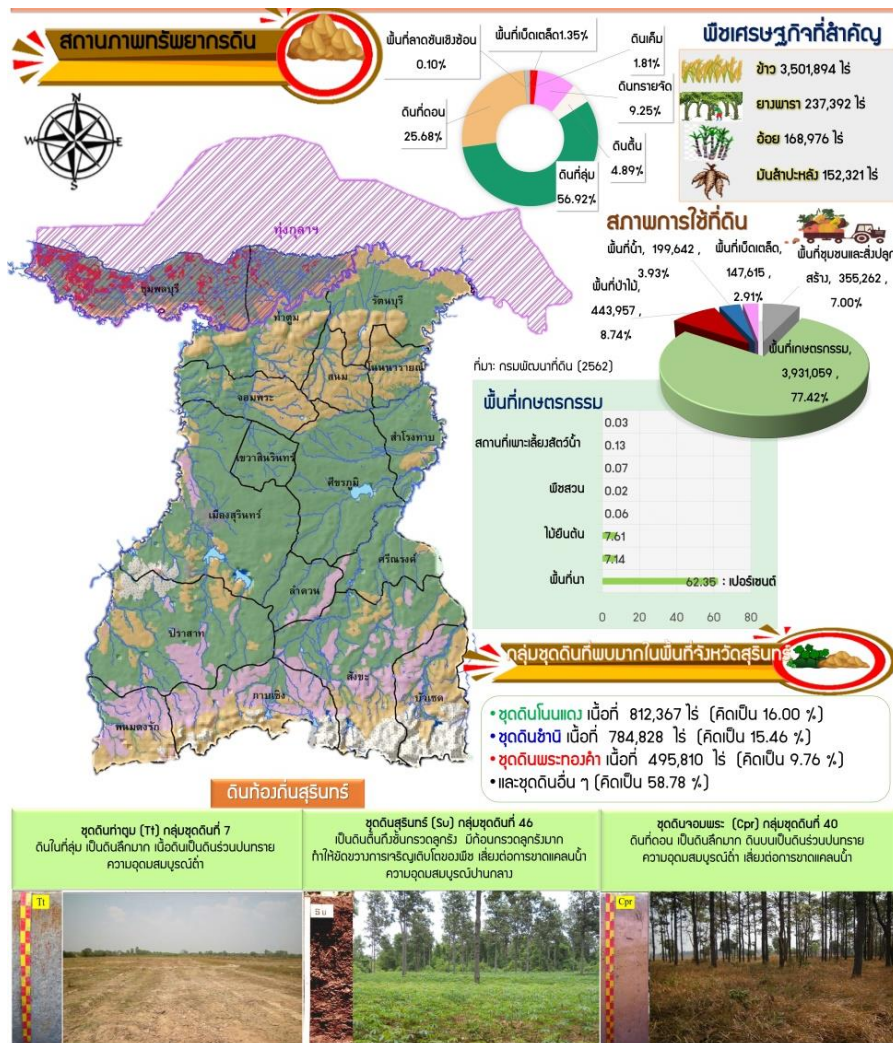
แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. การพัฒนาคน องค์กร เครือข่าย หมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และห่างไกลยาเสพติด
๓. การรักษาความสงบเรียบร้อย

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๓) สภาพพื้นที่

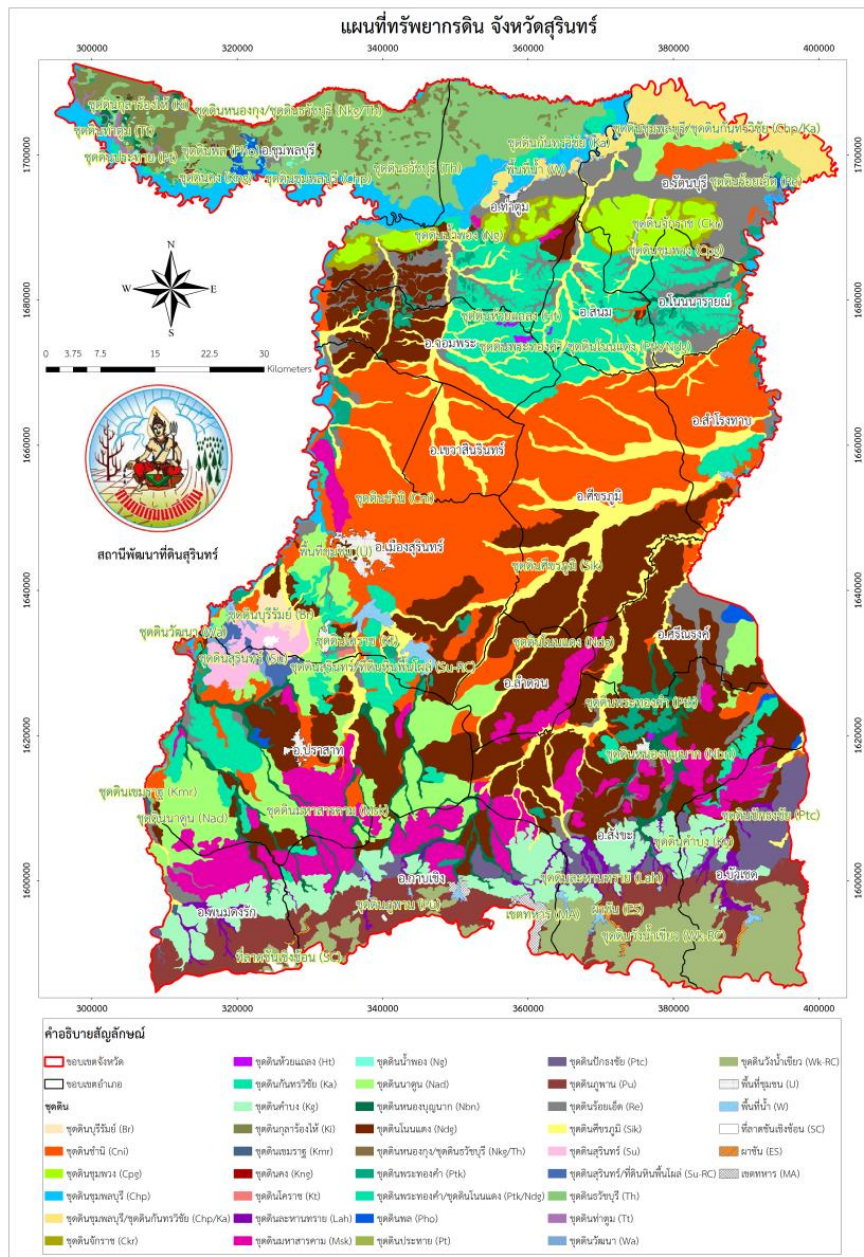

ภาพที่ ๒ แสดงแสดงสภาพพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ (ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินสุรินทร์)

จังหวัดสุรินทร์ มีพื้นที่ ๘,๑๒๔.๐๕๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕,๐๗๗,๕๓๕ ไร่ เป็นพื้นที่ที่ติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา สภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูง มีภูเขาสลับซับซ้อน มีป่าที่สลับป่าเบญจพรรณตามบริเวณแนวเขตชายแดน ต่อมาเป็นที่ราบสูง ลุ่มๆดอนๆ ลาดเทมีลักษณะเป็นลูกคลื่น ค่อยๆลาดเทไปทางตอนกลางและตอนเหนือของจังหวัด ทางตอนเหนือของจังหวัดพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบและที่ราบลุ่ม โดยเฉพาะอำเภอชุมพลบุรีและอำเภอท่าตูม อยู่ในที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลในเขตทุ่งกุลาร้องไห้ ลักษณะของดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนหยาบ บริเวณตอนกลางของจังหวัดเป็นดินทรายแป้ง ความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ

สภาพทรัพยากรดิน	พื้นที่ดินที่ลุ่ม	ร้อยละ ๕๖.๙๒
	พื้นที่ดินที่ดอน	ร้อยละ ๒๕.๖๘
	พื้นที่ดินเค็ม	ร้อยละ ๑.๘๑
	พื้นที่ดินทรายจัด	ร้อยละ ๙.๒๕
	พื้นที่ดินตื้น	ร้อยละ ๔.๘๙
	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	ร้อยละ ๐.๑๐
	พื้นที่เบ็ดเตล็ด	ร้อยละ ๑.๓๕

๔) ลักษณะดิน

ภาพที่ ๓ แสดงแผนที่ทรัพยากรดินของจังหวัดสุรินทร์ (ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินสุรินทร์)

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล

จังหวัดสุรินทร์ตั้งอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมเขตร้อน ลมมรสุมสำคัญที่พัดผ่านคือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากแคว้นไซบีเรีย และตอนเหนือของประเทศจีนทำให้เกิดความหนาวเย็นและความแห้งแล้งทั่วไป ซึ่งจังหวัดสุรินทร์ได้รับผลกระทบค่อนข้างสูง และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย ที่ทำให้เกิดฝนตกแต่จังหวัดสุรินทร์ได้รับอิทธิพลค่อนข้างน้อย เนื่องจากมีเทือกเขาพนมดงรักกั้นอยู่ ปริมาณน้ำฝนส่วนใหญ่จึงมาจากอิทธิพลของลมพายุทะเลจีนใต้ (ที่มาของข้อมูล : สถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดสุรินทร์)

๒) ปริมาณน้ำฝน (ข้อมูล ๑๐ ปี)

ปริมาณน้ำฝนย้อนหลัง ๑๐ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๖๒ มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑๐ ปี ๑,๓๔๔.๖๗ มิลลิเมตร โดยมีปริมาณน้ำฝนรวมต่อปีต่ำสุด ในปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๙.๑๐ มม. และปริมาณน้ำฝนรวมต่อปีสูงสุด ในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๑,๘๐๔.๘๐ มม. มีจำนวนวันที่ฝนตกเฉลี่ย ๑๐ ปี จำนวน ๑๑๐ วัน โดยมีจำนวนวันที่ฝนตกต่ำสุด ในปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑๐๖ วัน และ จำนวนวันที่ฝนตกสูงสุด ปี ๒๕๕๔ จำนวน ๑๓๓ วัน รายละเอียดตามตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓

ปี	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันที่ฝนตก(วัน)
๒๕๕๔	๑,๘๐๔.๘๐	๑๓๓
๒๕๕๕	๑,๐๐๙.๑๐	๑๑๙
๒๕๕๖	๑,๖๐๘.๓๐	๑๐๙
๒๕๕๗	๑,๓๘๘.๕๐	๑๑๕
๒๕๕๘	๑,๒๖๐.๙๐	๑๒๕
๒๕๕๙	๑,๔๐๖.๒๐	๑๐๖
๒๕๖๐	๑,๕๑๒.๐๐	๑๒๗
๒๕๖๑	๑,๐๗๗.๕๐	๑๐๑
๒๕๖๒	๑,๒๗๑.๑๓	๑๐๔
๒๕๖๓	๑,๑๗๕.๒๐	๑๐๔
เฉลี่ย ๑๐ ปี ย้อนหลัง	๑,๓๑๔.๙๖	๑๐๘

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดสุรินทร์

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔

๓) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ (ข้อมูล ๑๐ ปี)

อุณหภูมิย้อนหลัง ๑๐ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๖๐ มีอุณหภูมิสูงสุด ในปี ๒๕๕๙ อุณหภูมิ ๔๒.๐°C และอุณหภูมิต่ำสุดคือ ๘.๐ ในปี ๒๕๕๙ ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด ๘๖.๐% ในปี ๒๕๕๔ ความชื้นสัมพัทธ์ ต่ำสุด ๕๓.๐% ในปี ๒๕๕๙ รายละเอียดตามตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๖๐

ปี	อุณหภูมิ (°C)					ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	เฉลี่ยทั้งปี	เฉลี่ยสูงสุด	เฉลี่ยต่ำสุด	สูงสุด	ต่ำสุด	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
2551	27.3	32.1	22.5	35.5	17.9	84.0	63.0	73.6
2552	27.8	32.7	22.9	35.0	16.3	84.0	61.0	73.1
2553	28.5	33.5	23.5	37.4	19.3	83.0	56.0	71.3
2554	27.2	32.0	22.4	35.1	16.6	86.0	62.0	73.1
2555	28.4	33.6	23.1	35.8	16.3	83.0	63.0	72.8
2556	28.0	35.9	20.1	40.0	12.0	85.0	59.0	71.8
2557	28.0	35.8	20.1	39.2	11.7	82.0	60.0	72.0
2558	28.0	36.8	19.2	41.3	12.8	81.0	60.0	71.0
2559	28.5	36.8	19.1	42.0	8.0	85.0	53.0	70.0
2560	27.5	36.2	19.2	39.1	11.5	82.0	62.0	73.4
เฉลี่ย 10 ปี	28.01	34.70	21.22	38.56	13.57	84.34	59.01	72.17

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดสุรินทร์

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

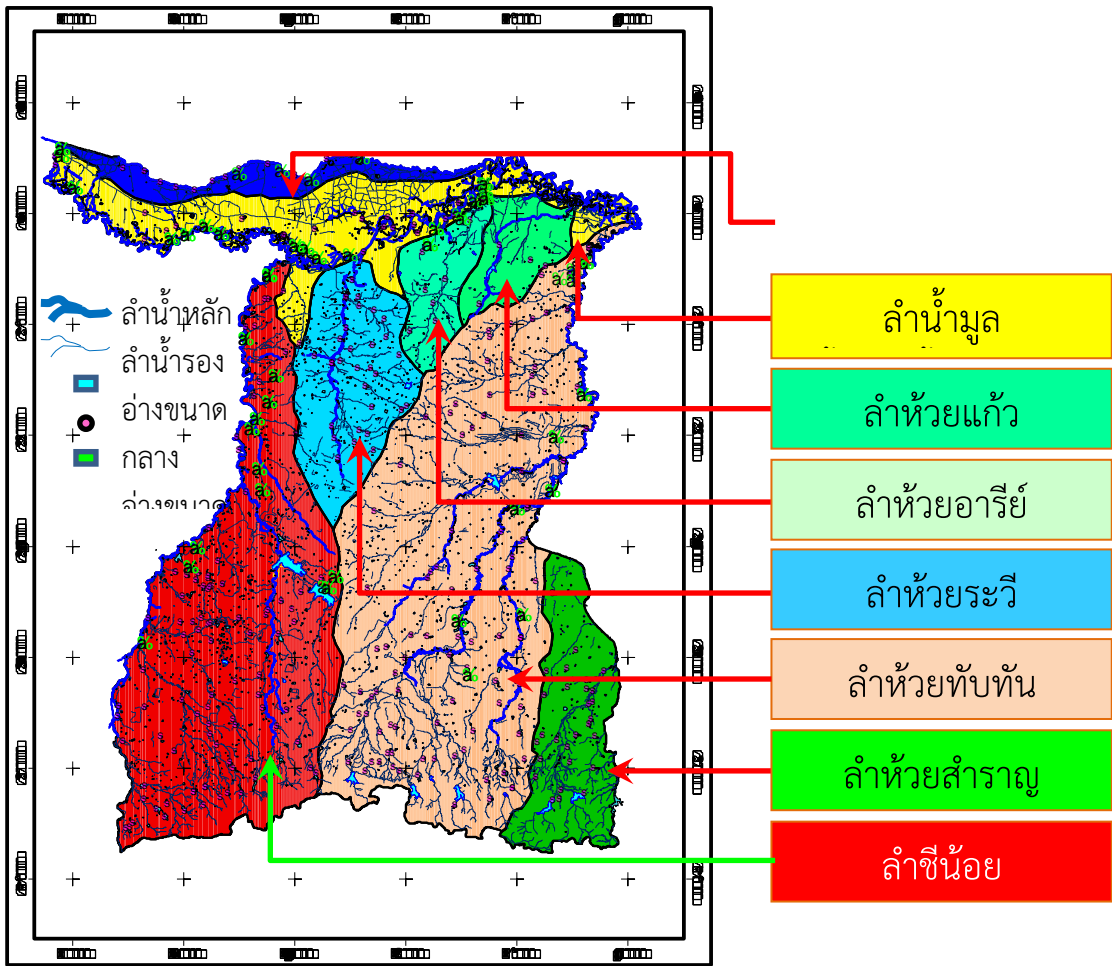
๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ คลอง บึง (ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด/ทส.)

มีแม่น้ำสายหลักสำคัญ ๘ สาย คือ ลำน้ำมูล ลำห้วยอารีย์ ลำห้วยแก้ว ลำห้วยสำราญ ลำห้วยทับทัน ลำห้วยระวี ลำซิ่นน้อย ลำห้วยพลับพลา ซึ่งไหลผ่านพื้นที่การเกษตรสำคัญในอำเภอต่าง ๆ อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ ๘ แห่งนี้แล้ว ยังมีลำน้ำและหนองน้ำอีกมากมายกระจัดกระจายอยู่ในอำเภอต่าง ๆ แต่แหล่งน้ำต่าง ๆ ดังกล่าวไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่เกษตรกรได้มากนัก ในฤดูแล้งแล้วส่วนใหญ่ น้ำจะแห้ง เว้นแต่ลำน้ำมูลซึ่งมีน้ำไหลตลอดปี ซึ่งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น แม่น้ำ ห้วยลำธาร คลอง จำนวน ๕๘ สาย หนอง บึง จำนวน ๑,๑๖๘ แห่ง รายละเอียดดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ แหล่งน้ำธรรมชาติจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	จำนวนแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง	จำนวนแหล่งน้ำธรรมชาติ หนอง บึง
๑. เมืองสุรินทร์	๕	๒๕๙
๒. จอมพระ	๑๑	๕๐
๓. ชุมพลบุรี	๗	๔๐
๔. ปราสาท	๒	๑๒๘
๕. รัตนบุรี	๔	๔๐
๖. สำโรงทาบ	๑	๔๔
๗. สังขะ	๑	๑๐๘
๘. ท่าตูม	๑๑	๖๔
๙. กาบเชิง	๒	๕๒
๑๐. บัวเชด	๒	๔๖
๑๑. สนม	๒	๔๒
๑๒. ลำดวน	๒	๓๔
๑๓. ศรีณรงค์	๒	๓๔
๑๔. พนมดงรัก	๑	๓๙
๑๕. เขวาสินรินทร์	๒	๔๖
๑๖. โนนารายณ์	๑	๒๖
๑๗. ศีขรภูมิ	๒	๑๑๖
รวม	๕๘	๑๑๖๘

สภาพลุ่มน้ำ จังหวัดสุรินทร์

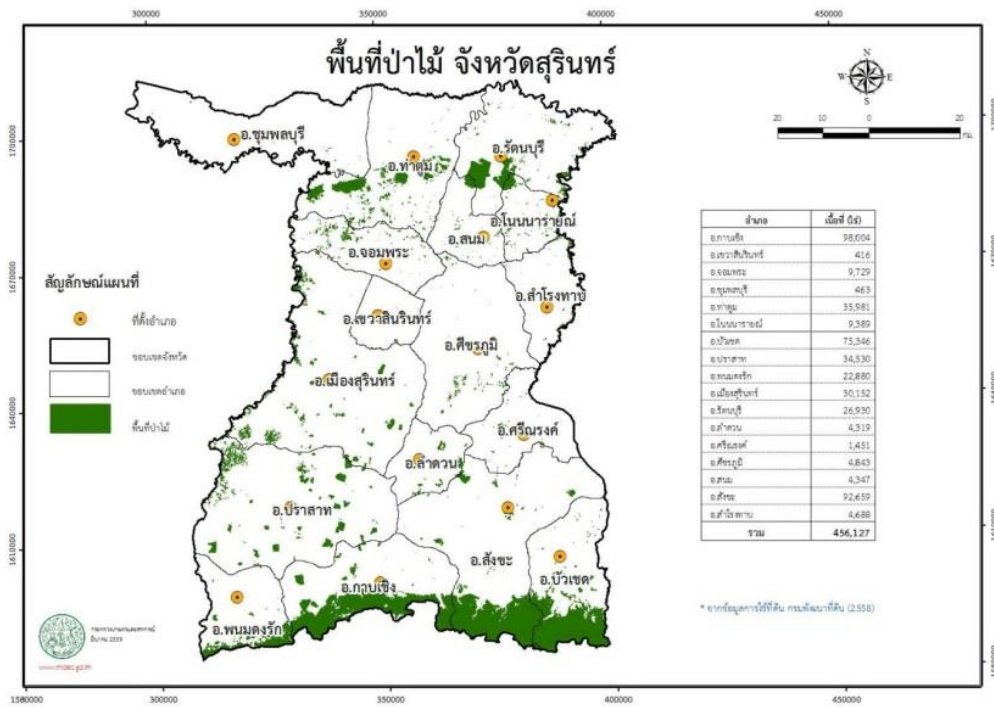
ภาพที่ ๔ สภาพลุ่มน้ำ จังหวัดสุรินทร์

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เช่น ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ (ที่มา : ที่ทำการปกครอง จังหวัด/ทส.)

จังหวัดสุรินทร์มีเนื้อที่ทั้งหมด ๕,๐๗๗,๕๓๗ ไร่ ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ มีพื้นที่ป่าไม้ ๔๖๗,๓๐๓.๕๒ ไร่ มีพื้นที่ที่ได้รับการประกาศเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๙ แห่ง เนื้อที่ ๑,๑๑๕,๒๘๔ ไร่ มอบให้ ส.ป.ก. จำนวน ๙๖๗,๐๕๖-๒-๔๓ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๑๔๘,๒๒๗-๑-๕๗ ไร่ มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง พื้นที่ ๓๑๓,๔๔๕ ไร่จังหวัดสุรินทร์ มีไม้ที่มีค่าอยู่หลายชนิด เช่น ไม้ประดู่ ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ตะเคียน ไม้ยาง ไม้พลวง เป็นต้น ดังตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสุรินทร์

ลำดับที่	อำเภอ	เนื้อที่(ไร่)
๑	กาบเชิง	๙๘,๐๐๔
๒	เขวาสินรินทร์	๔๑๖
๓	จอมพระ	๙,๗๒๙
๔	ท่าตูม	๓๕,๙๘๑
๕	โนนนารายณ์	๙,๓๘๙
๖	บัวเชด	๗๕,๓๔๖
๗	ปราสาท	๓๔,๕๓๐
๘	พนมดงรัก	๒๒,๘๘๐
๙	เมืองสุรินทร์	๓๐,๑๕๒
๑๐	รัตนบุรี	๒๖,๙๓๐
๑๑	ลำดวน	๔,๓๑๙
๑๒	ศรีณรงค์	๑,๔๕๑
๑๓	ศีขรภูมิ	๔,๘๔๓
๑๔	สนม	๔,๓๔๗
๑๕	สังขะ	๙๒,๖๕๙
๑๖	สำโรงทาบ	๔,๖๘๘
๑๗	ชุมพลบุรี	๔๖๓
รวม	๑๗ อำเภอ	๔๕๖,๑๒๗

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๕๘)

ภาพที่ ๕ พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสุรินทร์

๑) ป่าสงวนแห่งชาติ

จังหวัดสุรินทร์มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๙ ป่า ดังนี้

ตารางที่ ๕ แสดงรายชื่อป่าสงวนแห่งชาติจังหวัดสุรินทร์

รายชื่อป่าสงวนแห่งชาติจังหวัดสุรินทร์

ลำดับ ที่	รายชื่อ	เนื้อที่ตามประกาศ (ไร่)	เนื้อที่คงมีสภาพป่า (ไร่)	ลำดับ ที่	รายชื่อ	เนื้อที่ตามประกาศ (ไร่)	เนื้อที่คงมีสภาพป่า (ไร่)
๑	ป่าแสงพัน	๑,๖๖๘	๑,๔๕๘	๑๖	ป่ากำไสจาน	๑๕,๖๐๐	๘,๒๙๘-๑-๓๒
๒	ป่าเขาสวาย	๑๘,๑๔๓	๗,๑๘๑	๑๗	บ้านกระวัน	๑๔,๓๒๕	-
๓	ป่าหนองเยี้ย แปลงที่ ๑	๑,๗๖๒	๑,๕๖๐	๑๘	ป่าทุ่งมน-บักได-ตาเบาแปลงที่ ๑	๒,๙๖๘	๖๘๐
๔	ป่าหนองเยี้ย แปลงที่ ๒	๓๓๑	๑๓๑	๑๙	ป่าทุ่งมน-บักได-ตาเบาแปลงที่ ๒	๑๔๕,๕๙๓	๖,๘๕๘-๓-๓๕
๕	ป่าหนองเยี้ย แปลงที่ ๔	๔๕๖	๓๔๐	๒๐	ป่าทุ่งมน-บักได-ตาเบาแปลงที่ ๓	๒๗๐,๔๓๑	๑๘,๒๑๑-๐-๙๙
๖	ป่าท่าสว่าง - เพี้ยราม	๑๙,๔๑๒	๔,๗๐๖-๑-๐๐	๒๑	ป่าฝั่งซ้ายแม่น้ำมูล	๑๓,๙๒๒	๑๓,๙๒๒
๗	ป่าพนมมีย์	๑๒,๘๑๒	๑,๐๕๑	๒๒	ป่าหินลิ่ม	๔๓,๙๖๒	๒๔,๑๘๖-๒-๐๐
๘	ป่าจารพัต	๔๑,๘๒๐	-	๒๓	ป่าฝั่งขวาห้วยเสน	๙๐,๓๑๒	๖,๑๒๒
๙	ป่าหนองเหล็ก	๑๑,๒๒๕	๒๕๕	๒๔	ป่าฝั่งซ้ายห้วยเสน แปลงที่ ๑-๒	๗๗,๘๙๑	๒,๒๖๙
๑๐	ป่าภูดิน	๗,๘๑๘	๗,๑๓๒-๑-๐๐	๒๕	ป่าฝั่งซ้ายห้วยสำราญ	๓๘,๐๔๘	-
๑๑	ป่าดงสายทอ	๑๒,๙๖๘	๑๒,๙๖๘	๒๖	ป่าบ้านตึก	๒๖,๐๙๓	๑,๔๕๐
๑๒	ป่าพนมดิน แปลงที่ ๑	๑๑,๗๙๓	๑๐,๓๒๕	๒๗	ป่าฝั่งซ้ายห้วยกำโศด	๔๓,๙๓๔	๒,๖๓๑
๑๓	ป่าพนมดิน แปลงที่ ๒	๔,๗๕๔	๔,๒๓๕-๑-๐๐	๒๘	ป่าฝักไหม	๑๑,๐๑๘	๓๕๐
๑๔	ป่าเน็กเหียรดัดสันตูด	๒๔,๓๗๕	๕,๑๕๗	๒๙	ป่าฝั่งซ้ายห้วยทับทันแปลง ๑-๒-๓	๑๔๘,๓๗๕	๓,๖๗๒-๒-๐๐
๑๕	ป่าพนมสวาย	๒,๔๗๕	๒๐๐				

๒) อุทยานแห่งชาติ

ตารางที่ ๖ แสดงรายชื่ออุทยานแห่งชาติจังหวัดสุรินทร์

วนอุทยาน	พื้นที่ (ไร่)
วนอุทยานพนมสวาย	๑,๙๗๕
วนอุทยานป่าสนหนองคู	๔๑๕

๓) เขตรักษาพันธุ์สัตว์

ตารางที่ ๗ แสดงรายชื่อเขตรักษาพันธุ์สัตว์จังหวัดสุรินทร์

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	พื้นที่ (ไร่)
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทับทัน-ห้วยสำราญ	๓๑๓,๗๕๐

๔) ทรัพยากรธรณี จังหวัดสุรินทร์มีทรัพยากรแร่ที่สามารถกำหนดเป็นพื้นที่แหล่งแร่สำคัญทางเศรษฐกิจ ๓ ชนิด คือ หินบะซอลต์ พบในเขตอำเภอเมืองสุรินทร์ และอำเภอปราสาท ทรายแม่น้ำมูล พบที่อำเภอท่าตูม และอำเภอชุมพลบุรี ป่อหินลูกรัง พบที่อำเภอท่าตูม อำเภอสำโรงทาบ อำเภอเมืองสุรินทร์ อำเภอสังขะ รายละเอียดดังตารางที่ ๘

ตารางที่ ๘ แสดงแหล่งธรรมชาติทางธรณีวิทยาจังหวัดสุรินทร์

ลำดับ	รายชื่อแหล่ง	ประเภท	ที่ตั้ง	ผู้รับผิดชอบ
๑	เขาพนมสวาย	แหล่งหินแบบฉบับ	อำเภอเมืองสุรินทร์	วนอุทยานพนมสวาย
๒	น้ำตกไตรคีรี(น้ำตกโอดราว)	ธรณีสัณฐาน	อำเภอบัวเขต	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทับทัน-ห้วยสำราญ
๓	ลานหินดาร์สปวง	ธรณีสัณฐาน	อำเภอกาบเชิง	องค์การบริหารส่วนตำบลนางมุด
๔	ผามะนาว	ธรณีสัณฐาน	อำเภอกาบเชิง	องค์การบริหารส่วนตำบลนางมุด
๕	เขาศาลา(ผานางคอย)	ธรณีสัณฐาน	อำเภอบัวเขต	องค์การบริหารส่วนตำบลจรัส

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัดสุรินทร์

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดสุรินทร์แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๗ อำเภอ ๑๕๘ ตำบล ๒,๑๒๘ หมู่บ้าน ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ๑๔๔ แห่ง ชุมชน ๔๑ ชุมชน แยกเป็นรายอำเภอ ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ ๙

ตารางที่ ๙ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการอำเภอ ห่างจากศาลากลางจังหวัด (กม.)	จำนวน				
				ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลนคร/เมือง/ตำบล	อบต.	ชุมชน
๑. เมืองสุรินทร์	๙๐๓.๘๔๕	๑๑.๑๓	-	๒๐	๒๙๐	๒	๒๐	๓๒
๒. ปราสาท	๙๐๘.๘๓๖	๑๑.๑๙	๒๘	๑๘	๒๔๑	๓	๑๗	-
๓. สังขะ	๑,๐๐๙.๐๐๐	๑๒.๔๒	๔๗	๑๒	๑๘๗	๑	๑๒	๙
๔. สีขรภูมิ	๕๖๑.๖๑๓	๖.๙๑	๓๔	๑๕	๒๒๘	๒	๑๔	-
๕. รัตนบุรี	๒๐๒.๘๓๐	๒.๕๐	๗๐	๑๒	๑๖๒	๑	๑๒	-
๖. ท่าตูม	๖๔๓.๒๕๖	๗.๙๒	๕๒	๑๐	๑๖๕	๒	๙	-
๗. สำโรงทาบ	๓๗๕.๒๕๐	๔.๖๒	๕๔	๑๐	๑๐๐	๒	๙	-
๘. ชุมพลบุรี	๕๒๐.๒๕๖	๖.๔๐	๙๑	๙	๑๒๔	๕	๕	-
๙. จอมพระ	๓๑๔.๐๐๐	๓.๘๗	๒๖	๙	๑๐๕	๓	๗	-
๑๐. สนม	๒๐๓.๐๐๐	๒.๕๐	๕๑	๗	๗๘	๒	๖	-
๑๑. บัวเขต	๔๗๙.๐๐๐	๕.๙๐	๗๐	๖	๖๘	๑	๖	-
๑๒. ลำดวน	๓๐๑.๐๐๐	๓.๗๑	๒๖	๕	๕๑	๑	๕	-
๑๓. กาบเชิง	๕๗๔.๐๐๐	๗.๐๗	๕๘	๖	๘๖	๒	๔	-
๑๔. ศรีณรงค์	๔๑๐.๐๐๐	๕.๐๕	๖๔	๕	๖๔	-	๕	-
๑๕. พนมดงรัก	๓๑๘.๐๐๐	๓.๙๑	๗๘	๔	๕๕	-	๔	-
๑๖. เขวาสินรินทร์	๒๐๑.๐๐๐	๒.๔๗	๑๔	๕	๕๕	๑	๔	-
๑๗. โนนนารายณ์	๑๙๙.๑๗๐	๒.๔๕	๗๒	๕	๖๘	-	๕	-
รวม	๘,๑๒๔.๐๖	๑๐๐.๐๐	-	๑๕๘	๒,๑๒๘	๒๘	๑๔๔	๔๑

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสุรินทร์

๑.๒.๒ การบริหารราชการแผ่นดิน จังหวัดสุรินทร์ มีส่วนราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และ หน่วยงานต่างๆ ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของจังหวัด จำนวน ๓๒๗ หน่วยงาน แยกเป็น

- ส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง จำนวน ๘๘ หน่วยงาน
- ส่วนราชการส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด จำนวน ๓๔ หน่วยงาน
- ส่วนราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๗๓ หน่วยงาน
- รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๔ หน่วยงาน
- หน่วยงานพิเศษ จำนวน ๑๕ หน่วยงาน
- หน่วยงานในกำกับของกระทรวงการคลัง จำนวน ๑ หน่วยงาน
- หน่วยงานในกำกับดูแลของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จำนวน ๒ หน่วยงาน

๑.๒.๓ ข้อมูลประชากร

ประชากร จังหวัดสุรินทร์ มีประชากรทั้งสิ้น ๑,๓๗๘,๒๒๑ คน เป็นชายจำนวน ๖๘๕,๘๐๐ คน และหญิงจำนวน ๖๙๒,๔๒๑ คน (ตามประกาศกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓) รายละเอียดดังตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ จำนวนประชากรของจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	จำนวนประชากรชาย (คน)	จำนวนประชากร หญิง (คน)	รวม ประชากรทั้งหมด (คน)	จำนวน ครัวเรือน
๑. เมืองสุรินทร์	๑๒๖,๕๖๓	๑๓๑,๕๗๖	๒๕๘,๑๓๙	๙๕,๘๒๗
๒. ชุมพลบุรี	๓๕,๖๖๐	๓๕,๕๒๑	๗๑,๑๘๑	๒๐,๗๐๖
๓. ท่าตูม	๔๘,๐๐๗	๔๗,๘๗๙	๙๕,๘๘๖	๒๖,๑๑๔
๔. จอมพระ	๒๙,๓๘๖	๒๙,๔๔๘	๕๘,๘๓๔	๑๖,๒๔๖
๕. ปราสาท	๗๕,๓๙๙	๗๗,๒๖๓	๑๕๒,๖๖๒	๕๑,๒๙๑
๖. กาบเชิง	๓๐,๑๐๗	๒๙,๙๓๐	๖๐,๐๓๗	๒๐,๖๔๑
๗. รัตนบุรี	๔๕,๙๗๖	๔๖,๓๙๗	๙๒,๓๗๓	๒๖,๗๔๑
๘. สนม	๒๑,๙๐๓	๒๑,๗๗๕	๔๓,๖๗๘	๑๒,๘๔๖
๙. ศีขรภูมิ	๖๖,๙๖๐	๖๘,๐๒๙	๑๓๕,๙๘๙	๓๗,๐๑๑
๑๐. สังขะ	๖๕,๖๗๖	๖๕,๒๑๘	๑๓๐,๘๙๔	๓๘,๕๓๐
๑๑. ลำดวน	๑๕,๔๘๑	๑๕,๖๘๒	๓๑,๑๖๓	๙,๕๒๗
๑๒. สำโรงทาบ	๒๖,๔๒๑	๒๖,๒๘๙	๕๒,๗๑๐	๑๓,๗๙๙
๑๓. บัวเชด	๒๐,๙๙๖	๒๐,๔๓๔	๔๑,๔๓๐	๑๒,๙๗๖
๑๔. พนมดงรัก	๑๙,๒๕๔	๑๘,๗๕๕	๓๘,๐๐๙	๑๔,๑๙๑
๑๕. ศรีณรงค์	๒๓,๕๙๑	๒๓,๒๔๔	๔๖,๘๓๕	๑๑,๘๑๒
๑๖. เขวาสินรินทร์	๑๗,๐๑๒	๑๗,๔๐๑	๓๔,๔๑๓	๑๐,๔๐๒
๑๗. โนนารายณ์	๑๗,๔๐๘	๑๗,๕๘๐	๓๔,๙๘๘	๙,๐๔๖
รวม	๖๘๕,๘๐๐	๖๙๒,๔๒๑	๑,๓๗๘,๒๒๑	๔๒๗,๗๐๖

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๔

๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

๑.๓.๑ ประเพณีและวัฒนธรรม

จังหวัดสุรินทร์ ประชากรร้อยละ ๙๓ อาศัยอยู่ในเขตชนบท โดยมีประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง ได้แก่ เทศบาลเมืองสุรินทร์ และเทศบาลตำบลอีก ๒๓ แห่ง เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณีและความเป็นอยู่โดยกลุ่มชาติพันธุ์ของคนสุรินทร์ มี ๓ กลุ่มชาติพันธุ์ คือ เขมร ลาวและกวย มีความต่างตรงการใช้ภาษาท้องถิ่นเท่านั้น แต่ประชากรทั้งหมดมีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย มีความสามัคคี ต่างได้รักษาวัฒนธรรม ประเพณี ภาษาของตนไว้เป็นอย่างดีและเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น จังหวัดสุรินทร์มีประเพณีที่สำคัญมากมาย ได้แก่ ประเพณีบวชนาคช้าง งานประเพณีขึ้นเขาสวาย เคาะระฆังพันใบ ไหว้ ๙ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ งานช้างและกาชาดสุรินทร์ ประเพณีแซนโฌนตา กันตริ้ม การกวนข้าวทิพย์ การแต่งงาน หรือแห่นางรำ กะโน้ปติงตอง เรือนอัมเรหรือลูดอันเร เรือมตรด เรือมอ้าย โขง สะบ้า เช่นไหว้ปู่ตา ลีเกเขมร มโหรี เจริญและเจริญเปริน

๑.๓.๒ ศาสนา

จังหวัดสุรินทร์มีศาสนาสถานต่างๆ จำแนกเป็น วัด ๗๑๘ แห่ง ที่พักสงฆ์ ๕๒๒ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๒๔ แห่ง และมีสถิต ๑ แห่ง โดยมีพระอารามหลวง คือ วัดศาลาลอยและวัดบูรพาราม เป็นวัดสำคัญเก่าแก่ของจังหวัดสุรินทร์ มีอายุประมาณ ๒๐๐ ปี เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อบุญรอด พระพุทธรูปสำคัญประจำจังหวัด นอกจากนี้จังหวัดยังมีพระเกจิที่มีชื่อเสียงอีกหลายรูป เช่น พระครูปราสาทพรหมคุณ (หลวงปู่หงส์ พรหมปัญโญ) วัดเพชรบุรี (สุสานทุ่งมน) อ.ปราสาท, พระครูวิสุทธีกิตติญาณ (หลวงปู่ศุข กิตติญาณ) วัดศรีลำยอง อ.ปราสาทและพระพิมลพัฒนาธร (หลวงพ่อบวน วรมงคล) วัดมงคลรัตน อ.เมืองสุรินทร์

๑.๓.๓ การศึกษา

การจัดการศึกษาในระบบของจังหวัดสุรินทร์ แบ่งเป็น ๔ เขตการศึกษา คือ

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ รับผิดชอบพื้นที่ ๖ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองสุรินทร์ อำเภอจอมพระ อำเภอลำดวน อำเภอศีขรภูมิ อำเภอสำโรงทาบ และอำเภอเขวาสินรินทร์
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๒ รับผิดชอบพื้นที่ ๕ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอชุมพลบุรี อำเภอท่าตูม อำเภอรัตนบุรี อำเภอสนม และอำเภอโนนนารายณ์
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ รับผิดชอบพื้นที่ ๖ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอปราสาท อำเภอกาบเชิง อำเภอบัวเขต อำเภอสังขะ อำเภอศรีณรงค์ และอำเภอพนมดงรัก
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ เขต ๓๓
- ในปี ๒๕๖๑ มีจำนวนสถานศึกษา ๘๕๖ แห่ง ห้องเรียน ๑๐,๐๖๕ ห้อง ครู ๑๑,๘๗๗ คน นักเรียน ๑๙๗,๕๒๑ คน อัตราส่วนนักเรียนต่อครู ๑๗:๑
- จังหวัดสุรินทร์มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ที่เปิดการสอน ระดับอุดมศึกษา ๖ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสุรินทร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี วิทยาเขตสุรินทร์ และวิทยาลัยกาญจนาสุรินทร์

๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดสุรินทร์จึงมีเส้นทางคมนาคมหลักทั้งทางรถยนต์ รถไฟ มีทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัดและเส้นทางมาตรฐานหลายสาย ทำให้การเดินทางติดต่อภายในจังหวัด การเดินทางสู่จังหวัดใกล้เคียง และกรุงเทพมหานครเป็นไปด้วยความสะดวก มีถนนทางหลวง ๒๔ สาย และทางหลวงชนบท ๕๒ สาย

- **ทางรถยนต์** การเดินทางจากกรุงเทพฯ มายังจังหวัดสุรินทร์ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) ระยะทางประมาณ ๔๕๐ กิโลเมตร ผ่านจังหวัดปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) ผ่านจังหวัดสระบุรี นครราชสีมา จากนั้นใช้ทางหลวงหมายเลข ๒๔ ผ่านจังหวัดบุรีรัมย์ แยกซ้ายเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๔ (แยกตรงอำเภอปราสาท) จนถึงจังหวัดสุรินทร์ ระยะทางจากตัวจังหวัด (อำเภอเมืองสุรินทร์) ไปยังอำเภอต่างๆ ของจังหวัดสุรินทร์ เรียงจากใกล้ไปไกล ดังนี้
 - อำเภอเขวาสินรินทร์ ๑๔ กิโลเมตร
 - อำเภอจอมพระ ๒๕ กิโลเมตร
 - อำเภอลำดวน ๒๖ กิโลเมตร
 - อำเภอปราสาท ๒๘ กิโลเมตร
 - อำเภอศีขรภูมิ ๓๔ กิโลเมตร
 - อำเภอสังขะ ๕๑ กิโลเมตร
 - อำเภอสนม ๕๑ กิโลเมตร
 - อำเภอท่าตูม ๕๒ กิโลเมตร
 - อำเภอสำโรงทาบ ๕๔ กิโลเมตร
 - อำเภอกาบเชิง ๕๘ กิโลเมตร
 - อำเภอศรีณรงค์ ๖๔ กิโลเมตร
 - อำเภอรัตนบุรี ๗๐ กิโลเมตร
 - อำเภอบัวเชด ๗๐ กิโลเมตร
 - อำเภอโนนนารายณ์ ๗๕ กิโลเมตร
 - อำเภอนพนมดงรัก ๗๘ กิโลเมตร
 - อำเภอชุมพลบุรี ๙๑ กิโลเมตร
- **ทางรถไฟ** ปัจจุบันมีรถไฟสายกรุงเทพฯ-สุรินทร์ ระยะทางประมาณ ๔๒๐ กิโลเมตร โดยผ่านจังหวัดปทุมธานี อยุธยา สระบุรี นครราชสีมา บุรีรัมย์ จนถึงสุรินทร์ เปิดการเดินทางเร็ว รถด่วน รถด่วนพิเศษ และรถดีเซลรางปรับอากาศ กรุงเทพฯ-สุรินทร์

๑.๔.๒ ไฟฟ้า

จังหวัดสุรินทร์มีหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ ๒,๑๒๘ หมู่บ้าน (ครบทุกหมู่บ้าน) โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีจำนวนครัวเรือนผู้ใช้ไฟฟ้า ๓๕๗,๓๔๖ ราย ปริมาณการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าทั้งสิ้น ๙๒๓,๔๗๖,๒๒๔ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง จำหน่ายเพื่ออยู่อาศัย ๔๑๘,๙๗๕,๓๐๗ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง จำหน่ายสถานธุรกิจและอุตสาหกรรม ๔๙๕,๖๒๖,๑๔๖ ส่วนราชการและองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ๒๐,๔๐๒,๙๘๒ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง และอื่นๆ ๘,๔๗๑,๗๘๙ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง

๑.๔.๓ ประปา

จังหวัดสุรินทร์มีหมู่บ้านที่มีน้ำประปาใช้ ๑,๗๐๙ หมู่บ้าน (ร้อยละ ๘๐.๓๑) เพิ่มขึ้น ๖๙๔ หมู่บ้าน (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๘.๓๗) มีกำลังการผลิตน้ำมันประปาทั้งสิ้น ๒๔,๔๐๘,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร แต่ปริมาณน้ำที่ผลิตได้มีจำนวน ๑๗,๑๘๔,๗๗๑ ลูกบาศก์เมตร สำหรับปริมาณน้ำที่จำหน่ายให้แก่ผู้ใช้มีปริมาณทั้งสิ้น ๑๓,๙๕๗,๑๗๒ ลูกบาศก์เมตร มีปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และรั่วไหลอีกประมาณ ๘,๓๓๖ ลูกบาศก์เมตร มีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น ๕๓,๓๘๘ ราย

๑.๔.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- การไปรษณีย์โทรเลข ในปี ๒๕๖๐ จังหวัดสุรินทร์มีที่ทำการไปรษณีย์ รวม ๑๕ แห่ง มีการส่งไปรษณีย์ธรรมดา ๖,๐๐๓,๓๘๙ ฉบับ บริการพิเศษ ๑,๗๘๖,๔๖๑ ฉบับ พัสดุไปรษณีย์ ๔๗,๒๙๘ ชิ้น
- โทรศัพท์ จังหวัดสุรินทร์มีหมู่บ้านที่มีโทรศัพท์ใช้ ๑,๙๔๓ หมู่บ้าน (ร้อยละ ๙๑.๓๑)
- เทคโนโลยีและการสื่อสาร ข้อมูลจากการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่า ประชากรที่มีอายุ ๖ ปีขึ้นไป มีการใช้คอมพิวเตอร์ ร้อยละ ๒๗.๑๖ ลดลงจากปีที่แล้ว ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ ๒๘.๑๗ ส่วนข้อมูลการใช้โทรศัพท์มือถือถือพบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นจากร้อยละ ๖๘.๓๔ ในปีที่แล้ว เป็นร้อยละ ๒๘.๗๑ ส่วนข้อมูลการใช้โทรศัพท์มือถือถือพบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นจากร้อยละ ๖๘.๓๔ ในปีที่แล้ว เป็นร้อยละ ๘๑.๘๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ สอดคล้องกับข้อมูลการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกันจากร้อยละ ๓๕.๑๗ เป็นร้อยละ ๔๐.๐๔

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๕.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสุรินทร์(GPP) ๑๖ สาขา (ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัด)

จากข้อมูลของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุรินทร์ พบว่าจังหวัดสุรินทร์ มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจคิดเป็นร้อยละ ๐.๕ โดย GPP ระดับประเทศอยู่ลำดับที่ ๓๖ ของประเทศ (จากจำนวน ๗๗ จังหวัด) ระดับภาคอยู่ที่ลำดับที่ ๖ ของภาค หรืออยู่ลำดับที่ ๓ ของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงตอนล่าง ๑ รองจากจังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross provincial product : GPP) ณ ราคาประจำปีในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดสุรินทร์ มีมูลค่า ๘๑,๐๐๗ ล้านบาท และมีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๗๕,๙๑๙ บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจากปีก่อน คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๔ โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสุรินทร์การผลิตหลัก คือ การผลิตภาคเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๓ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๐.๒ และการผลิตภาคนอกเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ ๗๔.๗ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๒.๐ โดยสาขาการผลิตที่สำคัญต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ๓ อันดับแรก ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม ร้อยละ ๒๕.๓ สาขาศึกษา ร้อยละ ๑๔.๑ และสาขาการขนส่งและการขายปลีกฯ ร้อยละ ๑๓.๘ รายละเอียดดังตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต

พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๒

สาขาการผลิต	มูลค่า GPP (ล้านบาท)		
	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒
ภาคเกษตร (Agriculture)	๑๘,๗๔๒	๑๙,๙๐๔	๒๐,๕๐๐
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (Agriculture, forestry and fishing)	๑๘,๗๔๒	๑๙,๙๐๔	๒๐,๕๐๐
ภาคนอกเกษตร (Non-Agriculture)	๕๕,๖๑๘	๕๘,๘๖๖	๖๐,๕๐๗
อุตสาหกรรม (Industrial)	๙,๓๖๔	๑๐,๖๓๘	๑๐,๖๒๐
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying)	๔๕๔	๓๘๖	๓๖๔
การผลิต (Manufacturing)	๗,๗๖๘	๙,๑๗๔	๙,๐๑๖
ไฟฟ้า ก๊าซ ก๊าซไอน้ำ และปรับอากาศ (Electricity, gas, steam and air conditioning supply)	๙๒๗	๘๓๑	๙๒๐
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล (Water supply; sewerage, waste management and remediation activities)	๒๑๕	๒๔๘	๓๒๑
การบริการ (Service)	๔๖,๒๕๔	๔๘,๒๒๘	๔๙,๘๘๗
การก่อสร้าง (Construction)	๓,๒๐๖	๓,๔๙๘	๓,๔๒๘
การขายส่งและการขายปลีก และการซ่อมยานยนต์ (Wholesale and retail trade and repair of motor vehicles)	๙,๖๕๖	๑๐,๔๙๗	๑๑,๑๖๔
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (Transportation and storage)	๑,๖๒๙	๑,๗๓๗	๑,๘๓๓
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (Accommodation and food service activities)	๕๕๔	๖๒๕	๖๘๘
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (Information and communication)	๕๐๗	๖๐๖	๖๖๓
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance)	๖,๖๐๐	๖,๘๙๐	๗,๕๑๖
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities)	๓,๘๓๔	๓,๙๙๓	๔,๐๒๔
กิจกรรมทางวิชาชีพ (Professional, scientific and technical activities)	๒๔	๒๒	๒๒
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน (Administrative and support service activities)	๙๑	๗๑	๗๕
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ (Public administration and defence; compulsory social security)	๔,๕๖๓	๔,๗๗๙	๕,๐๔๒
การศึกษา (Education)	๑๑,๗๕๗	๑๑,๔๔๙	๑๑,๔๔๘
กิจกรรมด้านสุขภาพ (Human health activities)	๒,๘๓๖	๒,๙๙๓	๒,๘๙๕
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ (Arts, entertainment and recreation)	๑๕๗	๑๘๔	๒๑๘
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ (Other service activities)	๘๔๑	๘๘๔	๘๗๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross provincial product (GPP))	๗๔,๓๖๐	๗๘,๗๗๐	๘๑,๐๐๗

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

๑.๖ ข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านสังคม การท่องเที่ยว แรงงาน วัฒนธรรม

๑.๖.๑ ข้อมูลแรงงาน จังหวัดสุรินทร์

ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดสุรินทร์ มีประชากรวัยแรงงาน จำนวน ๕๒๘,๑๐๗ คน แยกเป็นประชากรวัยแรงงานชาย จำนวน ๔๐๘,๖๑๔ คน ประชากรวัยแรงงานหญิง จำนวน ๔๕๑,๘๐๖ คน แรงงานด้านการเกษตร ๒๕๒,๒๐๓ คน รายละเอียดดังตารางที่ ๑๒

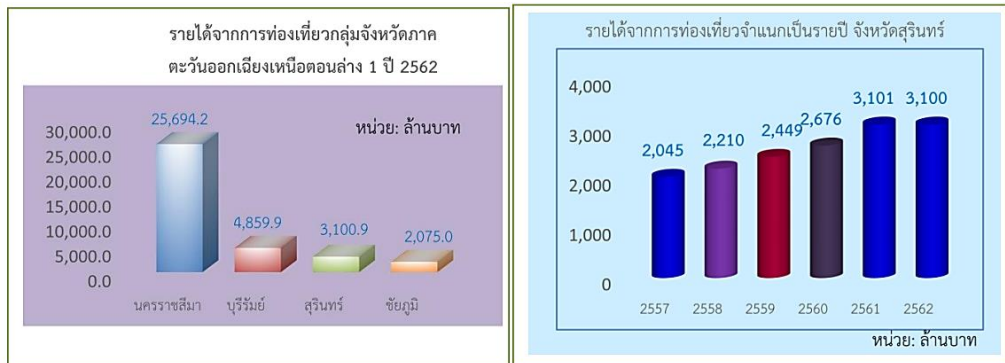
ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลแรงงานจังหวัดสุรินทร์

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากรวัยแรงงานชาย(คน)	จำนวนประชากรวัยแรงงานหญิง(คน)	แรงงานด้านการเกษตร(คน)
๒๕๕๙	๔๐๖,๖๕๕	๔๔๙,๐๖๗	๒๔๑,๔๘๘
๒๕๖๐	๔๐๘,๖๑๔	๔๕๑,๘๐๖	๒๕๒,๒๐๓
๒๕๖๑	๒๙๓,๕๒๖	๒๓๓,๔๑๙	๒๕๑,๐๕๔
๒๕๖๒	๒๘๔,๙๘๔	๒๔๓,๑๒๓	๒๓๑,๑๙๘

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสุรินทร์

๑.๖.๒ การท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๒

จังหวัดสุรินทร์มีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน ๓,๑๐๐.๙ ล้านบาทสูงเป็นลำดับที่ ๓ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ รองจากจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์

ภาพที่ ๖ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๒

รายได้จากการท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๒ มีมูลค่า ๓,๑๐๐.๙ ล้านบาทเพิ่มขึ้น จากปีที่ผ่านมาและพบว่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ รายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี

ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดสุรินทร์มีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน ๓,๑๐๐.๙ ล้านบาทสูงเป็นลำดับที่ ๓ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ รองจากนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาเที่ยวในจังหวัดสุรินทร์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี ๒๕๖๑ มีนักท่องเที่ยวชาวไทย ๑,๐๒๓,๕๙๔ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ จำนวน ๖๔,๐๒๓ คน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๖๐ จำนวน ๘,๘๔๐ คน เมื่อมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดสุรินทร์เพิ่มขึ้นเช่นกัน

ค่าใช้จ่ายจากการท่องเที่ยวของจังหวัดสุรินทร์ในปี ๒๕๖๑ มีจำนวนค่าใช้จ่าย ๑,๑๓๕ บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ ประมาณ ๕๘ บาท ปี ๒๕๖๐ มีค่าใช้จ่ายจากการท่องเที่ยว ๑,๐๗๗ บาท/คน/วัน ชี้ให้เห็นว่า เมื่อมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวจึงเพิ่มขึ้น และค่าใช้จ่ายจากการท่องเที่ยวก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

๑.๖.๓ รายได้เฉลี่ยครัวเรือน

จังหวัดสุรินทร์ มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๒๗๐,๘๗๒ ครัวเรือน มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยปีละ ๒๑๕,๖๙๕.๘๔ บาท รายได้บุคคลเฉลี่ย ปีละ ๖๕,๙๑๙.๘๖ บาท รายละเอียดตามตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓ รายได้เฉลี่ยครัวเรือน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ที่	พื้นที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนคน	รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย(บาท/ปี)	รายได้บุคคลเฉลี่ย(บาท/ปี)
๑	เมืองสุรินทร์	๕๑,๑๓๔	๑๖๒,๐๑๕	๒๖๒,๔๕๕.๒๕	๘๒,๘๓๔.๒๒
๒	ชุมพลบุรี	๑๔,๗๐๗	๕๔,๗๙๓	๒๓๑,๗๗๔.๑๓	๖๒,๒๑๐.๕๔
๓	ท่าตูม	๑๙,๐๐๐	๖๓,๗๑๘	๒๐๑,๗๘๔.๒๓	๖๐,๑๖๙.๘๒
๔	จอมพระ	๑๑,๕๐๗	๓๘,๓๒๓	๒๐๖,๗๑๓.๐๙	๖๒,๐๖๘.๔๐
๕	ปราสาท	๓๐,๗๐๐	๙๘,๒๙๖	๑๗๕,๗๑๘.๐๙	๕๔,๘๘๐.๖๒
๖	กาบเชิง	๑๑,๒๖๐	๓๗,๕๗๓	๒๐๙,๔๗๔.๓๒	๖๒,๗๗๕.๙๕
๗	รัตนบุรี	๑๗,๗๓๐	๕๓,๗๙๒	๑๙๓,๑๔๗.๖๑	๖๓,๖๖๒.๐๒
๘	สนม	๘,๒๑๐	๓๐,๑๗๙	๒๔๐,๑๗๐.๖๘	๖๕,๓๓๖.๘๗
๙	ศีขรภูมิ	๒๗,๔๕๘	๘๓,๗๐๕	๒๐๐,๕๖๗.๐๗	๖๕,๗๙๒.๖๑
๑๐	สังขะ	๒๕,๘๐๖	๘๔,๘๘๓	๒๑๐,๔๓๕.๑๓	๖๓,๙๗๖.๑๗
๑๑	ลำดวน	๕,๘๓๒	๒๐,๓๕๑	๒๓๑,๐๕๗.๘๓	๖๖,๒๑๔.๔๐
๑๒	สำโรงทาบ	๙,๕๓๗	๓๑,๗๘๕	๒๐๗,๕๕๔.๕๑	๖๒,๒๗๖.๑๕
๑๓	บัวเชด	๘,๓๔๔	๒๗,๐๐๘	๑๘๗,๗๒๓.๔๖	๕๗,๙๙๖.๓๒
๑๔	พนมดงรัก	๘,๐๘๙	๒๓,๑๕๐	๒๑๕,๑๖๙.๔๖	๗๕,๑๘๓.๘๓
๑๕	ศรีณรงค์	๘,๐๕๙	๓๑,๖๔๙	๒๒๘,๔๗๖.๔๑	๕๘,๑๗๘.๕๐
๑๖	เขวาสินรินทร์	๗,๒๘๔	๒๔,๘๗๐	๒๑๗,๐๔๙.๙๕	๖๓,๕๗๐.๒๔
๑๗	โนนนารายณ์	๖,๒๑๕	๒๐,๒๒๘	๑๙๙,๖๗๘.๔๘	๖๑,๓๕๐.๖๙
	เฉลี่ยรวมทุกพื้นที่	๒๗๐,๘๗๒	๘๘๖,๓๑๘	๒๑๕,๖๙๕.๘๔	๖๕,๙๑๙.๘๖

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสุรินทร์

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๑ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

จังหวัดสุรินทร์ มีเนื้อที่ประมาณ ๕,๐๗๗,๕๓๕ ไร่ ลักษณะดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย มีเนื้อที่ทำการเกษตรทั้งสิ้น ๔,๒๐๗,๕๘๕ ไร่ เป็นพื้นที่นาข้าว ประมาณ ๓,๔๘๕,๙๒๖ ไร่ หรือร้อยละ ๖๘.๖๕ ของเนื้อที่ทั้งหมด ปลูกพืชไร่ ๓๗๕,๒๔๕ ไร่หรือร้อยละ ๗.๓๙ และไม้ผล/ไม้ยืนต้นประมาณ ๑๙๐,๑๘๑ ไร่หรือร้อยละ ๓.๗๕ ของเนื้อที่ทั้งหมด ดังตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ การใช้ที่ดินทางการเกษตรของจังหวัดสุรินทร์

ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
พื้นที่เกษตรกรรม	๔,๒๐๗,๕๘๕	๘๒.๘๗
พื้นที่นา	๓,๔๘๕,๙๒๖	๖๘.๖๕
ไม้ผล/ไม้ยืนต้น	๑๙๐,๑๘๑	๓.๗๕
พืชไร่	๓๗๕,๒๔๕	๗.๓๙
พืชผัก/ไม้ดอกไม้ประดับ	๑๒,๓๕๓	๐.๒๔
เนื้อที่ทำการเกษตรอื่นๆ	๑๔๓,๘๘๐	๒.๘๓

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๒.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน (ที่มา : โครงการชลประทานสุรินทร์)

จังหวัดสุรินทร์มีโครงการชลประทานขนาดกลาง ทั้งหมด ๒๗ แห่ง มีปริมาตรเก็บกักรวม ๒๕๔.๗๘๙ ล้านลูกบาศก์เมตร โครงการขนาดเล็กทั้งหมด ๓๔๖ แห่ง มีปริมาตรเก็บกักรวม ๕๕.๔๔ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ชลประทานทั้งหมดประมาณ ๑๙๓,๘๖๗ ไร่ มีพื้นที่รับประโยชน์ ๒๘๐,๗๐๓ ไร่ ซึ่งมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๒๗๙.๒ มิลลิเมตร/ปี โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. โครงการชลประทานขนาดกลาง ประกอบด้วย

- อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง จำนวน ๑๗ แห่ง ปริมาตรเก็บกัก ๑๔๕.๘๙ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ชลประทานประมาณ ๑๑๒,๒๓๕ ไร่
- ฝายในลำน้ำ จำนวน ๔ แห่ง ปริมาตรเก็บกัก ๘.๐๐๕ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ชลประทานประมาณ ๙,๗๖๙ ไร่
- โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามูลกลาง มีฝายยาง จำนวน ๕ แห่ง ปริมาตรเก็บกัก ๒๖.๔๓ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ ชลประทานประมาณ ๕๙,๗๒๓ ไร่
- โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามูลล่าง มีฝายจำนวน ๑ แห่ง ปริมาตรเก็บกัก ๗๔.๔๖ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ชลประทานประมาณ ๑๒,๑๔๐ ไร่

๒. โครงการชลประทานขนาดเล็ก ประกอบด้วย

- โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๓๔๖ แห่ง ปริมาตรเก็บกัก ๕๕.๔๔ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่รับประโยชน์ประมาณ ๒๒๕,๕๐๓ ไร่
- สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน ๕๓ แห่ง มีพื้นที่รับประโยชน์ประมาณ ๕๕,๒๐๐ ไร่

ตารางที่ ๑๕ แสดงพื้นที่ชลประทานจังหวัดสุรินทร์

ที่	ชื่อโครงการ	จำนวน (แห่ง)	ปริมาตรเก็บกัก (ล้าน ลูกบาศก์เมตร)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
โครงการชลประทานขนาดกลาง					
๑	อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง	๑๗	๑๔๕.๘๘	๑๑๒,๒๓๕	-
๒	ฝายในลำน้ำ	๔	๘.๐๐๕	๙,๗๖๙	-
๓	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามูลกลาง	๕	๒๖.๔๓	๕๙,๗๒๓	-
๔	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามูลล่าง	๑	๗๔.๕๖	๑๒,๑๔๐	-
รวมขนาดกลาง		๒๗	๒๕๔.๘๗๕	๑๙๓,๘๖๗	-
โครงการชลประทานขนาดเล็ก					
๑	โครงการชลประทานขนาดเล็ก	๓๔๖	๕๕.๔๔	-	๒๒๕,๕๐๓
๒	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	๕๙	-	-	๕๕,๒๐๐
รวมขนาดเล็ก		๓๙๙	๕๕.๔๔	-	๒๘๐,๗๐๓
รวมทั้งหมด			๓๑๐.๒๒๕	๑๙๓,๘๖๗	๒๘๐,๗๐๓

ที่มา : โครงการชลประทานสุรินทร์

๒.๒.๒ แหล่งน้ำอื่นๆ

๑. แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

สถานีพัฒนาที่ดินสุรินทร์ ได้ดำเนินการขุดสระน้ำไร่ขนาด ๑,๒๖๐ ลูกบาศก์เมตร ให้แก่เกษตรกรที่มีความต้องการและแสดงความจำนงเข้าร่วมโครงการด้วยความสมัครใจ โดยเกษตรกรร่วมสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการขุดสระ ๒,๕๐๐ บาท/บ่อ ซึ่งได้ดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๖๑ ปัจจุบันได้ดำเนินการขุดสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานไปแล้ว ๑๗,๑๙๒ บ่อ ดังตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานจังหวัดสุรินทร์

ลำดับ	อำเภอ	ปี 48-49	ปี 50	ปี 51	ปี 52	ปี 53	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61	ปี 62	ปี 63	รวม
1	กาบเชิง	136	0	38	28	20	0	28	205	118	94	36	246	67	82	87	1,185
2	จอมพระ	172	0	37	55	44	0	38	275	199	170	47	140	142	305	73	1,697
3	ชุมพลบุรี	78	0	25	30	23	0	49	312	338	253	120	126	204	85	106	1,749
4	ท่าตูม	127	0	36	40	28	0	51	268	181	156	100	227	118	141	138	1,611
5	โนนนารายณ์	74	0	24	15	20	8	37	128	10	0	30	38	19	75	36	514
6	ปราสาท	424	0	92	71	60	0	81	475	439	384	134	386	254	182	253	3,235
7	เมืองสุรินทร์	212	0	61	73	61	17	43	445	260	170	72	238	203	116	69	2,040
8	รัตนบุรี	134	0	39	35	40	20	30	148	65	40	0	147	91	56	70	915
9	ศรีณรงค์	70	0	22	21	15	0	31	150	64	34	20	80	69	57	24	657
10	ศีขรภูมิ	135	0	51	47	50	22	104	270	147	147	80	212	142	184	141	1,732
11	สนม	138	0	30	33	30	0	30	204	149	139	55	43	142	45	43	1,081
12	สังขะ	199	0	63	44	39	0	76	190	174	150	27	102	196	287	73	1,620
13	ลำโรงทับ	86	0	2	20	15	10	20	75	41	31	15	22	103	54	32	526
14	ลำดวน	43	0	24	11	14	0	19	50	77	0	26	43	34	95	60	496
15	พนมดงรัก	56	0	11	26	20	0	18	70	6	30	30	32	53	44	40	436
16	บัวเชด	37	0	12	16	20	0	21	140	32	22	0	41	81	79	41	542
17	เขวาสินรินทร์	25	0	18	15	10	11	24	70	0	80	8	12	56	8	11	348
	รวม	2,146	0	585	580	509	88	700	3,475	2,300	1,900	800	2,135	1,974	1,895	1,297	20,384

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินสุรินทร์

๒. แหล่งน้ำใต้ผิวดิน (บ่อน้ำบาดาล)

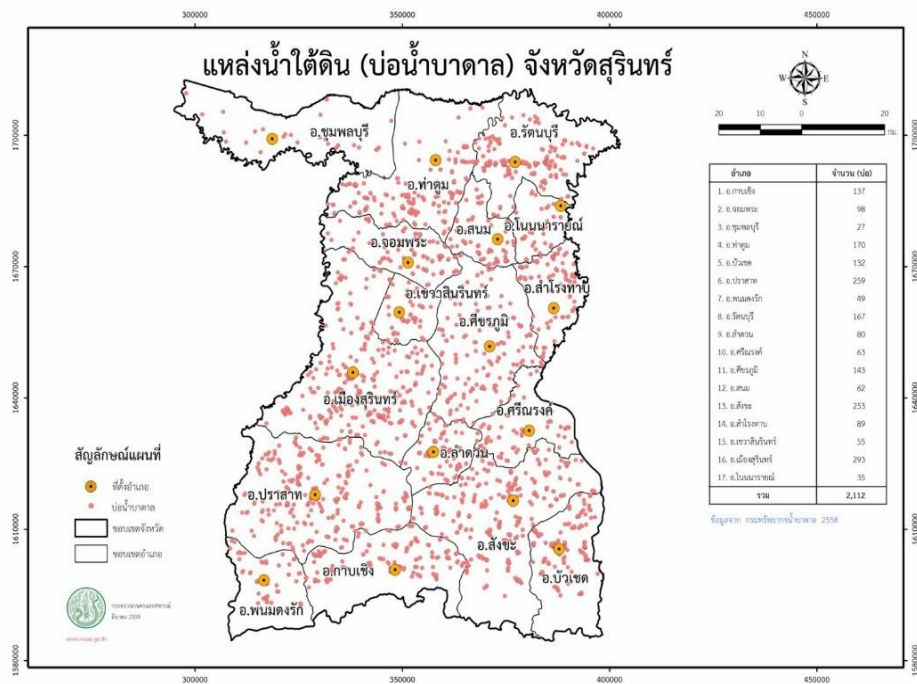
จังหวัดสุรินทร์มีบ่อน้ำบาดาลทั้งสิ้น ๓,๑๑๓ บ่อ ซึ่งเป็นบ่อน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ๒,๙๗๖ บ่อ และบ่อน้ำเพื่อการเกษตร ๑๓๗ บ่อ รายละเอียด ดังตารางที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗ แหล่งน้ำใต้ผิวดิน (บ่อน้ำบาดาล) จังหวัดสุรินทร์

ลำดับ	อำเภอ	บ่ออุปโภค-บริโภค	บ่อเกษตร	รวมทั้งหมด
๑	กาบเชิง	๒๖๐	๑	๒๖๑
๒	เขวาสินรินทร์	๔๒	-	๔๒
๓	จอมพระ	๑๕๓	๔	๑๕๗
๔	ชุมพลบุรี	๓๓	-	๓๓
๕	ท่าตูม	๒๐๑	๖	๒๐๗
๖	โนนนารายณ์	๔๙	-	๔๙
๗	บัวเชด	๑๗๔	-	๑๗๔
๘	ปราสาท	๓๙๘	๔๓	๔๔๑

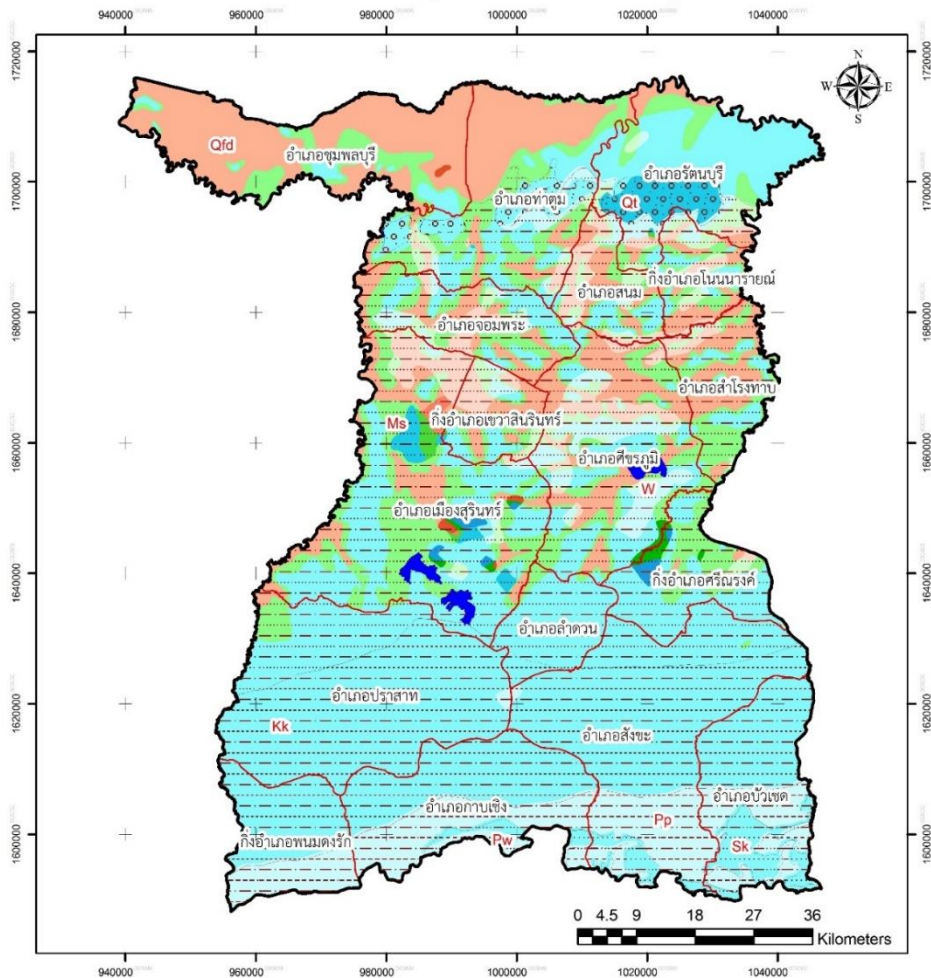
๙	พนมดงรัก	๘๑	๑	๘๒
๑๐	เมืองสุรินทร์	๔๓๐	๑๒	๔๔๒
๑๑	รัตนบุรี	๒๔๘	๒๗	๒๗๕
๑๒	ลำดวน	๑๒๒	๑๑	๑๓๓
๑๓	ศรีณรงค์	๗๒	๑๔	๘๖
๑๔	ศีขรภูมิ	๑๘๕	๑๒	๑๙๗
๑๕	สนม	๘๐	-	๘๐
๑๖	สังขะ	๓๓๑	๖	๓๓๗
๑๗	สำโรงทาบ	๑๑๗	-	๑๑๗
	รวม	๒๙๗๖	๑๓๗	๓๑๑๓

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

ภาพที่ ๗ แสดงแหล่งน้ำใต้ดิน (บ่อน้ำบาดาล) จังหวัดสุรินทร์

แผนที่แสดงปริมาณและคุณภาพน้ำบาดาลจังหวัดสุรินทร์

ชั้นหินให้น้ำ

- Qfd ชั้นหินอุ้มน้ำตะกอนน้ำพา
- Qf ชั้นหินอุ้มน้ำตะกอนตะพักน้ำ
- Ms ชั้นหินอุ้มน้ำหินชุดมหาสารคาม
- Kk ชั้นหินอุ้มน้ำหินชุดโคกกรวด
- Sk ชั้นหินอุ้มน้ำหินชุดเสาข้าว
- Pp ชั้นหินอุ้มน้ำหินชุดภูพาน
- Pw ชั้นหินอุ้มน้ำหินชุดพระวิหาร
- แหล่งน้ำ

ดัชนีแสดงถึงน้ำบาดาลที่พบได้
Groundwater Availability Index
แสดงปริมาณที่คาดว่าจะได้ (คูณ หน่วยแอมป์ ชั่วโมง)
Expected Well Yield (m³/hr)

	< 2	2-10	10-20	> 20
<600				
600-1200				
>1200				

หมายเหตุ (Remark) : < น้อยกว่า (Less Than)
> มากกว่า (More Than)

ภาพที่ ๘ แสดงปริมาณและคุณภาพน้ำบาดาล จังหวัดสุรินทร์

๒.๓ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสุรินทร์

๒.๓.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๒/๒๕๖๓

๑.) **ข้าวนาปี** จังหวัดสุรินทร์มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปี จำนวน ๓,๐๗๖,๙๙๑ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๒,๘๘๐,๕๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อเนื้อที่เพาะปลูก ๓๕๐ กก. ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว ๓๗๔ กก. รายละเอียดตามตารางที่ ๑๘

ตารางที่ ๑๘ **ข้าวนาปี เนื้อที่ ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ จังหวัดสุรินทร์ ปีเพาะปลูก ๒๕๖๒/๖๓**

อำเภอ	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	
				เพาะปลูก	เก็บเกี่ยว
เมืองสุรินทร์	391,476	380,523	136,227	348	358
จอมพระ	133,358	121,083	44,316	332	366
ชุมพลบุรี	303,102	280,080	109,791	362	392
ท่าตูม	265,120	255,106	100,512	379	394
ปราสาท	371,078	371,078	136,186	367	367
รัตนบุรี	187,893	177,241	76,036	405	429
ศีขรภูมิ	335,936	321,060	125,534	374	391
สังขะ	277,514	236,540	87,520	315	370
สำโรงทาบ	128,034	115,571	37,098	290	321
สนม	100,483	94,440	35,793	356	379
กาบเชิง	113,232	96,097	30,207	267	314
ลำดวน	96,437	89,033	33,031	343	371
บัวเชด	56,374	53,851	18,794	333	349
พนมดงรัก	56,093	50,407	15,525	277	308
ศรีณรงค์	101,428	83,218	30,707	303	369
เขวาสินรินทร์	90,060	86,458	32,422	360	375
โนนนารายณ์	69,373	68,724	26,802	386	390
รวม	3,076,991	2,880,510	1,076,501	350	374

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๒.) ยางพารา จังหวัดสุรินทร์ มีเนื้อที่ยืนต้น ๑๘๐,๕๕๒ ไร่ เนื้อที่กรีดยางได้ ๑๒๕,๕๒๑ ไร่ ผลผลิต ๒๖,๖๐๒ ตัน ผลผลิตต่อไร่ ๒๑๒ กก. รายละเอียดตามตารางที่ ๑๙

ตารางที่ ๑๙ ยางพารา เนื้อที่ ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ จังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่กรีดยางได้ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
เมืองสุรินทร์	3,991	2,626	428	163
จอมพระ	2,106	1,203	207	172
ชุมพลบุรี	68	9	1	124
ท่าตูม	4,476	1,593	199	125
ปราสาท	4,497	3,060	722	236
รัตนบุรี	4,050	1,812	373	206
ศีขรภูมิ	5,359	3,214	646	201
สังขะ	53,290	43,828	9,817	224
ลำโรงทับ	2,183	1,084	206	190
สนม	5,214	3,308	748	226
กาบเชิง	8,609	6,081	1,168	192
ลำดวน	470	150	17	115
บัวเชด	35,302	24,797	5,034	203
พนมดงรัก	27,026	19,878	4,135	208
ศรีณรงค์	21,722	11,875	2,708	228
เขวาสินรินทร์	97	61	6	103
โนนนารายณ์	2,092	942	187	198
รวม	180,552	125,521	26,602	212

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๓.) **มันสำปะหลัง** จังหวัดสุรินทร์ มีเนื้อที่ปลูกมันสำปะหลังโรงงาน จำนวน ๑๐๒,๘๕๑ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ๑๐๑,๒๐๐ ไร่ ผลผลิต ๓๘๖,๙๔๘ ตัน ผลผลิตต่อไร่ต่อเนื้อที่เพาะปลูก ๓,๗๖๒ กก. ผลผลิตต่อไร่ต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว ๓,๘๒๔ กก. รายละเอียดตามตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐ มันสำปะหลัง เนื้อที่ ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ จังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	
				เพาะปลูก	เก็บเกี่ยว
เมืองสุรินทร์	310	301	934	3,013	3,103
จอมพระ	3,962	3,897	12,537	3,164	3,217
ชุมพลบุรี	32	32	86	2,688	2,688
ท่าตูม	643	643	1,991	3,096	3,096
ปราสาท	4,577	4,483	14,731	3,218	3,286
รัตนบุรี	3,093	3,064	11,312	3,657	3,692
ศีขรภูมิ	393	393	1,359	3,458	3,458
สังขะ	11,631	11,429	49,099	4,221	4,296
สำโรงทาบ	510	510	1,651	3,237	3,237
สนม	408	408	1,277	3,130	3,130
กาบเชิง	26,461	25,716	109,036	4,121	4,240
ลำดวน	90	90	279	3,100	3,100
บัวเชด	27,712	27,712	102,895	3,713	3,713
พนมดงรัก	18,149	17,694	62,637	3,451	3,540
ศรีณรงค์	735	724	2,485	3,381	3,432
โนนนารายณ์	4,145	4,104	14,639	3,532	3,567
รวม	102,851	101,200	386,948	3,762	3,824

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๔.) อ้อยโรงงาน ปี ๒๕๖๒ จังหวัดสุรินทร์มีเนื้อที่ปลูกอ้อยโรงงาน จำนวน ๑๔๖,๓๓๑.๘๐ ไร่ มีปริมาณผลผลิต ๑,๐๑๑,๐๔๓.๐๔ รายละเอียดตามตาราง ๒๑

ตารางที่ ๒๑ อ้อยโรงงาน เนื้อที่ ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ จังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	จำนวนเกษตรกร	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (ตัน)
อ.เมืองสุรินทร์	3,545.34	382.00	22,166.37	6.25
อ.ปราสาท	32,741.99	2,660.00	230,583.02	7.04
อ.สังขะ	13,790.04	1,681.00	96,965.51	7.03
อ.ศีขรภูมิ	10,613.62	1,471.00	74,295.35	7.00
อ.ท่าตูม	398.68	48.00	2,790.73	7.00
อ.ชุมพลบุรี	383.13	19.00	2,681.91	7.00
อ.รัตนบุรี	311.59	46.00	2,181.14	7.00
อ.กาบเชิง	31,019.79	2,098.00	214,837.26	6.93
อ.บัวเชด	14,731.81	1,168.00	100,560.26	6.83
อ.จอมพระ	2,505.71	387.00	17,539.99	7.00
อ.ศรีณรงค์	9,389.95	1,619.00	65,705.52	7.00
อ.สำโรงทาบ	3,370.53	710.00	23,593.72	7.00
อ.พนมดงรัก	19,442.87	1,145.00	128,363.44	6.60
อ.ลำดวน	1,577.32	197.00	11,032.15	6.99
อ.สนม	979.06	230.00	6,534.08	6.67
อ.เขวาสินรินทร์	114.38	15.00	800.66	7.00
อ.โนนนารายณ์	1,415.99	311.00	10,411.93	7.35
รวม	146,331.80	14,187.00	1,011,043.04	6.91

ที่มา : สมาคมชาวไร่อ้อยสุรินทร์

๕.) ปาล์มน้ำมัน จังหวัดสุรินทร์มีเนื้อที่ปลูกอ้อยโรงงาน จำนวน ๒๑๗,๙๗๗ ไร่ รายละเอียดตามตารางที่ ๒๒

ตารางที่ ๒๒ ข้อมูลเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผล ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๒

จังหวัด/อำเภอ	เนื้อที่ยืนต้น(ไร่)		เนื้อที่ให้ผล(ไร่)		ผลผลิต(ตัน)		ผลผลิตต่อไร่(กก.)	
	2561	2562	2561	2562	2561	2562	2561	2562
เมืองสุรินทร์	47	47	19	19	20	20	1,068	1,055
ชุมพลบุรี	37	37	37	37	28	34	751	912
สังขะ	774	774	221	668	405	717	1,833	1,073
บัวเชด	1,533	1,548	948	1,401	1,909	1,985	2,014	1,417
พนมดงรัก	1,103	1,103	380	980	708	1,202	1,864	1,227
กาบเชิง	1,215	1,244	1,127	1,109	1,135	1,548	1,007	1,396
ท่าตูม	7	21	0	0	0	0	0	0
ปราสาท	299	299	100	213	108	188	1,079	881
ศีขรภูมิ	166	219	14	14	16	16	1,116	1,155
รัตนบุรี	5	6	0	5	0	4	0	720
จอมพระ	8	0	0	0	0	0	0	0
สำโรงทาบ	290	290	112	246	177	301	1,581	1,225
โนนนารายณ์	0	6	0	0	0	0	0	0
ศรีณรงค์	211	211	22	126	17	72	795	573
รวม	5,695	5,805	2,980	4,818	4,523	6,087	1,518	1,263

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๒.๓.๒ ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัดสุรินทร์

จังหวัดสุรินทร์ มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน ๑๐๑,๖๙๓ ราย เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงไก่ จำนวน ๓,๑๖๐,๑๓๓ ตัว รองลงมาคือ เป็ด จำนวน ๓๒๕,๘๕๐ ตัว รายละเอียดตามตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๓ จำนวนปศุสัตว์ที่สำคัญจำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๑

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	โคนม (ตัว)	กระบือ (ตัว)	หมู (ตัว)	ไก่ (ตัว)	เป็ด (ตัว)	แพะ (ตัว)	แกะ (ตัว)	นกกระทา (ตัว)	สัตว์อื่นๆ (ตัว)	พืชอาหารสัตว์ (ไร่)
เมืองสุรินทร์	18,697	50,819	8	13,790	23,794	470,121	42,703	417	159	356	27,990	136
ชุมพลบุรี	5,975	24,986	40	3,933	7,084	208,492	33,398	168	0	15	8,522	2
ท่าตูม	8,296	25,779	30	6,198	29,166	170,525	17,634	352	0	18	8,227	33
จอมพระ	6,591	10,171	4	10,931	2,591	141,291	6,902	92	5	40	9,403	74
ปราสาท	14,799	50,960	36	16,113	17,977	357,286	36,455	305	29	183	23,756	3,379
กาบเชิง	6,763	11,664	0	6,912	1,091	229,614	7,428	48	0	10	9,073	344
รัตนบุรี	10,009	20,459	892	6,050	6,027	308,141	56,989	97	12	1,307	14,543	48
สนม	2,870	5,750	0	5,381	2,753	127,949	3,969	235	32	0	2,149	10
ศีขรภูมิ	16,820	52,927	96	24,224	4,270	661,429	93,469	224	4	557	31,230	13
สังขะ	12,345	32,047	66	8,344	8,126	365,251	42,048	441	215	9,436	17,091	31
ลำดวน	3,327	15,082	0	4,097	3,373	100,554	10,016	40	0	3,200	5,001	6
สำโรงทาบ	3,466	22,162	0	4,205	895	69,484	4,380	36	0	0	3,026	54
บัวเชด	3,007	7,032	0	1,150	5,098	148,789	9,057	92	7	544	6,582	281
พนมดงรัก	3,692	7,459	0	1,468	3,972	598,349	9,765	393	0	0	9,345	258
ศรีณรงค์	4,479	10,854	0	5,427	2,567	109,320	13,806	25	0	0	6,327	210
เขวาสินรินทร์	2,629	7,513	0	3,486	540	46,639	3,795	13	14	0	2,989	80
โนนนา-rayณ์	2,852	6,577	0	1,719	352	56,055	3,899	38	0	8	3,716	2
รวมทั้งหมด	126,617	362,241	1,172	123,428	119,676	4,169,289	395,713	3,016	477	15,674	188,970	4,961

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุรินทร์

๒.๓.๓ ด้านการประมงของจังหวัดสุรินทร์

จังหวัดสุรินทร์ มีเกษตรกรผู้เลี้ยงปลา จำนวน ๑๑,๐๙๕ ราย จำนวนฟาร์ม ๑๑,๑๐๓ ฟาร์ม เนื้อที่เลี้ยงรวม ๑๒,๗๓๕.๒๙ ไร่ และมีกลุ่มเกษตรกรด้านประมง จำนวน ๒๘ กลุ่ม สมาชิก ๑,๒๖๔ ราย ดังตารางที่ ๒๔ ตารางที่ ๒๔ จำนวนผู้เลี้ยงปลา จำนวนฟาร์มและเนื้อที่เลี้ยง กลุ่มปลาน้ำจืด จังหวัดสุรินทร์

ลำดับ	อำเภอ	เกษตรกร (คน)	พื้นที่ ทั้งหมด	ปลาดุก		ปลานิล	
				จำนวน (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	จำนวน (ราย)	พื้นที่ (ไร่)
1	กาบเชิง	1,043	888.95	384	336.45	587	385.42
2	เขวาสินรินทร์	153	100.822	58	33.47	80	53.76
3	จอมพระ	721	578.42	251	227.75	325	239.71
4	ชุมพลบุรี	842	769.2	266	224.17	459	344.43
5	ท่าตูม	825	469.8	252	164.26	437	300.77
6	โนนนา-rayณ์	156	80.5	31	12.69	96	57.6
7	บัวเชด	325	301.09	93	76.65	167	128.7
8	ปราสาท	948	1046.2	395	261.56	617	578.3
9	พนมดงรัก	429	464.1	218	147.31	352	215.22
10	เมืองสุรินทร์	649	1057.29	167	112.99	365	246.7
11	รัตนบุรี	971	939.6	296	272.23	554	412.98
12	ลำดวน	226	136.31	49	33.91	132	77.15
13	ศรีณรงค์	428	297.57	174	107.97	324	299.22
14	ศีขรภูมิ	605	576.27	180	133.39	385	333.26
15	สนม	897	1542.59	281	437.67	568	892.92
16	สังขะ	1,661	1,378	434	380.68	894	799.86
17	สำโรงทาบ	815	581.78	206	163.01	439	293.25
รวม		11,694	11,209	3,735	3,126.16	6,781	5,659.25

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสุรินทร์

๒.๓.๔ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

๑.) มาตรฐานเกษตรอินทรีย์

๑.๑) ด้านพืชผัก ไม้ผล ไม้ยืนต้น จังหวัดสุรินทร์มีเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์(มกช) ทั้งสิ้น ๙๘ ราย ๑๐๑ แปลง เป็นพื้นที่ได้รับรองทั้งหมด ๒๐๒.๓๘ ไร่ รายละเอียดดังตารางที่ ๒๕

ตารางที่ ๒๕ แสดงพืชผัก ไม้ผล ไม้ยืนต้น ได้รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกช.)

อำเภอ	อยู่ระหว่างตรวจ (แปลงใหม่)			ได้รับการรับรอง		
	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่
ศีขรภูมิ	๐	๐	๐	๙	๑๐	๘.๗๘
ศรีณรงค์	๑	๑	๐.๒๕	๒๒	๒๒	๕.๗๕
ชุมพลบุรี	๑	๑	๑	๑๑	๑๒	๔๑.๘
สังขะ	๐	๐	๐	๒	๒	๕.๙๖
เมืองสุรินทร์	๓	๓	๐.๗๕	๑๗	๑๗	๓๖.๑๙
รัตนบุรี	๐	๐	๐	๗	๗	๓๖
พนมดงรัก	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ปราสาท	๒๒	๒๒	๕๗.๓	๑๗	๑๘	๒๗.๑๙
กาบเชิง	๓	๓	๔.๒๒	๘	๘	๒๔.๘
จอมพระ	๐	๐	๐	๔	๔	๑๕.๖๖
โนนนารายณ์	๑	๑	๓	๐	๐	๐
สำโรงทาบ	๑	๑	๐.๑๑	๐	๐	๐
ท่าตูม	๐	๐	๐	๐	๐	๐
เขวาสินรินทร์	๐	๐	๐	๐	๐	๐
สนม	๐	๐	๐	๑	๑	๐.๒๕
รวม	๓๒	๓๒	๖๖.๖๓	๙๘	๑๐๑	๒๐๒.๓๘

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๓

๑.๒) ข้าว ปีการผลิต ๒๕๖๒/๖๓ จังหวัดสุรินทร์มีเกษตรกรที่ผ่านตรวจประเมินกลุ่มเกษตรกร โครงการอินทรีย์ล้านไร่ ปี ๖๒ (ระยะเบื้องต้น : T๑) ๒๔๔ กลุ่ม สมาชิก ๔,๔๖๐ ราย พื้นที่ ๓๙,๖๑๑ ไร่ และผ่านการตรวจประเมินกลุ่มเกษตรกร (ระยะปรับเปลี่ยน : T๒) ข้าวอินทรีย์ ๑ ล้านไร่ ๑๕๓ กลุ่ม สมาชิก ๒,๗๘๘ ราย พื้นที่ ๓๐,๙๓๕ ไร่ และมีกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับรอง มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกช.) ทั้งสิ้น ๕ กลุ่ม ๑๗๕ ราย เป็นพื้นที่ได้รับรองทั้งหมด ๒,๕๒๖ ไร่ รายละเอียดดังตาราง ๒๖

ตารางที่ ๒๖ ข้อมูลกลุ่ม/เกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตข้าว ปีงบประมาณ ๒๕๖๒/๖๓

	T1				T2				ได้รับการรับรอง		
	กลุ่ม	ราย	กลุ่ม	ราย	แปลง	ไร่	แปลง	ไร่	กลุ่ม	ราย	ไร่
อ.เมืองสุรินทร์	31	564	31	634	899	6,630	564	4,909	1	47	616
อ.ปราสาท	42	654	12	156	210	1,837	654	6,611	2	53	913
อ.สังขะ	7	102	14	199	212	2,186	102	1,093	-	-	-
อ.ศีขรภูมิ	49	994	26	398	510	4,623	994	6,524	-	-	-
อ.ท่าตูม	27	516	20	520	621	5,301	516	5,137	-	-	-
อ.ชุมพลบุรี	33	599	27	485	596	6,425	599	6,654	1	62	697
อ.รัตนบุรี	4	82	3	44	65	465	82	649	-	-	-
อ.กาบเชิง	1	10	-	-	-	-	10	116	-	-	-
อ.บัวเชด	-	-	1	19	19	158	-	-	-	-	-
อ.จอมพระ	8	161	6	90	131	963	161	1,309	-	2	18
อ.ศรีณรงค์	8	139	8	174	195	1,630	139	1,288	-	-	-
อ.สำโรงทาบ	1	17	1	28	33	231	17	102	-	-	-
อ.พนมดงรัก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อ.ลำดวน	-	-	-	-	-	-	-	-	1	11	282
อ.สนม	25	461	3	28	39	376	461	3,895	-	-	-
อ.เขวาสินรินทร์	2	51	1	13	22	111	51	481	-	-	-
อ.โนนนารายณ์	6	110	-	-	-	-	110	844	-	-	-
รวม	244	4,460	153	2,788	3,552	30,935	4,460	39,611	5	175	2,526

ที่มา : กรมการข้าว

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓

๑.๓) **ด้านปศุสัตว์** จังหวัดสุรินทร์มีเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐานเกษตรกรอินทรีย์ (มกษ) ด้านปศุสัตว์ (ไก่ไข่) ทั้งสิ้นจำนวน ๑๐ ราย เป็นจำนวนไก่ไข่ที่ได้รับรองทั้งหมด ๖๔๕ ตัว รายละเอียด ดังตาราง ๒๗ ตารางที่ ๒๗ รายชื่อเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐานเกษตรกรอินทรีย์ (มกษ) ด้านปศุสัตว์

ชื่อ-นามสกุล	ขอขยาย การรับรอง	ที่ตั้งฟาร์ม			จำนวนสัตว์ (ตัว)
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	
นางดำเนิน ปะโนรัมย์	ไก่ไข่	เจนีง	เมือง	สุรินทร์	๕๐ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๒๐ ฟอง/วัน
นางสาวพิมพ์จันทร์ ประทุมทอง	ไก่ไข่	เจนีง	เมือง	สุรินทร์	๔๘ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๕๐ ฟอง/วัน
นางพิกุล เตโพธิ์	ไก่ไข่	สลักได	เมือง	สุรินทร์	๕๐ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๓๐ ฟอง/วัน
นายศักดิ์ชัย ยอดเยี่ยม	ไก่ไข่	ตาเบา	ปราสาท	สุรินทร์	๕๐ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๓๐ ฟอง/วัน
นางกมลพัชร ดวงจิตร	ไก่ไข่	เจนีง	เมือง	สุรินทร์	๖๗ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๒๒ ฟอง/วัน
นางสุภาภรณ์ ขบวนงาม	ไก่ไข่	เจนีง	เมือง	สุรินทร์	๕๐ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๒๘ ฟอง/วัน
น.ส.พิมพ์จันทร์ ประทุมทอง	ไก่ไข่	เจนีง	เมือง	สุรินทร์	๑๐๐ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๔๐ ฟอง/วัน
นางสร้อยเพชร จันทร์จำรัส	ไก่ไข่	ทมอ	ปราสาท	สุรินทร์	๖๐ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๒๕ ฟอง/วัน
นายสำราช ทองเยี่ยม	ไก่ไข่	ทมอ	ปราสาท	สุรินทร์	๗๐ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๓๐ ฟอง/วัน
นางวันเพ็ญ แยมชู	ไก่ไข่	ทมอ	ปราสาท	สุรินทร์	๕๐ ตัว/ฟาร์ม กำลังการผลิตไข่ ๑๕ ฟอง/วัน
รวม		๑๐ ฟาร์ม			๖๔๕ ตัว กำลังการผลิตไข่ ๒๔๐ ฟอง/วัน

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุรินทร์

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๓

๑.๔) **ด้านประมง** จังหวัดสุรินทร์มีเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐานเกษตรกรอินทรีย์ มกษ.๔๐๐๐ เล่ม๑-๒๕๕๒ แบบเดี่ยว จำนวน ๑๘ ราย พื้นที่ ๓๓.๕ ไร่ และแบบกลุ่ม จำนวน ๑ กลุ่ม สมาชิกจำนวน ๒๒ ราย พื้นที่ ๑๕ ไร่ รายละเอียด ดังตารางที่ ๒๘

ตารางที่ ๒๘ รายชื่อเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐานเกษตรกรอินทรีย์ (มกษ.) ด้านประมง

ชื่อกลุ่ม	สมาชิก (ราย)	ขอขยาย การรับรอง	ที่ตั้งฟาร์ม			พื้นที่เพาะเลี้ยง (ไร่)
			ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	
กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ ผสมผสาน ต.ดอนแรด อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์	๒๒	ปลานิล ปลาตะเพียน ปลาไน	ดอนแรด	รัตนบุรี	สุรินทร์	๑๕
รายเดี่ยว	๑๘				สุรินทร์	๓๓.๕
รวม	๓๐		๔ ราย			๔๘.๕

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสุรินทร์

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓

๒.) มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP)

๒.๑) ด้านพืชผัก ไม้ผล ไม้ยืนต้น จังหวัดสุรินทร์มีเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐาน การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ทั้งสิ้น ๖๙๔ ราย จำนวน ๑,๓๖๙ แปลง เป็นพื้นที่ได้รับรองทั้งหมด ๙๒๙ ไร่ จำแนกได้ ดังนี้ ดังตารางที่ ๒๙

ตารางที่ ๒๙ แสดงพืชผัก ไม้ผล ไม้ยืนต้น ได้การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP)

อำเภอ	รอตรวจ			อยู่ระหว่างตรวจ (แปลงใหม่)			อยู่ระหว่างตรวจ (แปลงต่ออายุ)			ได้รับการรับรอง (ไม่รวมตรวจ ติดตามกับต่ออายุ)			รวม		
	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่
กาบเชิง	4	11	3	-	-	-	18	41	14	39	110	50	61	162	66
จอมพระ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18	40	15	18	40	15
ชุมพลบุรี	29	29	103	-	-	-	18	19	87	6	8	45	53	56	235
ท่าตูม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	16	18	5	16	18
บัวเชด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	7	75	7	7	75
ปราสาท	-	-	-	1	1	-	1	4	1	40	49	64	42	54	65
พนมดงรัก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12	15	28	12	15	28
รัตนบุรี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	15	4	5	15	4
ลำดวน	-	-	-	-	-	-	1	1	2	20	22	28	21	23	30
ศรีณรงค์	1	1	0	-	-	-	10	40	10	6	6	4	17	47	14
ศีขรภูมิ	-	-	-	1	1	0	-	-	-	196	355	141	197	356	141
สนม	1	3	1	-	-	-	-	-	-	5	19	10	6	22	11
สังขะ	-	-	-	-	-	-	7	11	3	18	29	28	25	40	31
ลำโรงทับ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22	56	21	22	56	21
เขวาสินรินทร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1	1	-
เมืองสุรินทร์	8	22	4	14	34	8	2	2	1	177	400	161	202	459	177
รวม	43	66	110	16	36	8	57	118	117	577	1,148	690	694	1,369	929

ที่มา : กรมวิชาการเกษตรสุรินทร์

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๓

๒.๒) ข้าว จังหวัดสุรินทร์มีเกษตรกรที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการผลิตข้าวเปลือก มกษ.๔๔๐๐-๒๕๕๒ ทั้งสิ้น ๗๘ กลุ่ม สมาชิก ๒,๔๐๙ ราย เป็นพื้นที่ที่ได้รับการรับรองทั้งหมด ๒๙,๓๓๒ ไร่ รายละเอียดดัง ตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๓๐ ข้อมูลกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการผลิตข้าวเปลือก มกษ.๔๔๐๐-๒๕๕๒

อำเภอ	จำนวนกลุ่ม	สมาชิก (ราย)	แปลง	ไร่
อ.เมืองสุรินทร์	๔	๔๘	๔๘	๕๓๗
อ.ปราสาท	๘	๒๑๔	๒๑๔	๓,๑๕๒
อ.สังขะ	๑๕	๒๙๖	๒๙๖	๓,๖๘๒
อ.ศีขรภูมิ	๙	๓๖๕	๓๖๕	๔,๔๕๕
อ.ท่าตูม	๓	๗๔	๗๔	๙๐๒
อ.ชุมพลบุรี	๓	๙๕	๙๕	๑,๖๘๓
อ.รัตนบุรี	๑๓	๖๑๕	๖๑๕	๗,๕๗๓
อ.กาบเชิง	๓	๙๘	๙๘	๘๒๖
อ.บัวเชด	๒	๑๘	๑๘	๒๐๔
อ.จอมพระ	๓	๑๖๑	๑๖๑	๒,๑๕๗
อ.ศรีณรงค์	๕	๘๔	๘๔	๗๓๕
อ.สำโรงทาบ	๑	๑๙	๑๙	๒๑๖
อ.พนมดงรัก	๑	๓๓	๓๓	๓๒๒
อ.ลำดวน	-	-	-	-
อ.สนม	๒	๘๑	๘๑	๘๒๓
อ.เขวาสินรินทร์	๔	๑๗๖	๑๗๖	๑,๘๔๖
อ.โนนนารายณ์	๒	๓๒	๓๒	๒๒๐
รวม	๗๘	๒,๔๐๙	๒,๔๐๙	๒๙,๓๓๒

ที่มา : กรมการข้าว

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓

๒.๓) **ด้านปศุสัตว์** มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ด้านปศุสัตว์ จังหวัดสุรินทร์ มีฟาร์มที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ด้านปศุสัตว์ ทั้งสิ้น ๕๓ ฟาร์ม โดยแบ่งเป็น ฟาร์มไก่ไข่ ๖ ฟาร์ม ฟาร์มไก่เนื้อ ๑๙ ฟาร์ม ฟาร์มสุกร ๒๓ ฟาร์ม ฟาร์มโคนม ๒ ฟาร์ม และฟาร์มโคเนื้อ ๓ ฟาร์ม รายละเอียด ดังตารางที่ ๓๑

ตารางที่ ๓๑ ฟาร์มที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ด้านปศุสัตว์

อำเภอ	จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรอง (ฟาร์ม)	กำลังการผลิต/ ความจุโรงเรือน (ตัว)	หมายเหตุ
ไก่เนื้อ (ฟาร์ม)	๑๙	๑,๒๒๒,๐๐๐ ตัว	ฟาร์มพันธะสัญญา
ไก่ไข่ (ฟาร์ม)	๖	๘๒,๔๐๐ ตัว/ กำลังการผลิตไข่ ๒,๑๒๙,๐๐๐ ฟอง/เดือน	ฟาร์มพันธะสัญญา
สุกร (ฟาร์ม)	๒๓	๖๕,๙๓๘ ตัว	ฟาร์มพันธะสัญญา ๖ ฟาร์ม
โคนม (ฟาร์ม)	๒	๘๙ ตัว/ ผลผลิต ๑๙๘,๐๕๐ ลิตร/ปี	
โคเนื้อ	๓	เลี้ยง ๑๓๖ ตัว จำนวนได้ ๔๘ ตัว/ปี	
รวม	๕๓		

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุรินทร์

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๓

๒.๔) **ด้านประมง** จังหวัดสุรินทร์มีเกษตรกรที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ด้านประมง (GAP) ด้านประมง จำนวน ๓๕ ราย เป็นพื้นที่ได้รับรองทั้งหมด ๒๔๐.๗๕ ไร่ รายละเอียด ดังตาราง ๓๒

ตารางที่ ๓๒ ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ด้านประมง (GAP)

อำเภอ	ฟาร์มที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ด้านประมง		
	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่เพาะเลี้ยง (ไร่)	กำลังการผลิต (กก./ปี)
กาบเชิง	-	-	-
เขวาสินรินทร์	-	-	-
จอมพระ	-	-	-
ชุมพลบุรี	-	-	-
ท่าตูม	-	-	-
โนนนารายณ์	-	-	-
บัวเชด	-	-	-
ปราสาท	-	-	-
พนมดงรัก	-	-	-
เมืองสุรินทร์	๓๕	๒๔๐.๗๕	๑๘๙,๕๐๐
รัตนบุรี	-	-	-

ลำคาน	-	-	-
ศรีณรงค์	-	-	-
ศีขรภูมิ	-	-	-
สนม	-	-	-
สังขะ	-	-	-
ลำโรงทาน	-	-	-
รวม	๓๕	๒๔๐.๗๕	๑๘๙,๕๐๐

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

๒.๓.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จังหวัดสุรินทร์

จังหวัดสุรินทร์มีผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย รวม ๙๐ ราย (สข 51100023 ข้าวหอมมะลิสุรินทร์) รายละเอียดดังตารางที่ ๓๓

ตารางที่ ๓๓ แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จังหวัดสุรินทร์

รายชื่อผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย รวม 90 ราย (สข 51100023 ข้าวหอมมะลิสุรินทร์) ดังนี้

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ-สกุล (Name)	ที่อยู่ (address)	เบอร์โทร (Tel.)
1	ลำดับที่ 01	นางละออง สุขอยู่ Mrs. Laoong Sukyoo	175 ม.1 ต.หนองเหล็ก อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	093-3876492
2	ลำดับที่ 02	นางมณีกานต์ โอษฐงาม Miss Maneekan Aodngam	2/1 ม.1 ต.หนองเหล็ก อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	083-7375718
3	ลำดับที่ 03	นางชาน เหล่าธีรกาญจนา Mrs. Karn Loatheerakanjana	28/1 ม.1 ต.หนองเหล็ก อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	084-9125826
4	ลำดับที่ 04	นายสมอาจ สมฤทธิ์ Mr. Somarj Somrit	162 ม.1 ต.หนองเหล็ก อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	086-1477933
5	ลำดับที่ 05	นางจันทนา ทางดี Mrs. Ghantana Tangdee	48/1 ม.1 ต.หนองเหล็ก อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	098-5917464
6	ลำดับที่ 06	นางสุวรรณี จันทร์แดง Mrs. Suwannee Jandang	136 ม.1 ต.หนองเหล็ก อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	091-2230078
7	ลำดับที่ 07	นางจารุเวช เจริญศรี Mrs. Jaraved Charoensri	48 ม.1 ต.หนองเหล็ก อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	081-2651820
8	ลำดับที่ 08	นางศรีนวล นพพิบูลย์ Mrs. Srinoun Noppiboon	38 ม.1 ต.หนองเหล็ก อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	

ตารางที่ ๓๓ แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งปฏิกูลทางภูมิศาสตร์ (GI) จังหวัดสุรินทร์ (ต่อ)

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ-สกุล (Name)	ที่อยู่ (address)	เบอร์โทร (Tel.)
9	ลำดับที่ 09	นายบุญเลิศ จังอินทร์ Mr. Boonret Jung-in	38/2 ม.1 ต.หนองเหล็ก อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	093-4535742
10	ลำดับที่ 10	นาย กิตติชัย พรหมมี Mr. Kittichai Prommee	42 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	092-7523640
11	ลำดับที่ 11	นาย ชรรค์ชัย อินทอง Mr. Khunchai Inthong	38 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
12	ลำดับที่ 12	นายจรัญญ์ แสงงขอบ Mr. Jaran Sawaengchob	4/7 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
13	ลำดับที่ 13	นาง จิราพร บุญลือ Mrs. Jiraporn unlueB	38/2 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	088-3523703
14	ลำดับที่ 14	นาง เจริญศรี กิ่งแก้ว Mrs. Charoensri Kingkaew	40 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	091-7077934
15	ลำดับที่ 15	นาย ชัยณรงค์ ทองหล่อ Mr. Chainarong Tonglor	1 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	098-1135447
16	ลำดับที่ 16	นาย ชาน โต๊ะงาม Mr. Chan Tongam	61 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
17	ลำดับที่ 17	นาย ณรงค์ ประกาสัย Mr. Narong Praphasai	73/2 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	062-1588874
18	ลำดับที่ 18	นาย เถาะ ไตรรัตน์ Mr. Tho Trairat	74/2 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
19	ลำดับที่ 19	นาง ทองศรี หมูทอง Mrs. Thongsri Muthong	105 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	093-5193878
20	ลำดับที่ 20	นาย นียม รุจิตร Mr. Niyom Roochit	71/1 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
21	ลำดับที่ 21	นาง บัวงาม ใจงาม Mrs. Buangam Chaingam	280 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	063-0313995
22	ลำดับที่ 22	นาง บัวลิน แสงงาม Mrs. Buarin Saengngam	67/1 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
23	ลำดับที่ 23	นาย บุญรวม ใจงาม Mr. Boonrum Jaingam	134 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
24	ลำดับที่ 24	นาย บุญเรือง ชัยงาม Mr. Bunruang Chaingam	256 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	090-4038291

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ-สกุล (Name)	ที่อยู่ (address)	เบอร์โทร (Tel.)
25	ลำดับที่ 25	นาง ประมวล ชินรัมย์ Mrs. Pramoul Chinram	27 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1235449
26	ลำดับที่ 26	นาย พงษ์ศักดิ์ สิงคเสลิต Mr. Phongsak Singkasalit	59 ม.2 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	080-0574434
27	ลำดับที่ 27	นาย พีระพงษ์ กองแก้ว Mr. Phiraphong Kongkaeo	120 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	093-0091855
28	ลำดับที่ 28	นาย ไพฑูรย์ พิณจันทร์ Mr. Paitoon Pinitap	278 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	093-5658835
29	ลำดับที่ 29	นาย ยงยุทธ บุญเหมาะ Mr. Yongyut Boonmho	19 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-0492017
30	ลำดับที่ 30	นาง ระเบียบ กองแก้ว Mrs. Labiab Gonggaew	237 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100039
31	ลำดับที่ 31	นาง รัฐชนี รุจิตร Mrs. Ratchanee Roochit	101 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100040
32	ลำดับที่ 32	นาย ราชนทร์ แสงงาม Mr. Rachen Saengngam	7 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100041
33	ลำดับที่ 33	นาง ลลนา โพธิ์สอน Mrs. Lalana Poson	39 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100042
34	ลำดับที่ 34	นาย วรชัย สายสุด Mr. Worachai Saisut	86 ม.6 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100043
35	ลำดับที่ 35	นางสาว วรณศรี แสงงาม Miss Wannasee Saengngam	80 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100044
36	ลำดับที่ 36	นาง วรณา แสงงาม Mrs. Wanna Saengngarm	90 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100045
37	ลำดับที่ 37	นาย วสันต์ บุญเยี่ยม Mr. Wasan Bunyiam	218 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100046
38	ลำดับที่ 38	นาย วันชัย ไตรรัตน์ Mr. Wanchai Trirat	19 ม.14 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100047
39	ลำดับที่ 39	นาง วิภาดา แสงงาม Mrs. Wipada Sagngam	265 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-1100048
40	ลำดับที่ 40	นางสาว ศรีอำภร รุจิตร Miss Sriamporn Rujit	292 ม.1 ต.ช่างบ่อ อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ-สกุล (Name)	ที่อยู่ (address)	เบอร์โทร (Tel.)
41	ลำดับที่ 41	นาง สวงวนศักดิ์ แสงงาม Mrs. Sanguansak Saengngam	163 ม.1 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
42	ลำดับที่ 42	นาย สนาท บุญเหลือ Mr. Sanat Bunlue	201 ม.1 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	064-1866585
43	ลำดับที่ 43	นาง สมโพทย์ พานสงัด Mrs. Somphot Pansangad	108 ม.14 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	087-7000086
44	ลำดับที่ 44	นาง สมศิริ ปิ่นทอง Mrs. Somsiri Pinthong	37/1 ม.1 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	061-0612563
45	ลำดับที่ 45	นาย สวอน รุจิตร Mr. Sawon Roojit	89 ม.1 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	088-3598595
46	ลำดับที่ 46	นาง สังวาล บุญเหลือ Mrs. Sang Warn Boontare	214 ม.1 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	096-8854711
47	ลำดับที่ 47	นาง สำเรียบ ใจงาม Mrs. Samriab Jaingam	257 ม.1 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	085-6588318
48	ลำดับที่ 48	นาง สำอางค์ จันทร Mrs. Samarng Janthon	271 ม.1 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	081-0875730
49	ลำดับที่ 49	นาย สุมัย กิ่งแก้ว Mr. sumai Kingkaew	40 ม.14 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	091-7077934
50	ลำดับที่ 50	นาย สุริยะ ทองหล่อ Mr. Suriya Thonglor	40 ม.11 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	062-2152246
51	ลำดับที่ 51	นาง เสาวภาคย์ บิรเกลมัน Mrs. Saowaphak Burgelman	28 ม.14 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
52	ลำดับที่ 52	นาย อนุชา กองแก้ว Mr. Anucha Kongkaew	39 ม.1 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	082-1513547
53	ลำดับที่ 53	นางสาววารภรณ์ แสงงาม Miss Waraporn saengngam	163/1 ม.1 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
54	ลำดับที่ 54	นางสมจิตร เปรียบกล้า Mrs. Somchit Priabkla	103 ม.14 ต.ช่างปี อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ 32110	
55	ลำดับที่ 55	นางปราณี เจาะดี Mrs. Pranee Johdee	50 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
56	ลำดับที่ 56	นางสุธิดา รวดเร็ว Mrs. Suthida Ruadrew	16 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ-สกุล (Name)	ที่อยู่ (address)	เบอร์โทร (Tel.)
57	ลำดับที่ 57	นางวาลี บุญเสริม Mrs. Walee Boonset	68/4 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
58	ลำดับที่ 58	นายเฉลิม เตื่อนใจ Mr. Chaloeam Tueanjai	53/1 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
59	ลำดับที่ 59	นางสาวโชติกา เหมาะะดี Miss Chotika Motua	76 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
60	ลำดับที่ 60	นายสุพัฒน์ ชงโค Mr. Suphat Chongkho	79/1 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
61	ลำดับที่ 61	นายประสิทธิ์ เจนรอบ Mr. Prasit Janerob	50/2 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
62	ลำดับที่ 62	นายสมเพชร รวดเร็ว Mr. Somphet Ruadreow	155/2 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
63	ลำดับที่ 63	นางนิตยอนงค์ วันโชค Mrs. Nitonong Wanchok	27/2 ม.9 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
64	ลำดับที่ 64	นางธนวรรณ สวยสะอาด Mrs. Thanawan Suaisard	289 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
65	ลำดับที่ 65	นางอรัญญา พุดเพราะ Mrs. Aranya Phoodphroh	33/1 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
66	ลำดับที่ 66	นางเอียด วรรณูปถัมภ์ Mrs. Eiad Wannooatham	68 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
67	ลำดับที่ 67	นางสาววรรณิ เกิดเหมาะ Miss Wannee Kerdmoh	40/4 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
68	ลำดับที่ 68	นางเหลียม มีเจริญ Mrs. Lhiam Meejaroen	155/5 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
69	ลำดับที่ 69	นางสุนทรี ชิมรสดี Mrs. Suntree Chimrosdee	4 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
70	ลำดับที่ 70	นางประไพย์ สายแก้ว Mrs. Prapai Saikaew	155/8 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
71	ลำดับที่ 71	นางพิสมัย บุญทัน Mrs. Phissamai Boonthan	155/4 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
72	ลำดับที่ 72	นางสุรียา วิโรจน์รัตน์ Mrs. Suriya Wiratrat	65 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ-สกุล (Name)	ที่อยู่ (address)	เบอร์โทร (Tel.)
73	ลำดับที่ 73	นายนิยาย ตำสารี Mr.Niyay Thamsaree	6 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
74	ลำดับที่ 74	นายเบือน พูนสวัสดิ์ Mr. Buean Poonsawat	44/1 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
75	ลำดับที่ 75	นางสาวสายพิน ศรีสุข Miss Saipin Srisuk	26 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
76	ลำดับที่ 76	นายสุริพันธ์ แก้วเรือง Mr. Suripan Kaewrueang	10 ม.14 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
77	ลำดับที่ 77	นายประวัตติ์ เหมะตัว Mr. Prawatdee Mohtua	36 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
78	ลำดับที่ 78	นายสมศักดิ์ จวงจันทร์ Mr. Somsak Juangjan	168/6 ม.8 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
79	ลำดับที่ 79	นายชูชาติ เหมะตัว Mr. Choochat Maotua	36 ม.16 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
80	ลำดับที่ 80	นางพนัด จันทร์งาม Mrs. Phanad Janggam	168/3 ม.8 ต.โคกยาง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	
81	ลำดับที่ 81	นางสาวอัมพวรรณ ทองเชิด Miss Ampawan Thongchord	43 ม.9 ต.ทมอ อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ 32100	084-8818254
82	ลำดับที่ 82	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรกรทฤษฎีใหม่ NEW THEORY AGRICULTURAL FARMERS GROUP	136 ม.1 ต.คอโค อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000	081-9377309
83	ลำดับที่ 83	เครือข่ายผู้ผลิตข้าวหอมมะลิ 105 ชุมพลบุรี 105 Jasmin Rice Product Network Chumphon Buri	251 ม.1 ถ.ค่ายลูกเสือ ต. ชุมพลบุรี อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ 32190	089-4255466
84	ลำดับที่ 84	สหกรณ์เกษตรอินทรีย์แห่งประเทศไทย จำกัด TABTHAI ORGANIC COOPERATIVE CO.,LTD.	59 หมู่ 10 ต.ทมอ อ.ปราสาท จ.สุรินทร์	087-2551447
85	ลำดับที่ 85	สหกรณ์เกษตรอินทรีย์ข้างปี่ CHANGPI ORGANIC COOPERATIVE CO.,LTD.	1 หมู่ 1 ต. ข่างปี่ อ.ศรีณรงค์ จ.สุรินทร์	098-1135447
86	ลำดับที่ 86	สหกรณ์การเกษตรปราสาท PRASAT AGRICULTURAL COOPERATIVE CO.,LTD.	92 หมู่ 7 ต.ก้งแอน อ.ปราสาท จ.สุรินทร์	044-551227
87	ลำดับที่ 87	บริษัทเจพีไรซ์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด J.P. RICE INTERNATIONAL (1998) CO.,LTD	54/5 ถนน สุรินทร์-สังขะ ต.เทนมีย์ อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000	044-588944
88	ลำดับที่ 88	หจก.สุรินทร์สหพืชผล SURIN SAHAPHUETPOL LTD., PART	93 หมู่ 4 ถนนปัทมานนท์ ต.แกใหญ่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000	044-040223-5
89	ลำดับที่ 89	โรงสีข้าวศิริเลิศหิรัญ 2554 จำกัด SIRILERTHIRUN 2554 RICE MILL CO.,LTD	9 หมู่ 14 ต. ตาอ้ออง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000	089-9494982
90	ลำดับที่ 90	ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงสีไพสุรินทร์เกียรติอาณาเดช Surin Kiat-Arpadach Rice Mill Ltd. PART.	148 หมู่ 1 ถ.ปัทมานนท์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000	044-513263

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุรินทร์

๒.๔ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๔.๑ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

จังหวัดสุรินทร์ มีสหกรณ์ทั้งหมด ๙๕ แห่ง จำนวนสมาชิก ๒๓๙,๖๙๒ ราย แยกเป็น สหกรณ์ภาคการเกษตร จำนวน ๖๘ แห่ง จำนวนสมาชิก ๑๘๙,๐๗๗ ราย และสหกรณ์นอกภาคการเกษตร จำนวน ๒๗ แห่ง จำนวนสมาชิก ๕๐,๕๑๕ ราย รายละเอียดตามตารางที่ ๓๕

ตารางที่ ๓๕ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (ราย)
สหกรณ์ภาคการเกษตร		
- ประเภทสหกรณ์การเกษตร	๖๗	๑๘๙,๐๗๗
- ประเภทสหกรณ์การประมง	๑	๙๘
สหกรณ์นอกภาคการเกษตร		
- ประเภทสหกรณ์ออมทรัพย์	๑๐	๓๕,๐๑๓
- ประเภทสหกรณ์ร้านค้า	๑	๙๙
- ประเภทสหกรณ์บริการ	๗	๖๕๐
- ประเภทสหกรณ์เครดิตยูเนียน	๙	๑๔,๓๕๕
รวม	๙๕	๒๓๙,๖๙๒

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์

๒.๕ การจัดชั้นคุณภาพแปลงใหญ่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

กรมส่งเสริมการเกษตร ในฐานะคณะทำงานขับเคลื่อนระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้จังหวัดสุรินทร์โดยคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญ และการแก้ไขปัญหาภาคเกษตรระดับจังหวัด ดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ในพื้นที่ ร่วมกับผู้จัดการแปลง และคณะกรรมการกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่แต่ละแปลง โดยพิจารณา และให้คะแนนตามแบบประเมินแปลงใหญ่เพื่อจัดชั้นคุณภาพ แยกตามประเภทแปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๑ แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๒ และแปลงใหญ่ปี ๒๕๖๓

จังหวัดสุรินทร์ มีแปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ ที่ต้องจัดลำดับชั้นคุณภาพแปลงใหญ่ ตามแนวทางการจัดชั้นคุณภาพแปลงใหญ่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๙๗ แปลง ได้แก่ ๑. แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๔๑ แปลง ๒. แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๓๑ แปลง และ ๓. แปลงใหญ่ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๒๕ แปลง รายละเอียดดังตารางที่ ๓๖

ตารางที่ ๓๖ แสดงการจัดชั้นคุณภาพแปลงใหญ่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ระดับ	แปลง ปี ๒๕๖๑	แปลง ปี ๒๕๖๒	แปลง ปี ๒๕๖๓
A	๑๔	๑๘	๓
B	๒๒	๑๓	๒๐
C	๕	๐	๒
รวม	๔๑	๓๑	๒๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔

๒.๖ วิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการดำเนินกิจกรรมประเมินศักยภาพและจัดทำแผนพัฒนากิจการตามความต้องการในปี ๒๕๖๓ รายละเอียดดังตารางที่ ๓๗

ตารางที่ ๓๗ สรุปลิวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการดำเนินกิจกรรมประเมินศักยภาพและจัดทำแผนพัฒนากิจการตามความต้องการในปี ๒๕๖๓

สรุปลิวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการดำเนินกิจกรรมประเมินศักยภาพและจัดทำแผนพัฒนากิจการตามความต้องการในปี ๒๕๖๓							
ลำดับที่	ชื่อวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้งกลุ่ม	ระดับผลการประเมิน	การตลาดกลุ่มลูกค้า	ความต้องการพัฒนา		
					ความรู้	ปัจจัยการผลิต/วัสดุ และการบริการ	เงินทุน
๑	กลุ่มพันธู์ข้าวชุมชนหนองเรือ	๑๔๐ หมู่ ๑ ต.หนองเรือ อำเภอชุมพลบุรี	ดี	ในชุมชนและนอกชุมชนโดยผ่านสื่อออนไลน์	- มาตรฐาน GAP ข้าว - การผลิตและใช้สารชีวภัณฑ์	- ผลิตข้าวพันธู์ดีเพื่อขยายพันธู์ข้าว	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๒๐,๐๐๐ บาท
๒	ผู้ผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิบ้านวังศิลา	๖๒ ม.๙ ต.ศรีณรงค์ อำเภอชุมพลบุรี	ดี	ในชุมชน นอกชุมชน	- การแปรรูปข้าวหอมมะลิ - การปรับปรุงคุณภาพข้าว	-	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๙๕,๐๐๐ บาท
๓	ผลิตภัณฑ์อาหารปลอดภัยโคกตะเคียน	๙๙๐ หมู่ ๔ ต.โคกตะเคียน อำเภอกาบเชิง	ดี	ส่งโรงพยาบาลสุรินทร์ โรงพยาบาลปราสาท และโรงพยาบาลกาบเชิง , โรงเรียนในชุมชน	- การแปรรูปอาหาร - มาตรฐานเกษตรอินทรีย์	- การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ - การบริหารจัดการน้ำเพื่อการผลิตผัก	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียนในการรับซื้อผลผลิตจากสมาชิก ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๔	อินทรีย์บ้านรุน	๒๒ ม. ๓ ต.ตะเคียน อำเภอกาบเชิง	ดี	โรงพยาบาลกาบเชิง ตลาดช่องจอม, เดอะมอลล์บางกะปิ , ตลาดสีเขียว,โรงเรียนในชุมชนใกล้เคียง	- มาตรฐานการรับรอง GAP Seed - การแปรรูปอาหาร	- การพัฒนาบรรจุภัณฑ์	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๕	ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชนเขวาสินรินทร์	๕๐ หมู่ ๒ ต.เขวาสินรินทร์ อำเภอกาบเชิง	ดี	ในชุมชน และชุมชนใกล้เคียงและจำหน่ายผ่านสื่อออนไลน์	- การผลิตขยายสารชีวภัณฑ์ - มาตรฐาน GAP ข้าว	-	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๖	กลุ่มเลี้ยงโคนมตากแดด โปธิ์คู	๑๒๗ ม.๖ ต.ตาบูก อำเภอเขวาสินรินทร์	ดี	ในชุมชน และชุมชนใกล้เคียง	- มาตรฐานฟาร์ม, การปรับปรุงพันธุ์, การผลิตอาหารสัตว์	- การบริหารจัดการน้ำในแปลงพืชอาหารสัตว์	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๗	ปลูกเห็ดบ้านปลางเชิงและเฟอร์นิเจอร์	๑๖ หมู่ ๓ ต.จอมพระ จอมพระ	ดี	ตลาดสดจอมพระ และโรงเรียน	- การแปรรูปเห็ด	- วัสดุอุปกรณ์การแปรรูป	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๕๐,๐๐๐ บาท
๘	กลุ่มผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพตำบลกระหาด	๔๐ ม.๕ ต.กระหาด อำเภอจอมพระ	ดี	ในชุมชน และชุมชนใกล้เคียง	- การผลิตขยายสารชีวภัณฑ์ - การเพิ่มช่องทางการตลาด	- หัวเชื้อไตรโคเดอร์มา	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๘๐,๐๐๐ บาท
๙	หอมมะลิแปลงใหญ่ทุ่งโพนครก	๑ หมู่ ๗ ต.โพนครก อำเภอท่าตูม	ดี	โรงสี บุคคลทั่วไป	- การผลิตข้าวพันธู์ดี	- หัวเชื้อไตรโคเดอร์มา	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐	เกษตรอินทรีย์ชุมชนปะ	๒๐๖ ม.๑ ต.ปะ อำเภอท่าตูม	ดี	ในชุมชน และนอกชุมชน	- มาตรฐานข้าวอินทรีย์	- เครื่องจักรข้าวเปลือก	-
๑๑	กลุ่มพัฒนาอาชีพทอหมี่เข็ดเต้า	๓๕ หมู่ ๘ ต.หนองเทพอำเภอโนนารายณ์	ดี	ในชุมชนและต่างจังหวัด	- การจัดทำบัญชี	- เศษผ้าคุณภาพดี	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒	กลุ่มปลูกผักเสริมรายได้ด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	๑๙๑ ม.๓ ต.หนองหลวง อำเภอโนนารายณ์	ดี	ในชุมชน	- การจัดทำบัญชี	- ระบบส่งน้ำ - บ่อซีเมนต์	-
๑๓	ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมร่วมใจพัฒนาหมู่ ๕	๑๐ หมู่ ๕ ต.สะเดา อำเภอบัวเขต	ดี	โรงงานจุลไหมไทย	- ความรู้เรื่องการผลิตสารชีวภัณฑ์ ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชในแปลงหม่อน	- โรงเรือนเลี้ยงไหม	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๔	กลุ่มโคกระบือเข้มแข็งบ้านเกาะพัฒนา	๒๖๒ ม.๑๒ ต.สะเดาอำเภอบัวเขต	ดี	ในชุมชน และชุมชนใกล้เคียง	- มาตรฐานฟาร์ม , การปรับปรุงพันธุ์สัตว์, การผลิตอาหารสัตว์	- ต้องการล้างหมักอาหารสัตว์	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๑๕	กลุ่มทอผ้าไหมบ้านเจก	๓ หมู่ ๑๕ ต.ตาเบา อำเภอปราสาท	ดี	ในชุมชน และนอกชุมชนโดยผ่านสื่อออนไลน์ , ออกบูทแสดงสินค้า	- องค์ความรู้เรื่องการมัดลายผ้า - แปรรูปผ้าไหม	- อุปกรณ์ ย้อมฟอกสี มัดลาย	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ตารางที่ ๓๗ สรุปวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการดำเนินกิจกรรมประเมินศักยภาพและจัดทำแผนพัฒนากิจการตามความต้องการในปี ๒๕๖๓ (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อวิสาหกิจชุมชน	ที่ตั้งกลุ่ม	ระดับผล การ ประเมิน	การตลาด กลุ่มลูกค้า	ความต้องการพัฒนา		
					ความรู้	ปัจจัยการผลิต/วัสดุ อุปกรณ์ และบริการ	เงินทุน
๑๖	กลุ่มทอผ้าไหมบ้านจบก	๑ ม.๑๙ ต.ตาเบา อำเภอปราสาท	ดี	ในชุมชน และนอกชุมชนโดยผ่านสื่อออนไลน์, ออกบูทแสดงสินค้า	- องค์ความรู้เรื่องการมัดลายผ้า	- อุปกรณ์ ย้อมฟอกสี มัดลาย	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๑๗	เกษตรอินทรีย์ข้าวหอมมะลิบ้านโคกยาว หมู่ ๒	๘๗ หมู่ ๒ ต.โคกกลาง ทมดงรัก	ดี	ในชุมชนและนอกชุมชน	- การแปรรูป การถนอมอาหาร	- อุปกรณ์การแปรรูป	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๘	กลุ่มเกษตรอินทรีย์ปราสาทเหมือน	๒๕๖ ม.๕ ต.ตาเมียง อำเภอทนมดงรัก	ดี	ในชุมชน และชุมชนใกล้เคียง	- การผลิตขยายสารชีวภัณฑ์ - การเพาะเห็ด	- โรงเพาะเห็ด - เมล็ดพันธุ์ผัก	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๕๐,๐๐๐ บาท
๑๙	กลุ่มผลิตพันธุ์ข้าวนาแปลงใหญ่ทหารกองหนุนตำบลเมืองที่	๕๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลเมืองที่อำเภอเมืองสุรินทร์	ปานกลาง	โรงสีในชุมชน และภายนอกชุมชน	- การใช้สารชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูข้าว	- สารไตรโคเดอร์มา	-
๒๐	กลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านภู	๖ หมู่ที่ ๖ ตำบลเพ็ญราม อำเภอเมืองสุรินทร์	ดี	ในชุมชน และภายนอกชุมชน	- การตลาด, การสร้างแบรนด์ - การบรรจุภัณฑ์ - การรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	- บรรจุภัณฑ์	-
๒๑	นาแปลงใหญ่ตำบลหนองบัวทอง	๔๔ หมู่ ๗ ต.หนองบัวทองอำเภอรัตนบุรี	ดี	โรงสีข้าวในอำเภอและอำเภอใกล้เคียง	- การรับรองมาตรฐาน GAP Seed	- สารไตรโคเดอร์มา	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๕๐,๐๐๐ บาท
๒๒	ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมบ้านนาอุดม	๑๖๐ ม.๗ ต.ไม้ อำเภอรัตนบุรี	ดี	ในชุมชน และชุมชนใกล้เคียง	- การออกแบบลายผ้ามัดหมี่	- อุปกรณ์สาวไหม	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๒๓	เกษตรผสมผสานอย่างจรม	๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลรัตม อำเภอลำตวน	ปานกลาง	ในชุมชน และภายนอกชุมชน	- มีความต้องการความรู้เรื่องมาตรฐานฟาร์ม การปรับปรุงพันธุ์, การผลิตอาหารสัตว์	- วัสดุคอกอาหารสัตว์ - อาหารเสริม (เกลือแร่)	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๒๔	เกษตรรุ่นใหม่วิถีพอเพียงรัตม	๑๔๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลรัตม อำเภอลำตวน	ปานกลาง	ในชุมชน และภายนอกชุมชน	- การทำประมง (กบ)	- ลูกบพันธุ์ดี - กระชังบก	๕๐,๐๐๐ บาท
๒๕	แปรรูปอาหารตำบลขาวใหญ่	๑๑๕ หมู่ ๑๗ ต.ขาวใหญ่ อำเภอศีขรภูมิ	ดี	ในชุมชนและนอกชุมชน ตลาดประชารัฐ, ร้านค้าส่ง	- มาตรฐานอาหารปลอดภัย	- สื่อประชาสัมพันธ์	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๕๐,๐๐๐ บาท
๒๖	นาแปลงใหญ่นาอั้ง-นาแก	๓๒/๑ ม.๗ ต.หนองขาวอำเภอศีขรภูมิ	ดี	ในชุมชน และชุมชนใกล้เคียง	- ระบบน้ำเพื่อการเกษตร	- ติดตั้งระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๒๗	กลุ่มแปรรูปน้ำพริกเพื่อการจำหน่าย	๕๕ หมู่ ๘ ต.แดนแวน อำเภอศรีณรงค์	ดี	ในชุมชนและอำเภอใกล้เคียง	- มาตรฐานการผลิตอาหารปลอดภัย	- อาคารสถานที่ผลิตอาหารปลอดภัย	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๒๘	กลุ่มใช้น้ำเพื่อการเกษตรบ้านกล้วย ม.๖	๑๑๓ หมู่ที่ ๖ ตำบลศรีสุข อำเภอศรีณรงค์	ดี	ในชุมชน นอกชุมชน และผ่านสื่อออนไลน์	- การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช	- วัสดุอุปกรณ์การผลิตสารชีวภัณฑ์	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๒๙	เกษตรผสมผสานหลังงานแสงอาทิตย์	๖๒ หมู่ ๗ ต.โพธิ์โก อำเภอสนม	ดี	ในชุมชน และโรงสี	- การแปรรูปอาหาร - มาตรฐาน GAP พืช	- โลโก้สินค้า - บรรจุภัณฑ์	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๕๐,๐๐๐ บาท
๓๐	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านหัวจิว	๙๐ ม.๑ ต.หัวจิว อำเภอสนม	ดี	ในชุมชน และชุมชนใกล้เคียง	- การออกแบบลายผ้า - มาตรฐาน มชช. - มาตรฐาน OTOP	- โลโก้สินค้า - บรรจุภัณฑ์	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๓๑	กลุ่มปลูกสมุนไพรบ้านแสงทอง	๑๓ หมู่ ๑๑ ต.บ้านจารย์ อำเภอสังขะ	ดี	ในชุมชนและนอกชุมชนโดยผ่านสื่อออนไลน์	- มาตรฐานการผลิตสมุนไพร	- เครื่องสกัดน้ำมันหอมระเหย - บรรจุภัณฑ์	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
๓๒	กลุ่มผักปลอดภัยจากสารพิษบ้านแบกงาน	๒๖ หมู่ที่ ๖ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ	ดี	ในชุมชน นอกชุมชน และผ่านสื่อออนไลน์	- การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช - มาตรฐานเกษตรอินทรีย์	- ระบบน้ำเพื่อการเกษตร - โดฟพลังงานแสงอาทิตย์ - รถพรวนดิน ยกร่อง	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
๓๓	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านกะเลา	๖๑ หมู่ ๗ ต.หมื่นศรี อำเภอสำโรงทาบ	ดี	ในชุมชนและนอกชุมชน	- การจัดทำบัญชีและงบการเงิน - มาตรฐานอาหารปลอดภัย	-	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๕๐,๐๐๐ บาท
๓๔	กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านหนองผ่า	๔๘ ม.๘ ต.หนองชะ อำเภอสำโรงทาบ	ดี	ในชุมชน และชุมชนใกล้เคียง	- การจัดทำบัญชีและงบการเงิน	-	- ต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๕๐,๐๐๐ บาท

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัด

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกจังหวัด ที่จะมีผลกระทบต่อพัฒนาการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบันทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๓๘ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑.กลยุทธ์ (Strategy)	๑. สำนักงานเกษตรจังหวัดและอำเภอ มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒. มีการบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคมในพื้นที่ ๓. มีการจัดทำโครงการและงบประมาณให้สอดคล้องกับการพัฒนาเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุรินทร์ ๔. มีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ๕. มุ่งเน้นไปที่วัฒนธรรมองค์กร ๖. เป็นแหล่งข้อมูลงานวิจัยด้านพืชที่เป็นสหสาขาวิชาเพื่อใช้ประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ๗. แนวทางการพัฒนาจังหวัดด้านการเกษตร มุ่งเน้นด้านเกษตรอินทรีย์ ซึ่งการเลี้ยงกระบือช่วยให้มีมูลกระบือสำหรับเป็นปุ๋ยทำการเกษตรดังกล่าวได้ ๘. มีนโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างๆ ในการส่งเสริมการผลิตทาง	๑. การดำเนินงานโครงการส่วนใหญ่คำนึงถึงเป้าหมายในระดับผลผลิต (Output) แต่ไม่ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ๒. การติดตามและประเมินยังไม่เป็นรูปธรรม ทำให้ไม่สามารถนำไปใช้ปรับปรุง/พัฒนางานได้ ๓. การทำงานของเจ้าหน้าที่ยังเป็นการตั้งรับมากกว่าการดำเนินเชิงรุก ๔. การสื่อสารทำความเข้าใจนโยบายสำคัญไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ๕. ต้องปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่ไม่ชัดเจน เพราะเปลี่ยนแปลงตามสภาพการณ์ปัจจุบัน ๖. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่และถ่ายทอดผลงานวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมายยังไม่ทั่วถึง ๗. แผนงานโครงการตามกลยุทธ์ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามกระบวนการที่จะเป็นหรือการสนับสนุนงบประมาณไม่ครบวงจรตามแผนงานที่กำหนดไว้ ๘. ขาดการบูรณาการแปลงแผนงานสู่การปฏิบัติ

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
	<p>การเกษตรเพิ่มขึ้น</p> <p>๙. หน่วยงานมีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดทำบัญชีแก่เกษตรกร โดยการสอนแนะนำการจัดทำบัญชีและมีครูบัญชีอาสากำกับและติดตามการจัดทำบัญชีในพื้นที่ของครูบัญชีอาสา</p>	<p>๙. หน่วยงานได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามกระบวนการงาน แต่ยังคงขาดงบประมาณบางกิจกรรมไม่เพียงพอตามแผนงานที่กำหนดไว้</p>
<p>๒. โครงสร้างขององค์กรโครงสร้างพื้นฐานการผลิต (Structure)</p>	<p>๑. มีโครงการการแบ่งงานสำนักงานเกษตรจังหวัดและสำนักงานเกษตรอำเภออย่างชัดเจน ทำให้สามารถให้บริการเกษตรกรได้อย่างทั่วถึง สามารถให้ความร่วมมือกับภาคีได้อย่างดี และเอื้ออำนวยต่อการทำงานเชิงบูรณาการ</p> <p>๒. มีโครงสร้างองค์กรขนาดใหญ่ มีเครือข่ายทั่วประเทศ</p> <p>๓. มีการกระจายอำนาจและการตัดสินใจ</p> <p>๔. มีหน่วยงานตั้งอยู่ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคครอบคลุมทั่วประเทศ</p> <p>๕. มีกลุ่มเกษตรกรที่มีความรู้ด้านข้าวที่เข้มแข็ง</p> <p>๖. จังหวัดสุรินทร์มีจำนวนกระป๋องมากที่สุดของประเทศ</p> <p>๗. เกษตรกรมีพื้นที่เลี้ยงสัตว์ และสามารถผลิตพืชอาหารสัตว์ได้อย่างเพียงพอ</p> <p>๘. มีอาสาปศุสัตว์ครอบคลุมทุกตำบล/อำเภอ ช่วยดูแล รักษาด้านสุขภาพสัตว์แก่เกษตรกรได้</p> <p>๙. มีหน่วยงานในพื้นที่ครบทุกภารกิจหน่วยงานด้านวิจัยและผลิตพันธุ์สัตว์น้ำ ด้านการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และด้านการตรวจสอบผลผลิตสัตว์น้ำ</p> <p>๑๐. เป็นแหล่งผลิตสินค้าทางประมงทำสำคัญครบวงจร มีฟาร์มเพาะพันธุ์และอนุบาลสัตว์น้ำ และฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำเชิงพาณิชย์ในพื้นที่</p> <p>๑๑. มีกลุ่มสหกรณ์ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจัดในพื้นที่</p>	<p>๑. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนมากทำให้เจ้าหน้าที่ในพื้นที่มีภารกิจมาก ประกอบกับได้รับมอบหมายภารกิจเพิ่มเติม จึงส่งกระทบต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจหลัก นอกจากนี้ การสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย</p> <p>๒. มีการเกษียณอายุ การโยกย้าย</p> <p>๓. การสนับสนุนงบประมาณการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานมีข้อจำกัด</p> <p>๔. การสื่อสารภายในเพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจทิศทางการองค์กร และแผนปฏิบัติราชการที่ชัดเจนสู่ผู้ปฏิบัติยังไม่เพียงพอ</p> <p>๕. กลุ่มเกษตรกรที่เข้มแข็งมีไม่ครบทุกพื้นที่</p> <p>๖. รูปแบบการเลี้ยงกระป๋องยังเป็นแบบดั้งเดิมเป็นส่วนใหญ่</p> <p>๗. ส่วนใหญ่เลี้ยงกระป๋องเป็นอาชีพเสริม ทำให้ขาดความสนใจในการดูแลเอาใจใส่ในด้าน การปรับปรุงพันธุ์อย่างจริงจัง</p> <p>๘. การถือครองที่ดินของเกษตรกรมีน้อย จึงมีข้อจำกัดด้านการส่งเสริมการผลิตให้เกิดความคุ้มค่า</p> <p>๙. ระบบการเก็บกักน้ำใช้ประโยชน์และการกระจายมีไม่เพียงพอ ทำให้มีปัญหาขาดแคลนน้ำในบางช่วงฤดูกาล</p> <p>๑๐. เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำเชิงพาณิชย์ยังเป็นระบบรายย่อย ขาดแหล่งเงินทุน</p> <p>๑๑. การเลี้ยงเชิงพาณิชย์สามารถเลี้ยงได้ในพื้นที่ที่อยู่ใกล้แหล่งเก็บกักน้ำขนาดใหญ่เท่านั้น</p>

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
	<p>๑๒. หน่วยงานมีเจ้าหน้าที่ในการสอนและการจัดทำบัญชีของเกษตรกร โดยมีการสร้างครูบัญชีอาสาปฏิบัติงานด้านการกำกับแนะนำและติดตามการจัดทำบัญชีรับ-จ่ายในครัวเรือนและการจัดทำบัญชีต้นทุนประกอบอาชีพกับเกษตรกรได้</p>	<p>๑๒. หน่วยงานมีครูบัญชีอาสาไม่ครบทุกอำเภอ ตำบล และระดับหมู่บ้าน แต่ละปีมีงบประมาณในการอบรมครูบัญชีอาสาจำนวนน้อย ทำให้ครูบัญชีอาสาที่มีปริมาณงานที่ลดลงตามจำนวนงบประมาณที่ได้รับมา</p>
<p>๓.ระบบการปฏิบัติงาน (System)</p>	<p>๑. มีระบบส่งเสริมการเกษตร ยึดระบบการฝึกอบรมและเยี่ยมเยียนเกษตรกรในพื้นที่ เป็นหลักในการดำเนินการ</p> <p>๒. มีเทคโนโลยีสารสนเทศรองรับระบบการทำงาน มีระบบการรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงาน</p> <p>๓. มีระบบการรายงานข้อมูล/สถานการณ์การผลิตพืช</p> <p>๔. มีศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาเกษตรกรในชุมชน</p> <p>๕. มีระบบการขับเคลื่อนงานตามยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ชาติ ปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดกรมส่งเสริมสหกรณ์ และดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล</p> <p>๖. มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน</p> <p>๗. มีระบบการสรรหาและคัดเลือกพนักงาน</p> <p>๘. มีระบบการจัดการเรื่องร้องเรียน</p> <p>๙. มีระบบการจัดตั้งสหกรณ์</p> <p>๑๐. มีกฎหมายรองรับในการดำเนินงาน ทำให้การปฏิบัติงานมีความน่าเชื่อถือ เอื้อประโยชน์ในการพัฒนาด้านการเกษตรและสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรได้</p> <p>๑๑. เป็นแหล่งเรียนรู้ทางวิชาการด้านข้าวและการผลิตข้าว</p> <p>๑๒. มีหน่วยงานราชการสนับสนุนด้านการเลี้ยงกระบืออยู่ในพื้นที่</p> <p>๑๓. หน่วยงานราชการสนับสนุนด้านการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการจัดทำบัญชีให้แก่เกษตรกรในพื้นที่จังหวัด คลอบคลุมทั้งจังหวัด</p>	<p>๑. สำหรับการดำเนินงาน มีขั้นตอนการทำงานที่มากเกินไป และไม่สามารถข้ามขั้นตอนได้</p> <p>๒. เจ้าหน้าที่ไม่แม่นยำในกฎระเบียบที่กำกับการปฏิบัติงาน ขั้นตอนการทำงานมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า อีกทั้งการจัดสรรงบประมาณในการปฏิบัติงานในพื้นที่ล่าช้า</p> <p>๓. ผลจากการติดตามประเมินผลงานไม่ได้นำมาแก้ไขหรือใช้เป็นแนวทางการวางแผน</p> <p>๔. กฎหมายบางฉบับล้าสมัย ไม่สอดคล้องกับภารกิจและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>๕. การตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน</p> <p>๖. อุปกรณ์ เครื่องมือวิทยาศาสตร์บางชนิดชำรุด และไม่ทันสมัยห้องปฏิบัติการด้านข้าวมีไม่เพียงพอ</p> <p>๗. ข้อมูลด้านการเลี้ยงสัตว์หรือการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลเพื่อการพัฒนายังไม่ครอบคลุม</p> <p>๘. ขาดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่</p> <p>๙. หน่วยงานเก็บข้อมูลด้านการจัดทำบัญชีของเกษตรกรที่อยู่ในกลุ่มเป้าหมายแต่ไม่ได้ทำต่อเนื่องเป็นระยะยาว ทำให้ขาดความยั่งยืน ในการจัดทำบัญชี หรือการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลเพื่อการพัฒนายังไม่ครอบคลุมจำนวนเกษตรกรทั้งหมดในจังหวัด</p>

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>๔.บุคลากร (Staff)</p>	<p>๑. มีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติงานในพื้นที่ทุกตำบล</p> <p>๑. มีการคัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ มีมาตรฐานเดียวทั่วประเทศ</p> <p>๒. บุคลากรมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓. มีบุคลากรหลากหลายสาขาวิชา มีความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่างชัดเจน ทำให้ผลงานวิจัยน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของสังคม</p> <p>๔. มีองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงพันธุ์ การผลิตข้าว และเมล็ดพันธุ์ข้าว</p> <p>๕. หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านต่างๆ มาปรับใช้ในการส่งเสริมการเกษตร</p> <p>๖. หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานมีการพัฒนาด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๗. หน่วยงานมีการจัดการบุคคลคลเข้าทำงานคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถมาให้ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดทำบัญชีแก่เกษตรกร</p>	<p>๑. มีการเกษียณอายุ มีการโยกย้าย</p> <p>๒. จำนวนบุคลากรมีจำกัดและไม่เพียงพอต่อภารกิจ</p> <p>๓. บุคลากรหนึ่งคนรับผิดชอบหลายหน้าที่ไม่สอดคล้องกับพื้นที่ที่มีอยู่จริง</p> <p>๔. เกษตรกรขาดกำลังใจในการเลี้ยงสัตว์ เนื่องจาก โรคระบาดอุบัติใหม่ และจำหน่ายสัตว์ไม่ได้</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่มีจำนวนจำกัด ไม่สอดคล้องกับภารกิจในพื้นที่ที่มีมาก</p> <p>๖. บุคลากรในหน่วยงานมีจำนวนน้อยไม่สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๗. หน่วยงานมีการพัฒนาบุคคลากรอย่างไม่ต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงหน้าที่การทำงาน และเจ้าหน้าที่มีจำนวนจำกัด ไม่สอดคล้องกับภารกิจในพื้นที่ ที่มีจำนวนมาก</p>
<p>๕.ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)</p>	<p>๑. หน่วยงานมีระบบ e - learning ระบบอบรมบุคลากรเจ้าหน้าที่มีการพัฒนาความรู้ และทักษะด้านการส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่</p> <p>๒. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ทำงานใกล้ชิดเกษตรกร</p> <p>๓. มีทักษะการทำงานสูง เชี่ยวชาญงานด้านการสหกรณ์</p> <p>๔. มีบุคลากรที่มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญตรงกับภารกิจความรับผิดชอบ</p> <p>๕. บุคลากรได้รับการฝึกอบรม และพัฒนาทักษะในด้านการผลิตข้าวอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๖. หน่วยงานมีบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะทาง มีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงาน และส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่</p> <p>๗. หน่วยงานมีบุคลากรที่มีความรู้มีทักษะต่อการปฏิบัติงานด้านการเพาะเลี้ยง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ</p>	<p>๑. เจ้าหน้าที่ขาดความเข้าใจในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ไม่มีการใช้แผนเป็นกรอบในการดำเนินงาน</p> <p>๒. บุคลากรในพื้นที่ยังไม่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง</p> <p>๓. มีบุคลากรที่มีทักษะการทำงานสูง เฉพาะตำแหน่งที่เป็นนักบริหารระดับกลางขึ้นไป</p> <p>๔. การถ่ายทอดความรู้และทักษะของข้าราชการผู้มีประสบการณ์กับข้าราชการรุ่นใหม่ยังไม่เพียงพอ</p> <p>๕. การสนับสนุนองค์ความรู้ใหม่ ไม่ครอบคลุมบุคลากรทุกคน</p> <p>๖. กระบือของเกษตรกรมีประสิทธิภาพการผลิตต่ำ (กระบือมีอัตราการผสมติดต่ำ, ขาดพ่อพันธุ์ดี, ขาดความรู้ในการเลี้ยงดู)</p>

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
	<p>๘. หน่วยงานมีบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะทาง มีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานและส่งเสริมการสอนแนะการการจัดทำบัญชีในพื้นที่</p>	<p>๗. การเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านมาตรฐานฟาร์ม</p> <p>๘.บุคลากรที่มีความรู้ทักษะเฉพาะทางต่างๆ มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเชิงรุก</p> <p>๙.บุคลากรมีการโยกย้าย เปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้การดำเนินงานและประสานงานกับหน่วยงานอื่นขาดการต่อเนื่อง</p> <p>๑๐.การสนับสนุนองค์ความรู้ใหม่แก่บุคลากรยังไม่ต่อเนื่อง และไม่ทันต่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ</p> <p>๑๑. หน่วยงานขาดกิจกรรมการเพิ่มทักษะด้านวิชาการที่ดีแก่ผู้ที่จะไปถ่ายทอดองค์ความรู้แก่เกษตรกร ไม่มีการพัฒนาทักษะบุคลากรอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>๖.รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)</p>	<p>๑.เจ้าหน้าที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี</p> <p>๒. มีวัฒนธรรมการทำงานที่ยาวนาน</p> <p>๒.มีการจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. มีการกระจายอำนาจให้ผู้อำนวยการสามารถรวบรวมข้อมูลและแก้ปัญหาได้อย่างทั่วถึง</p> <p>๔. มีการทำงานแบบบูรณาการทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก</p> <p>๕. หน่วยงานจากภาครัฐให้การสนับสนุนเกษตรกรการผลิตข้าวคุณภาพดีและได้มาตรฐาน ลดต้นทุนการผลิต</p> <p>๖. หน่วยงานภาครัฐมีการบูรณาการงานการสนับสนุนแก่เกษตรกรมากขึ้น</p> <p>๗.หน่วยงานภาครัฐมีการสนับสนุนให้หน่วยงานมีการทำงานด้านการบูรณาการกับเกษตรกรมากยิ่งขึ้น</p> <p>๘. หน่วยงานมีการบูรณาการงานการสนับสนุนแก่เกษตรกรมากขึ้น</p>	<p>๑.การทำงานภายใต้เวลาที่จำกัดในบางครั้งทำให้ผลงานไม่มีคุณภาพ เกิดความผิดพลาด</p> <p>๒. ผู้นำมีอำนาจตัดสินใจอยู่คนเดียว</p> <p>๓. การทำงานแบบบูรณาการทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกยังไม่เพียงพอ</p> <p>๔.นโยบายของรัฐมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ขาดความต่อเนื่องของโครงการ</p> <p>๕. การรวมกลุ่มเกษตรกรผลิตกระป๋องคุณภาพมีน้อย และยังไม่ครอบคลุม</p> <p>๖.เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆล่าช้า</p> <p>๗. การรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาการจัดทำบัญชีแก่เกษตรกรยังมีน้อย และยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด</p>
<p>๗.ค่านิยมร่วม (Shared Values)</p>	<p>๑. สำนักงานเกษตรจังหวัดและสำนักงานเกษตรอำเภอมีการทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือในการทำงาน มีความสามัคคี เพื่อให้การทำงานประสบผลสำเร็จ</p>	<p>๑. เจ้าหน้าที่บางส่วนยังคงยึดติดต่อการรับฟังคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา การทำงานยังยึดติดรูปแบบและขาดความริเริ่มในการพัฒนางาน</p> <p>๒. ค่านิยมของเกษตรกรสมัยโบราณยังเป็นแนวคิดที่ยึดติดกับการทำเกษตรเชิงเดี่ยว</p>

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
	<p>๒. นักส่งเสริมการเกษตรรุ่นใหม่มีการใส่ใจ และปรับตัวกับเทคโนโลยีใหม่ๆเพื่อใช้ส่งเสริมงานในพื้นที่</p> <p>๓. มีวัฒนธรรมองค์กรที่ชัดเจน</p> <p>๔. มีการพัฒนาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และใช้หลักการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้</p> <p>๕. จังหวัดมีวิสัยทัศน์ชัดเจน เป็นแนวทางชี้้นำการพัฒนาด้านเกษตรและสหกรณ์ได้ คือ (เมืองเกษตรอินทรีย์ ศูนย์เศรษฐกิจชายแดนท่องเที่ยววิถีชุมชน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี)</p> <p>๖. มีค่านิยมของหน่วยงานเป็นสิ่งชี้้นำการดำเนินงาน “ซื่อสัตย์ โปร่งใส งานวิจัยมีคุณภาพ”</p> <p>๗. กรมการข้าวมีโครงการส่งเสริมการผลิตข้าวคุณภาพมาตรฐานอินทรีย์สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของจังหวัดสุรินทร์</p> <p>๘. สนับสนุนให้เกษตรกรปรับทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในทุกกลุ่มอาชีพ</p> <p>๙. หน่วยงานสนับสนุนให้เกษตรกรใช้บัญชีในการประกอบอาชีพ โดยจัดทำบัญชีต้นทุนประกอบอาชีพในแต่ละอาชีพเพื่อทราบต้นทุนที่แท้จริงทำให้ทราบว่าได้กำไรหรือขาดทุน ควรจะปรับปรุงเพิ่มรายได้</p> <p>ลดรายจ่ายแก่เกษตรกรที่ทำบัญชีอย่างแท้จริง</p>	<p>๓. การสื่อสารภายในเพื่อสร้างการรับรู้เรื่องค่านิยมยังไม่เพียงพอ</p> <p>๔. นักวิจัยบางส่วนขาดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานวิจัย</p> <p>๕. คนรุ่นใหม่ไม่สนใจทำอาชีพเกษตรเนื่องจาก มองว่าเป็นอาชีพที่ลำบาก ไม่มีเกียรติ</p> <p>๖. คนรุ่นใหม่ไม่สนใจอาชีพการเกษตรเนื่องจากต้องทำงานหนัก และให้ผลตอบแทนน้อย</p> <p>๗. หน่วยงานให้ความรู้แก่เกษตรกรทุกรุ่นทุกอาชีพแต่ คนส่วนใหญ่ไม่ชอบจดบันทึกหรืออายุค่อนข้างสูง บางรายไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ แต่ร่วมรับฟังการบรรยายการจัดทำบัญชีได้</p> <p>แต่หน่วยงานต้องให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพด้านการจัดทำบัญชีได้</p> <p>ค่อนข้างยาก</p>

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

๑. ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ
๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ
๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยม การบริโภคอุปโภค
๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ
๕. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ
๖. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ

ตารางที่ ๓๙ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

ประเด็น	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑.ด้านการเมือง	<p>๑. รัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาการและการจัดทำโครงการตามความต้องการของชุมชน</p> <p>๒. มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>๓. นโยบายของรัฐ ในการส่งเสริมจังหวัดสุรินทร์ เป็นเมืองสมุนไพร โดยเน้นการผลิตวัตถุดิบสมุนไพร</p> <p>๔. รัฐบาลเอาใจใส่ประชาชนมากขึ้น</p> <p>งานนโยบายรัฐ</p> <p>๕. ส่งเสริม และพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร</p> <p>๖. โครงการส่งเสริมและสร้างทักษะในการประกอบอาชีพ กิจกรรมนำลูกหลานกลับบ้าน</p> <p>๗. พัฒนาศักยภาพการค้าเงินธุรกิจของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และธุรกิจชุมชน</p> <p>๘. โครงการช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๙. การเปลี่ยนแปลงในเชิงนโยบาย ที่มีลักษณะแบบก้าวกระโดด ส่งผลให้เกิดการปรับตัวเพื่อให้งานสอดคล้องกับภารกิจต่างๆ ในปัจจุบันของหน่วยงาน</p> <p>๑๐. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มผลิตข้าวแบบนาแปลงใหญ่ และส่งเสริมให้ผลิตข้าวคุณภาพดีปลอดภัย ภายใต้โครงการส่งเสริมการผลิตอินทรีย์</p> <p>๑๑. นโยบายส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่</p>	<p>๑. การจัดทำโครงการงบประมาณเป็นแบบ Top Down ทำให้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่</p> <p>๒. ขาดข้อมูลความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์เพื่อประกอบการกำหนดนโยบายให้เหมาะสม</p> <p>๓. ความมั่นคงทางการเมืองที่ไม่มั่นคงแน่นอน ส่งผลทำให้การดำเนินการตามนโยบายรัฐไม่ต่อเนื่อง</p> <p>๔. ภารกิจด้านนโยบายรัฐที่มาและหลากหลาย ส่งผลกระทบต่อความเข้มแข็งของงานวิจัยซึ่งเป็นภารกิจของหน่วยงาน</p> <p>๕. นโยบายภาคการเกษตรขาดความต่อเนื่อง</p> <p>๖. ความไม่มั่นคงทางการเมือง ส่งผลให้นโยบายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ไม่มีความต่อเนื่อง</p> <p>๗. กฎหมายหรือกฎระเบียบบางอย่างไม่เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตรแบบรายย่อย เช่น มาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ มาตรฐานฟาร์ม มาตรการตลาดนำการผลิต เป็นต้น</p> <p>๘. ความไม่มั่นคงทางการเมืองตลอด เวลาส่งผลให้การพัฒนาด้านการเกษตรขาดความต่อเนื่อง</p> <p>๙. ความไม่มั่นคงทางการเมือง ส่งผลให้นโยบายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ไม่มีความต่อเนื่อง</p>

	<p>๑๒. นโยบายส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรอินทรีย์</p> <p>๑๓. การส่งเสริมการผลิตอาหารสัตว์น้ำปลอดภัย</p> <p>๑๔. ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรอินทรีย์</p> <p>๑๕. นโยบายส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่</p> <p>๑๖. นโยบายส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่</p> <p>๑๗. นโยบายบริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri – Map)</p> <p>๑๘. นโยบายศูนย์การเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)</p>	
<p>๒. ด้านเศรษฐกิจ</p>	<p>๑. เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีมีใหม่ราคาถูกลงทำให้เกษตรกรเข้าถึงได้ง่ายขึ้น</p> <p>๒. ราคาผลผลิตสูงขึ้น</p> <p>๓. ภาพลักษณ์ของสินค้าที่ดี ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>๔. อุปสงค์ของตลาด มีความเจริญเติบโต</p> <p>๕. ความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้น</p> <p>๖. เครื่องจักรได้รับความเชื่อถือ</p> <p>๗. ได้รับความเชื่อถือในคุณภาพสินค้า</p> <p>๘. การพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพเน้นความได้เปรียบจากความหลากหลายชีวภาพ</p> <p>๙. ข้าวหอมมะลิเป็นยังเป็นที่ต้องการของตลาดพรีเมียมต่างประเทศ</p> <p>๑๐. ผู้บริโภคตื่นตัวหันมานิยมข้าวปลอดภัยมากขึ้นสอดคล้องกับนโยบายส่งเสริมการผลิตข้าวอินทรีย์ของภาครัฐ</p> <p>๑๑. ตลาดกระป๋องคุณภาพมีความต้องการสูงทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๑๒. ราคากระป๋องขึ้นอยู่กับผู้เลี้ยงเป็นคนที่กำหนด</p> <p>๑๓. ผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีความพร้อมยังมีน้อย</p> <p>๑๔. การสนับสนุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำแก่กลุ่มเกษตรกรเป็นการสร้างโอกาสให้กลุ่มเกษตรกรสามารถดำเนินธุรกิจได้ต่อเนื่อง</p> <p>๑๕. ปัจจุบันมีทางเลือกของอาหารด้านประมงเพื่อบริโภคเพิ่มมากขึ้น เช่น กุ้งฝอย หอยขมปูนา</p>	<p>๑. สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนาส่งผลให้รายได้ประชากรลดลง อาจส่งผลให้การบริโภคลดลง</p> <p>๒. แรงงานภาคการเกษตรลดลง</p> <p>๓. เกิดปัญหาจากภัยธรรมชาติ</p> <p>๔. ค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้น</p> <p>๕. มีการแข่งขันมากขึ้นทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๖. ความไม่แน่นอนของความต้องการของตลาดที่แตกต่างกัน</p> <p>๗. มีคู่แข่งรายใหม่ๆ</p> <p>๘. ราคาวัตถุดิบผันผวน</p> <p>๙. สินค้าไม่ได้มาตรฐาน</p> <p>๑๐. ต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้น</p> <p>๑๑. การแข่งขันด้านราคา</p> <p>๑๒. ประเทศคู่แข่งสามารถผลิตข้าวหอมได้ใกล้เคียงกับข้าวหอมมะลิของไทยและมีต้นทุนที่ต่ำกว่า</p> <p>๑๓. ข้าวของไทยมีราคาต้นทุนการผลิตที่สูงกว่าตลาดต่างประเทศ</p> <p>๑๔. มีโรคระบาดอุบัติใหม่ และมีภัยธรรมชาติส่งผลต่อการผลิตและผลผลิตด้านปศุสัตว์</p> <p>๑๕. ต้นทุนการผลิตสูง/ค่าจ้างแรงงานมีราคาสูง</p> <p>๑๖. ราคาสินค้ายังขึ้นอยู่กับพ่อค้าคนกลาง</p> <p>๑๗. เกิดโรคระบาดจากเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้การซื้อ ขายสัตว์น้ำลดลง</p>

	<p>๑๖. การสนับสนุนการบันทึกบัญชีรับ-จ่ายในครัวเรือนและบันทึกบัญชีต้นทุนประกอบอาชีพ สร้างโอกาสทำให้กลุ่มเกษตรกรสามารถดำเนินธุรกิจได้ต่อเนื่อง และสามารถหาแหล่งเงินทุนในการลงทุนทำการเกษตรได้ เพราะการทำบัญชีจะสร้างความเชื่อมั่นให้เจ้าหน้าที่ในการปล่อยเงินทุนแก่เกษตรกร</p>	<p>๑๘. มีโรคระบาดอุบัติใหม่ไวรัสโคโรนา ๑๙ และมีภัยธรรมชาติ ส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมการเกษตรทำให้เกิดอุปสรรคในการบันทึกบัญชีเกษตรกรขาดกำลังใจในการบันทึกบัญชี ๑๙. ต้นทุนการผลิตสูง/ค่าจ้างแรงงานมีราคาสูง</p>
<p>๓.ด้านสังคม</p>	<p>๑. ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการรักษาสุขภาพ ทำให้มีความต้องการบริโภคสินค้าปลอดภัย มีคุณภาพ และสินค้าเกษตรอินทรีย์มากขึ้น ๒. คนรุ่นใหม่และผู้ประกอบอาชีพอื่น หรือคนวัยเกษียณมีความสนใจอาชีพการเกษตรมากขึ้น ๓. วิถีชีวิตของคนในยุคดิจิทัล เป็นโอกาสในการขายสินค้าทางออนไลน์ ทำให้เกษตรกรเข้าถึงผู้บริโภคได้โดยตรง ๔.มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ๕.มีการช่วยเหลือกัน ๖.มีวัฒนธรรมเข้มแข็ง ๗.ความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์</p>	<p>๑. การรวมกลุ่มของเกษตรกรและสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งยังมีน้อย และขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ ๒. แรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลง ๓. การเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุในภาคเกษตรจะส่งผลต่อการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ๔.สังคมเกิดความแตกแยก ๕.มีการแพร่กระจายการกระทำผิด ๖.การใช้ความรุนแรง ๗.การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุทำให้ภาคเกษตรขาดแคลนแรงงาน ๘. เกษตรกรพึ่งปัจจัยการผลิตจากภายนอกมากเกินไป ๙.เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง</p>
	<p>๘.การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นโอกาสสร้างงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่จะเกิดขึ้น ๙. ผู้บริโภคต้องการสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพสูงและมีความปลอดภัยต่อสุขภาพ ๑๐.มีหน่วยคลินิกเกษตรเคลื่อนที่และสารวัตรข้าวคอยให้คำแนะนำและปรึกษาด้านข้าว ๑๑. มีเกษตรกรรุ่นใหม่ที่สนใจด้านการผลิตข้าวเพิ่มมากขึ้น ๑๒. ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และสามารถยึดอาชีพการเลี้ยงกระบือเป็นอาชีพหลักได้ ๑๓. เกษตรกรมีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมมานาน และเป็นสังคมเกษตรที่พึ่งพาอาศัยกัน ๑๔. ระบบการผลิตของเกษตรกรเริ่มปรับมาใช้เทคโนโลยีมากขึ้น</p>	<p>๑๐. เกษตรกรยังขาดการวางแผนด้านการผลิตที่สอดคล้องกับการตลาด ๑๑. มีการรวมกลุ่มแต่กระบวนการบริหารยังไม่เข้มแข็ง ๑๒. เกษตรกรบางกลุ่มมีการรวมกลุ่มการผลิตเฉพาะกิจเพื่อรองรับปัจจัยการผลิตที่จะได้รับการสนับสนุนของโครงการจากรัฐซึ่งไม่สนใจเป้าหมายที่แท้จริงของโครงการ ๑๓. สังคมมองอาชีพการเกษตรเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน และมีรายได้ต่ำ จึงไม่สนับสนุนให้บุตรหลานสืบสานอาชีพต่อ ๑๔. เกษตรกรยังขาดการวางแผนการผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๑๕. เกษตรกรส่วนใหญ่ยังเป็นผู้สูงอายุ ทำให้ขาดแคลนแรงงาน ๑๖. เกษตรกรยังขาดการวางแผนด้านการผลิตที่สอดคล้องกับการตลาด ต้องนำผลการวิเคราะห์จากการจัดบัญชีมาใช้ประ</p>

	<p>๑๕. แรงงานเลี้ยงสัตว์เริ่มเป็นเกษตรกรรุ่นใหม่มากขึ้น เนื่องจากประสบภาวะตกงานจึงหันเหมาจากเมืองใหญ่ สู่อำเภอหรือชนบท</p> <p>๑๖. เกษตรกรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการเลี้ยง หรือชนิดสัตว์น้ำได้ดี</p> <p>๑๗. เกษตรกรประกอบอาชีพเกษตรกรรมสามารถใช้สมุดบันทึกบัญชีต้นทุนประกอบอาชีพในการพัฒนาอาชีพของตนเองได้</p>	<p>๑๗. มีการรวมกลุ่มในการจัดทำบัญชีรับ-จ่ายในครัวเรือนและบัญชีต้นทุนประกอบอาชีพ แต่กระบวนการบริหารยังไม่เข้มแข็ง</p> <p>๑๘. สังคมมองอาชีพการเกษตรเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน และมีรายได้ต่ำ จึงไม่สนับสนุนให้บุตรหลานสืบสานอาชีพต่อ</p> <p>๑๙. เกษตรกรส่วนใหญ่มีแต่ผู้สูงอายุ</p>
<p>๔.ด้านเทคโนโลยี</p>	<p>๑. เกษตรกรมีทางเลือกในการใช้องค์ความรู้เทคโนโลยีที่สามารถใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตร รวมถึงการตลาดออนไลน์ได้</p> <p>๒. เกษตรกรเข้าถึงองค์ความรู้ได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น</p> <p>๓. มีเทคโนโลยีที่สามารถทดแทนแรงงานในภาคการเกษตร</p> <p>๔. มีความก้าวหน้าสามารถอำนวยความสะดวก</p> <p>๕. มีความหลากหลาย ประสิทธิภาพสูง</p> <p>๖. มีกฎหมายที่ส่งเสริมต่อการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยทางเทคโนโลยี</p> <p>๗. มีช่องทางให้ใช้เทคโนโลยี บริการประชาชน เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ผ่านสังคมออนไลน์</p> <p>๘. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศเปิดโอกาสให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานวิจัยและบริการ</p> <p>๙. การเปลี่ยนแปลงสร้างด้านแรงงานภาคการเกษตรทำให้ต้องพัฒนาเพื่อเข้าสู่เกษตรอัจฉริยะ</p> <p>๑๐. เกษตรกรสมัยใหม่มีการใช้เทคโนโลยีการเกษตรด้านการหยุดข้าวแห้งแทนการปักดำ</p> <p>๑๑. ภาครัฐสนับสนุน และส่งเสริมให้เกษตรกรมีการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในระบบการผลิตมากขึ้น</p> <p>๑๒. ภาครัฐส่งเสริมให้เกษตรกรมีการจำหน่ายและประชาสัมพันธ์สินค้าการเกษตรผ่าน</p>	<p>๑. ขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>๒. ภัยคุกคามในโลก cyber มีเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๓. เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว</p> <p>๔. งบประมาณที่จัดสรรไม่สอดคล้องต่อการขยายตัวของเทคโนโลยี</p> <p>๕. งบประมาณในการจัดหาทรัพยากรมีไม่เพียงพอ</p> <p>๖. เกษตรกรเข้าไม่ถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่เนื่องจากมีราคาแพง</p> <p>๗. ภาคการเกษตรมีการปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีที่ทันสมัยยังไม่ครอบคลุม และยังขาดการสนับสนุนองค์ความรู้ วัสดุอุปกรณ์ และการสนับสนุนจากภาครัฐมีขีดจำกัด</p> <p>๘. ยังขาดการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>๙. เกษตรกรบางคนไม่มีโทรศัพท์มือถือสำหรับบันทึกบัญชีผ่านแอปพลิเคชันและบางรายอายุสูงเกินไปทำให้มีความลำบากในการใช้ application</p>

	<p>ช่องทางออนไลน์ได้</p> <p>๑๓. หน่วยงานได้ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในระบบการบันทึกบัญชีมากขึ้น โดยการสร้างแอปพลิเคชันในการบันทึกบัญชีและในการให้ความรู้เกี่ยวกับการบันทึกบัญชีแก่เกษตรกร</p> <p>๑๔. ภาครัฐส่งเสริมให้เกษตรกรมีการบันทึกบัญชีผ่านapplication smart me สำหรับเกษตรกรที่มีโทรศัพท์สมาร์ทโฟน</p>	
<p>๕.ด้านกฎหมาย</p>	<p>๑. จังหวัด มีสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ ข้าวหอมมะลิสุรินทร์ ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ เส้นไหมไทยพื้นบ้านอีสาน ซึ่งได้รับความคุ้มครองเป็นสินค้าพื้นถิ่น</p> <p>๒. มีพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน</p> <p>๔.กฎหมายการจ้างงาน</p> <p>๕.กฎหมายคุ้มครองข้อมูลผู้ใช้งาน</p> <p>๖.กฎหมายต่อต้านการผูกขาด</p> <p>๗.กฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย</p> <p>๘. การกีดกันทางการค้าในเวทีโลกส่งผลให้ต้องเร่งพัฒนามาตรฐานทางการเกษตรให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลและสอดคล้องกับกฎระเบียบของประเทศคู่ค้า</p> <p>๙. กฎหมายเกษตรพันธสัญญาลดช่องว่างการเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง</p> <p>๑๐. กฎหมายว่าด้วยการประมงในปัจจุบันมีกฎระเบียบ ข้อกำหนด และข้อบังคับต่างๆ ที่ชัดเจนและเข้มงวดมากขึ้น</p>	<p>๑.เกษตรกรขาดกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน</p> <p>๒. ปัญหาการกระทำผิดกฎหมายที่เกิดขึ้นเป็นประจำ</p> <p>๓. ข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อศักยภาพด้านการแข่งขัน</p> <p>๔.. กฎหมายการขึ้นค่าแรง มีผลกระทบต่อการทำงานภาคการเกษตร</p> <p>๕. ไม่มีหน่วยงานที่ดูแลกำกับการทำประมงที่ผิดกฎหมายตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์</p> <p>๖. ชาวประมงบางส่วนยังขาดการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารด้านการทำประมงผิดกฎหมาย</p>
<p>๖.ด้านสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑.เกษตรกรจังหวัดสุรินทร์มีการปรับตัวด้านการทำเกษตรกรยั่งยืนเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เช่น การเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์ระบบดินและน้ำ โครงการโคกหนองนา เป็นต้น</p> <p>๒.มีการสนับสนุนพลังงานหมุนเวียน</p> <p>๓.ความได้เปรียบทางสภาพอากาศ</p> <p>๔.เทรนด์รักษ์โลก</p> <p>๕.นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖. การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก</p>	<p>๑. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศก่อให้เกิดภัยธรรมชาติ คัดรู่พีช ที่มีความรุนแรง เช่นการเกิดอุทกภัย โรคไหม้ข้าว สร้างความเสียหายต่อการเพาะปลูก</p> <p>๒. พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ยังอาศัยน้ำฝน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการผลิตทางการเกษตร</p> <p>๑.เกิดปัญหาจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ</p> <p>๒.มลพิษต่างๆ</p> <p>๑.การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกและภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรง</p>

	<p>ทำให้ต้องเร่งการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืชและเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>๗. พื้นที่ที่เหมาะสมกับการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพชั้นเลิศ</p>	<p>รวดเร็วและฉับพลันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้</p> <p>๒. ข้อกำหนดของกรอบเวลาเสนอแผนการวิจัยที่ต้องทำก่อนล่วงหน้า ๒ ปี ไม่สอดคล้องกับประเด็นปัญหางานวิจัยที่เกิดขึ้นจริง</p>
	<p>๘. ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านมีการแลกเปลี่ยนสินค้าการเกษตร</p> <p>๙. สังคมโลกเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น</p> <p>๑๐. ปัจจุบันเน้นการทำประมงที่ไม่เกินศักยภาพการผลิตของแหล่งน้ำ เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์น้ำในแหล่งน้ำ</p> <p>๑๑. ใช้การติดต่อสื่อสารโซเชียลในการกำกับติดตามการจัดทำบัญชีของเกษตรกร แทนการลงพื้นที่ด้วยตนเอง</p>	<p>๓. ขาดแคลนแหล่งน้ำ</p> <p>๔. ประสิทธิภาพเลี้ยงมากขึ้น</p> <p>๕. เกิดโรคระบาดอุบัติใหม่ ส่งผลกระทบต่อผลผลิตกระป๋อง</p> <p>๖. ชาวประมงบางส่วนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง</p> <p>๗. เกิดโรคระบาด ไวรัสโคโรนา ๑๙ ส่งผลต่อการเข้ากำกับและติดตามการจัดทำบัญชีของเกษตรกรในพื้นที่ต่างๆ</p>

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์

กรอบชี้แจงการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์

“ส่งเสริม สนับสนุน การวิจัย การบริหารจัดการน้ำ และดิน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับการผลิตทางการเกษตรทั้งด้านพืช สัตว์ ประมง และหม่อนไหม โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม สนับสนุนการพัฒนาเกษตรกร กลุ่มองค์กรภาคการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถพัฒนาฟาร์มรูปแบบใหม่ๆ สร้างมูลค่าเพิ่มผ่านระบบโลจิสติกส์ที่ทันสมัยสอดคล้องกับการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน สินค้าเกษตรมีคุณภาพมาตรฐานปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“ผู้นำเกษตรสมัยใหม่ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน รุ่งเรืองด้วยเกษตรอินทรีย์ สุขุมภาพชีวิตที่ดี”

๒. พันธกิจ (Mission)

๒.๑ ผลักดันและขับเคลื่อนนโยบาย/ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตรและสหกรณ์สู่การปฏิบัติในทุกกระดับให้เกิดผลสัมฤทธิ์

๒.๒ สนับสนุนและขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ภาคการเกษตรและสหกรณ์ให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

๒.๓ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร เพื่อพัฒนาให้เกิดความเข้มแข็ง

๒.๔ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตรและสหกรณ์ ขยายผลสู่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร เพื่อเชื่อมโยงภาคการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๕ ขยายเครือข่ายการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร ผ่านศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และศูนย์เครือข่ายต่างๆในพื้นที่

๓. เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

๓.๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาภาคการเกษตรและสหกรณ์ที่หลากหลายและเหมาะสม

๓.๒ มีการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการภาคการเกษตรและสหกรณ์

๓.๓ สร้างเครือข่ายการถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร ให้เกิดความเข้มแข็ง

๓.๔ มีการขับเคลื่อนสนับสนุน ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๕ ยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้รับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น(เกษตรอินทรีย์ ,GAP ,GI)

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร ได้รับการพัฒนา
ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร
ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร
๒. เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร
ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีจำนวนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. พัฒนางองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตร
และการรวมกลุ่มของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาค
การเกษตร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise
๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรกรม
๓. พัฒนา และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของเกษตรกร สถาบัน
เกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร ให้เชื่อมโยงกับการตลาดโดย
ใช้ระบบโลจิสติกส์สมัยใหม่ (ระบบการตลาดแบบ Online)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ “โครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและ
ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร”

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๒. ร้อยละความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการบริหารจัดการด้าน
การเกษตรที่สอดคล้องกับเกษตรกรมยั่งยืน
๓. มีแผนการบริหารจัดการรองรับภัยพิบัติด้านการเกษตร

กลยุทธ์

๑. การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
๒. การบริหารจัดการดินที่สอดคล้องกับเกษตรกรมยั่งยืน
๓. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร
๔. การบริหารจัดการภัยพิบัติด้านการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร และเพิ่ม
ความขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ใน
ภาคการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. GPP ภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของฟาร์ม ไร่องาน และสถานประกอบการที่อยู่ในความ
รับผิดชอบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ขอรับการรับรอง
มาตรฐานผ่านการรับมาตรฐาน
๓. จำนวนแปลงใหญ่ที่ได้รับการยกระดับ (ร้อยละ..) ของแปลงใหญ่ทั้งหมด
๔. พื้นที่การเกษตรที่ได้รับมาตรฐานความปลอดภัย (GAP) และมาตรฐาน
เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น (จำนวนพื้นที่ผ่านการรับรอง)

๕. ร้อยละของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดและนำไปใช้ประโยชน์

๖. ร้อยละของเกษตรกรและผู้ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

กลยุทธ์

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
๒. ส่งเสริมการเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๓. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนภาคการเกษตรให้เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร
๕. นำผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมการเกษตรมาประยุกต์ใช้กับการเกษตรเชิงพาณิชย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เกิดความร่วมมือและเครือข่ายที่เข้มแข็งในการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒. พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเกษตรกรที่เข้าใจและทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น

๒. พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม

๒. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการพัฒนาภาคการเกษตร ทั้งระบบการผลิต การแปรรูป สร้างมูลค่าและคุณค่าให้สินค้าเกษตร และเชื่อมโยงการตลาด

๓. นำองค์ความรู้จากงานวิจัยมาพัฒนาภาคการเกษตร

๔. สนับสนุน ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พัฒนาระบบนิเวศน์การเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการหน่วยงานด้านการเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะตำแหน่งเพื่อขับเคลื่อนนโยบายภาคการเกษตรสู่การปฏิบัติ

ตัวชี้วัด

ร้อยละของบุคลากรสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เป็น Smart Officer

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการสร้างธรรมาภิบาลในองค์กร

๒. ผลักดันให้องค์กรมีบทบาทนำนโยบายภาคการเกษตรสู่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร

๓. ส่งเสริมการบูรณาการทำงานแบบมีส่วนร่วม

๔. ส่งเสริมให้มีศูนย์กลางข้อมูล (Big Data) และการบริหารจัดการข้อมูล เพื่อตอบสนองการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร

๕. สนับสนุนผลักดันให้บุคลากรแต่ละหน่วยงานที่มีความพร้อมและเชี่ยวชาญเฉพาะตำแหน่งให้เป็นผู้นำองค์กรยุคใหม่ Smart Officer, Smart Researcher

๕. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – พ.ศ. ๒๕๗๐)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์	
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่เกษตรกร สถาบัน เกษตรกร และองค์กรภาค การเกษตร	๑.๑ เกษตรกร สถาบัน เกษตรกร และองค์กรภาค การเกษตร ได้รับการ พัฒนา ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเกษตร อย่างมีประสิทธิภาพ	๑.๑ เกษตรกร สถาบัน เกษตรกร และองค์กร ภาคการเกษตรได้รับการ พัฒนาด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมทาง การเกษตร	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๑,๐๐๐/ ๕๐ ราย/กลุ่ม	๑. พัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล เพื่อขับเคลื่อนภาค การเกษตร และการรวมกลุ่มของ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และ องค์กรภาคการเกษตร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise ๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและ ความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร ๓. พัฒนา และเพิ่มช่องทาง จำหน่ายสินค้าของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาค การเกษตร ให้เชื่อมโยงการตลาด โดยใช้ระบบโลจิสติกส์สมัยใหม่ (ระบบการตลาดแบบ Online)
			๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๑,๐๐๐/ ๕๐ ราย/กลุ่ม	
		๑.๒ เกษตรกร สถาบัน เกษตรกร และองค์กร ภาคการเกษตรได้รับการ พัฒนาด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมมีจำนวน เพิ่มขึ้น	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๒๐๐/ ๑๐ ราย/กลุ่ม	๑,๐๐๐/ ๕๐ ราย/กลุ่ม	๑. พัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล เพื่อขับเคลื่อนภาค การเกษตร และการรวมกลุ่มของ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และ องค์กรภาคการเกษตร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐานด้าน การเกษตร	๒.๑ โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเกษตรได้รับการ พัฒนาอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมพื้นที่ การเกษตร	๒.๑ ร้อยละการเข้าถึง โครงสร้างพื้นฐานด้าน การเกษตร	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	ร้อยละ ๒๕๗๐	๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและ ความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร ๓. พัฒนา และเพิ่มช่องทาง จำหน่ายสินค้าของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาค การเกษตร ให้เชื่อมโยงกับการตลาด โดยใช้ระบบโลจิสติกส์สมัยใหม่ (ระบบการตลาดแบบ Online)
			ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐานด้าน การเกษตร	๒.๒ ร้อยละความพึง พอใจของเกษตรกร ที่มีต่อการบริหารจัดการ ด้านการเกษตรที่ สอดคล้องกับ เกษตรกรยั่งยืน	๒.๒ ร้อยละความพึง พอใจของเกษตรกร ที่มีต่อการบริหารจัดการ ด้านการเกษตรที่ สอดคล้องกับ เกษตรกรยั่งยืน	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	๑. การบริหารจัดการน้ำที่ระบบ ๒. การบริหารจัดการดินที่สอดคล้อง กับเกษตรกรยั่งยืน ๓. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ด้านการเกษตร ๔. การบริหารจัดการภัยพิบัติด้าน การเกษตร
			ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตและยกระดับ มาตรฐานสินค้าเกษตร และเพิ่มความขีดสามารถ ในการแข่งขันภาค การเกษตรด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑. เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาใช้ใน ภาคการเกษตรให้มี ประสิทธิภาพและ ยกระดับมาตรฐานสินค้า เกษตรเพิ่มขึ้น	๒.๓ มีแผนการบริหาร จัดการรองรับภัยพิบัติ ด้านการเกษตร	๑ แผน	๑ แผน	๑ แผน	๑ แผน	๑ แผน	๕ แผน	๓. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ด้านการเกษตร ๔. การบริหารจัดการภัยพิบัติด้าน การเกษตร
		๓.๑ GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๒.๕	๑. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและ คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร ๓. ส่งเสริมการเกษตรตลอดห่วงโซ่ อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด ๓. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการขับเคลื่อนภาคการเกษตรให้ เหมาะสมและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ๔. ส่งเสริมและพัฒนากิจการ จัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การเกษตร ๕. นำผลงานวิจัย เทคโนโลยี และ นวัตกรรมการเกษตรมาประยุกต์ใช้ กับการเกษตรเชิงพาณิชย์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี	
		๓.๒ ร้อยละของฟาร์ม โรงงาน และสถาน ประกอบการที่อยู่ใน ความรับผิดชอบของ กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ที่ขอรับการ รับรองมาตรฐานผ่านการ รับรองมาตรฐาน	๕๐ ฟาร์ม/ โรงงาน/ สถาน ประกอบ การ	๕๐ ฟาร์ม/ โรงงาน/ สถาน ประกอบ การ	๑๐๐ ฟาร์ม/ โรงงาน/ สถาน ประกอบ การ	๑๐๐ ฟาร์ม/ โรงงาน/ สถาน ประกอบ การ	๑๐๐ ฟาร์ม/ โรงงาน/ สถาน ประกอบ การ	๑๐๐ ฟาร์ม/ โรงงาน/ สถาน ประกอบ การ	๑.พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและ คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร ๓.ส่งเสริมการเกษตรตลอดห่วงโซ่ อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด ๓.พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการขับเคลื่อนภาคการเกษตรให้ เหมาะสมและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ๔.ส่งเสริมและพัฒนาการบริหาร จัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การเกษตร ๕.นำผลงานวิจัย เทคโนโลยี และ นวัตกรรมการเกษตรมาประยุกต์ใช้ กับการเกษตรเชิงพาณิชย์
		๓.๓ จำนวนแปลงใหญ่ที่ ได้รับการยกระดับ (ร้อย ละ..) ของแปลงใหญ่ ทั้งหมด	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	๑.พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและ คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร ๓.ส่งเสริมการเกษตรตลอดห่วงโซ่ อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด ๓.พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการขับเคลื่อนภาคการเกษตรให้ เหมาะสมและเป็นมิตรกับ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี	
									<p>สิ่งแวดล้อม</p> <p>๔.ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และ นวัตกรรมกรมการเกษตรมาประยุกต์ใช้กับการเกษตรเชิงพาณิชย์</p>
		<p>๓.๔ พื้นที่การเกษตรที่ได้รับมาตรฐานความปลอดภัย (GAP) และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น (พืช ประมง ปศุสัตว์ ข้าว หม่อนไหม รวมจำนวนพื้นที่ผ่านการรับรอง)</p>	๕ แสนไร่	๕ แสนไร่	๕ แสนไร่	๕ แสนไร่	๑ ล้านไร่	๓ ล้านไร่	<p>๑.พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร</p> <p>๓.ส่งเสริมการเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาด</p> <p>๓.พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนภาคการเกษตรให้เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔.ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และ นวัตกรรมกรมการเกษตรมาประยุกต์ใช้กับการเกษตรเชิงพาณิชย์</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี	
		๓.๕ ร้อยละของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดและนำไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐	๑.พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร ๓.ส่งเสริมการเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๓.พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนภาคการเกษตรให้เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔.ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร ๕.นำผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมภาคเกษตรมาประยุกต์ใช้กับการเกษตรเชิงพาณิชย์
		๓.๖ ร้อยละของเกษตรกรและผู้ได้รับบริการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	๑.พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร ๓.ส่งเสริมการเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๓.พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนภาคการเกษตรให้เหมาะสมและเป็นมิตรกับ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการ ทรัพยากรการเกษตรและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน	๑.เกิดความร่วมมือและ เครือข่ายที่เข้มแข็งในการ พัฒนาระบบเกษตรกรรม ยั่งยืน ๒.พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้น	๔.๑ จำนวนเกษตรกรที่ เข้าใจและเกษตรกรรม ยั่งยืนเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	สิ่งแวดล้อม ๔.ส่งเสริมและพัฒนาการบริหาร จัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การเกษตร ๕.นำผลงานวิจัย เทคโนโลยี และ นวัตกรรมเกษตรมาประยุกต์ใช้ กับการเกษตรเชิงพาณิชย์
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบการผลิต สินค้าเกษตรอย่างปลอดภัย และยั่งยืน	๑.เกิดความร่วมมือและ เครือข่ายที่เข้มแข็งในการ พัฒนาระบบเกษตรกรรม ยั่งยืน ๒.พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้น	๔.๑ จำนวนเกษตรกรที่ เข้าใจและเกษตรกรรม ยั่งยืนเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	๑. ส่งเสริมกระบวนการบริหาร จัดการทรัพยากรเกษตรและ สิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม ๒. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีในการพัฒนาภาค การเกษตรทั้งระบบการผลิต การ แปรรูป สร้างมูลค่าและคุณค่าให้ สินค้าเกษตรและเชื่อมโยงการตลาด ๓. นำองค์ความรู้จากงานวิจัยมา พัฒนาภาคการเกษตร ๔. สนับสนุน ส่งเสริมเกษตรกรรม ยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พัฒนาระบบนิเวศน์ภาคการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี	
		๔.๒ พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น	๕ แสนไร่	๕ แสนไร่	๕ แสนไร่	๕ แสนไร่	๑ ล้านไร่	๓ ล้านไร่	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการ หน่วยงานด้านการเกษตร	บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะตำแหน่งเพื่อขับเคลื่อนนโยบายภาคการเกษตรสู่การปฏิบัติ	ร้อยละของบุคลากรสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เป็น Smart Officer	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๐	๑. ส่งเสริมการสร้างธรรมาภิบาลองค์กร ๒. ผลักดันให้องค์กรมีบทบาทนำโดยภาคการเกษตรสู่เกษตรกรสถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร ๓. ส่งเสริมการบูรณาการทำงานแบบมีส่วนร่วม ๔. ส่งเสริมให้มีศูนย์กลางข้อมูล (Big Data) และการบริหารจัดการข้อมูลเพื่อตอบสนองการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร ๕. สนับสนุนผลักดันให้บุคลากรแต่ละหน่วยงานที่มีความพร้อมและเชี่ยวชาญเฉพาะตำแหน่งให้เป็นผู้นำองค์กรยุคใหม่ Smart Officer, Smart Researcher

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตาม
แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ตารางที่ ๔๐ สรุปโครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
สุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	จำนวน แผนงาน/โครงการ	หมายเหตุ
๑	การสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร	๑. พัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตร การรวมกลุ่มของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise	๒๕ โครงการ	
		๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรรวม	๒ โครงการ	
		๓. พัฒนา และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร ให้เชื่อมโยงกับการตลาดโดยใช้ระบบโลจิสติกส์สมัยใหม่ (ระบบการตลาดแบบ Online)	๔ โครงการ	
		รวม	๓๑ โครงการ	
๒	การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร	๑. การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	๔๑ โครงการ	
		๒. การบริหารจัดการดินที่สอดคล้องกับเกษตรกรรมยั่งยืน	๒๐ โครงการ	
		๓. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร	๑๒ โครงการ	
		๔. การบริหารจัดการภัยพิบัติด้านการเกษตร	๑ โครงการ	
		รวม	๖๓ โครงการ	
๓	การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร และเพิ่มความขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	๒๓ โครงการ	
		๒. ส่งเสริมการเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด	๖ โครงการ	
		๓. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนภาคการเกษตรให้เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๒ โครงการ	
		๔. ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร	๑๕ โครงการ	
		๕. นำผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมการเกษตรมาประยุกต์ใช้กับการเกษตรเชิงพาณิชย์	๕ โครงการ	
		รวม	๕๑ โครงการ	

๔	การบริหารจัดการทรัพยากร การเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่าง สมดุลและยั่งยืน	๑. ส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการ ทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อม อย่างมีส่วนร่วม	๖๗ โครงการ	
		๒. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีในการพัฒนาภาคการเกษตร ทั้งระบบการผลิต การแปรรูป สร้าง มูลค่าและคุณค่าให้สินค้าเกษตรและ เชื่อมโยงการตลาด	๕ โครงการ	
		๓. นำองค์ความรู้จากงานวิจัยมาพัฒนา ภาคการเกษตร	๑๑ โครงการ	
		๔. สนับสนุน ส่งเสริมเกษตรกร ยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พัฒนาระบบนิเวศการเกษตร	๕ โครงการ	
		รวม	๘๗ โครงการ	
๕	การบริหารจัดการหน่วยงานด้าน การเกษตร	๑. ส่งเสริมการสร้างธรรมาภิบาลใน องค์กร	๑ โครงการ	
		๒. ผลักดันให้องค์กรมีบทบาทนำโย บายภาคการเกษตรสู่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาค การเกษตร	๒๑ โครงการ	
		๓. ส่งเสริมการบูรณาการทำงานแบบมี ส่วนร่วม	๕ โครงการ	
		๔. ส่งเสริมให้มีศูนย์กลางข้อมูล (Big Data) และการบริหารจัดการข้อมูล เพื่อตอบสนองการบริหารงานเชิง ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร	๑๓ โครงการ	
		๕. สนับสนุนผลักดันให้บุคลากรแต่ละ หน่วยงานที่มีความพร้อมและเชี่ยวชาญ เฉพาะตำแหน่งให้ เป็นผู้นำองค์กรยุคใหม่ Smart Officer, Smart Researcher	๑ โครงการ	
		รวม	๔๑ โครงการ	
รวมทั้งสิ้น	๕ ยุทธศาสตร์	๒๑ กลยุทธ์	๒๗๓ โครงการ	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ		
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	รวม 5 ปี	หลัก	ร่วม
1. พัฒนาการองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตร และการรวมกลุ่มของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise	1.อาสาสมัครเกษตร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	109,200	109,200	109,200	109,200	109,200	546,000	/	
	2.พัฒนาเครือข่ายงานส่งเสริมการเกษตร (ระบบส่งเสริมการเกษตร) ขับเคลื่อนการทำงานส่งเสริมการเกษตรในเขตพื้นที่	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	176,400	176,400	176,400	176,400	176,400	882,000	/	
	3.ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	38,100	38,100	38,100	38,100	38,100	19,050	/	
	4.ยกระดับศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการ/วิสาหกิจในการผลิตสินค้าชุมชน	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	386,050	386,050	386,050	386,050	386,050	1,930,250	/	
	5.สร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านการเกษตร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	386,050	386,050	386,050	386,050	386,050	1,930,250	/	

6.พัฒนาเกษตรกร ปราดเปรื่อง	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	336,000	336,000	336,000	336,000	336,000	336,000	336,000	1,680,000	/
7.การพัฒนาหมอดินอาสา	สถานีพัฒนา ที่ดิน (งบปกติ)	12,000	12,000	12,000	12,000	12,000	12,000	12,000	60,000	/
8.ยุทธศาสตร์เสริมสร้าง พลังทางสังคม	ปศุสัตว์จังหวัด (งบปกติ)	390,900	390,900	390,900	390,900	390,900	390,900	390,900	1,954,500	/
9.พื้นฐานด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน	ปศุสัตว์จังหวัด (งบปกติ)	1,554,260	1,554,260	1,554,260	1,554,260	1,554,260	1,554,260	1,554,260	7,771,300	/
10.การศึกษาความเข้มแข็ง ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ด้านหม่อนไหมโดยการ วิเคราะห์การบริหาร	ศูนย์หม่อนไหม เฉลิมพระ เกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	11,700	11,700	11,700	11,700	11,700	11,700	11,700	58,500	/
11.พัฒนาความเข้มแข็ง กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกหม่อน เลี้ยงไหม	ศูนย์หม่อนไหม เฉลิมพระ เกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	213,520	213,520	213,520	213,520	213,520	213,520	213,520	1,067,600	/
12.พัฒนาศักยภาพ Smart Farmer หม่อนไหมสู่ความ เป็นมืออาชีพ	ศูนย์หม่อนไหม เฉลิมพระ เกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	15,000	/
13.สหกรณ์และกลุ่ม เกษตรกรได้รับการส่งเสริม และพัฒนาตามศักยภาพ	สหกรณ์จังหวัด (งบปกติ)	3,452,800	3,452,800	3,452,800	3,452,800	3,452,800	3,452,800	3,452,800	17,264,000	/

	20.ยกระดับศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนในการผลิตสินค้าชุมชน	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	81,200	81,200	81,200	81,200	81,200	81,200	406,000	/	
	21.ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อการปลูกแทน	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดสุรินทร์ (งบปกติ)	80,600	80,600	80,600	80,600	80,600	80,600	403,000	/	
	22.ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรสถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการยาง	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดสุรินทร์ (งบปกติ)	342,600	342,600	342,600	342,600	342,600	342,600	1,713,000	/	
	23.ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดสุรินทร์ (งบปกติ)	72,000	72,000	72,000	72,000	72,000	72,000	360,000	/	
	24.พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง	ส.ป.ก. (งบปกติ)	260,540	260,540	260,540	260,540	260,540	260,540	1,302,700	/	/
	25.โครงการพัฒนาศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน	สนง.เกษตรและสหกรณ์ (งบปกติ)	266,000	266,000	266,000	266,000	266,000	266,000	1,330,000	/	/

2. เสริมสร้างคุณภาพภูมิปัญญาและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรกรม	1. สร้างทายาทหมอนใหม่	ศูนย์หมอนใหม่เฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	133,800	133,800	133,800	133,800	133,800	133,800	69,000	/
	2. คัดเลือกเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ สาขาอาชีพปลูกหมอนเลี้ยงไหม ประจำปี 2564 ระดับศูนย์	ศูนย์หมอนใหม่เฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	10,000
3. พัฒนา และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร ให้เชื่อมโยงกับการตลาด โดยใช้ระบบโลจิสติกส์สมัยใหม่ (ระบบการตลาดแบบ Online)	1. พัฒนารูปรักบริการดินและปุ๋ยเพื่อชุมชน (One Stop Service)	เกษตรจังหวัด (งบอื่นๆ)	5,411,040	5,411,040	5,411,040	5,411,040	5,411,040	5,411,040	27,055,200	/
	2. ส่งเสริมและพัฒนาหมอนใหม่หัตถกรรมโดยใช้นวัตกรรมใหม่	ศูนย์หมอนใหม่เฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	175,660	175,660	175,660	175,660	175,660	175,660	175,660	878,300
	3. ส่งเสริมศักยภาพการบริหารจัดการตลาดข้าว กิจกรรมเชื่อมโยงตลาดอินทรีย์และ GAP	ศูนย์วิจัยข้าว (งบปกติ)	372,200	372,200	372,200	372,200	372,200	372,200	1,861,000	/
	4. แผนงานบูรณาการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก	สหกรณ์จังหวัด (งบปกติ)	18,081,141	18,081,141	18,081,141	18,081,141	18,081,141	18,081,141	90,405,705	/

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570		รวม 5 ปี
1. การบริหารจัดการน้ำ	1. การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	สถานีพัฒนาที่ดิน (งบปกติ)	23,807,760	23,807,760	23,807,760	23,807,760	23,807,760	119,038,800	/
	2. บำรุงรักษาพื้นที่ 2,200 ไร่	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	5,080,000	5,080,000	5,080,000	5,080,000	5,080,000	25,400,000	/
	โครงการชลประทานสุรินทร์ ตำบลเนิน อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	719,000	719,000	719,000	719,000	719,000	3,595,000	/
	3. บริหารการส่งน้ำ โครงการชลประทานพื้นที่ชลประทาน 111,921 ไร่ ตำบลเนิน อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	921,000	921,000	921,000	921,000	921,000	4,605,000	/
	4. บำรุงรักษาทางลำเลียงใหญ่ โครงการชลประทานสุรินทร์ ระยะทาง 8.449 กม. ตำบลเนิน อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	953,628	953,628	953,628	953,628	953,628	4,768,140	/
	5. ซ่อมแซมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริโครงการชลประทานสุรินทร์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอมืองสุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	476,793.20	476,793.20	476,793.20	476,793.20	476,793.20	2,383,966	/
	6. ซ่อมแซมคลองตาดคอนกรีตพร้อมขุดลอกตะกอน 3R-LMC กม. 0+000-2+650	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	906,000	906,000	906,000	906,000	906,000	4,530,000	/
7. ซ่อมแซมหินเรียงด้านท้ายอาคารระบายน้ำล้นพร้อมขุดลอกตะกอนพื้นที่ 1,800 ตร.ม. อ่างเก็บน้ำห้วยแสงโครงการชลประทานสุรินทร์ ต.เนินย อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)								

	8.ซ่อมแซมคอนกรีตลาดคลองส่งน้ำพร้อมขุดลอกตะกอนคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวา ว่างลำพอก พื้นที่ 7,250 ตร.ม. โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.ยาง อ.ศีร์ษะภูมิ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	1,425,997	1,425,997	1,425,997	1,425,997	1,425,997	1,425,997	1,425,997	7,129,885	/
	9.ซ่อมแซมหินทิ้งลาดด้านหน้าทำนบดินอ่างเก็บน้ำห้วยแก้ว พื้นที่ 2,000 ตร.ม. โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.รัตนบุรี อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	1,265,292	1,265,292	1,265,292	1,265,292	1,265,292	1,265,292	1,265,292	6,326,460	/
	10.ซ่อมแซมเขมทอลอดถนน อ่างเก็บน้ำห้วยเชิง โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.दान อ.กาบเชิง จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	433,438.	433,438	433,438	433,438	433,438	433,438	433,438	2,167,190	/
	11.ซ่อมแซมคลองลาดคอนกรีตพร้อมขุดลอกตะกอน อ่างเก็บน้ำสุวรรณภา LMC กม. 2+000-3+500 จำนวน 850 ตร.ม.	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	381,784	381,784	381,784	381,784	381,784	381,784	381,784	1,908,920	/
	12.ซ่อมแซมคลองลาดคอนกรีตพร้อมขุดลอกตะกอน LMC กม. 0+000-5+500 อ่างเก็บน้ำบ้านจรัส พื้นที่ 1,500 ตร.ม. โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.จรัส อ.บัวเชด จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	762,677	762,677	762,677	762,677	762,677	762,677	762,677	3,813,385	/
	13.ซ่อมแซมพร้อมขุดลอกตะกอนคลอง LMC กม. 0+000 ถึง กม. 3+080 อ่างเก็บน้ำห้วยแก้ว พื้นที่ 7,000 ตร.ม. โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.รัตนบุรี อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	761,256	761,256	761,256	761,256	761,256	761,256	761,256	3,806,280	/
	14.ซ่อมแซมคลองลาดคอนกรีตพร้อมขุดลอกตะกอน 1L-RMC กม. 0+000-3+330 อ่างเก็บน้ำบ้านทำนบ พื้นที่ 1,000 ตร.ม. โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.จรัส อ.บัวเชด จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	476,787	476,787	476,787	476,787	476,787	476,787	476,787	2,383,935	/

15.ซ่อมแซมคอนกรีตตาดคลองส่งน้ำพร้อมชุดลอกตะกอน คลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้ายฝายโชคชัยรำแดง พื้นที่ 4,800 ตร.ม. ต.กุดหวาย อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	1,429,345	1,429,345	1,429,345	1,429,345	1,429,345	1,429,345	1,429,345	7,146,725	/
16.ซ่อมแซมลาดคันท้ายท่านบดิน อ่างเก็บน้ำห้วยกะเลงเวก พื้นที่ 19,000 ตร.ม. โครงการชลประทาน สุรินทร์ ต.เทพารักษ์ อ.สังขะ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	2,044,998	2,044,998	2,044,998	2,044,998	2,044,998	2,044,998	2,044,998	10,224,990	/
17.ซ่อมแซมคลองตาดคอนกรีตพร้อมชุดลอกตะกอน LMC กม. 12+000-16+500 อ่างเก็บน้ำบ้านจรัส พื้นที่ 1,200 ตร.ม. โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.จรัส อ.บัวเชด จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	571,749	571,749	571,749	571,749	571,749	571,749	571,749	2,858,745	/
18.ซ่อมแซมหินเรียงท่านบดินบริเวณเรือนรับรองที่ประทับพื้นที่ 800 ตร.ม. อ่างเก็บน้ำห้วยเสนง โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.เอาโพน อ.บัวเชด จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	954,000	954,000	954,000	954,000	954,000	954,000	954,000	4,770,000	/
19.ซ่อมแซมคลองส่งน้ำ พร้อมชุดลอกตะกอนคลอง LMC อ่างเก็บน้ำห้วยเสนง พื้นที่ 3,750 ตร.ม. โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.คอโค อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	3,334,297	3,334,297	3,334,297	3,334,297	3,334,297	3,334,297	3,334,297	16,671,485	/
20.ซ่อมแซมคลองตาดคอนกรีตพร้อมชุดลอกตะกอน LMC กม. 0+000-5+000 อ่างเก็บน้ำห้วยขนอมอยู่พื้นที่ 1,500 ตร.ม. โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.ตาตุม อ.สังขะ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	762,650	762,650	762,650	762,650	762,650	762,650	762,650	3,813,250	/
21.ซ่อมแซมคลองตาดคอนกรีตพร้อมชุดลอกตะกอน LMC กม. 0+000-2+500 จำนวน 1.150 ตร.ม. อ่างเก็บน้ำห้วยตาแก้ว พื้นที่ 1.150 ตร.ม. โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.กาบเชิง อ.กาบเชิง จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	476,811	476,811	476,811	476,811	476,811	476,811	476,811	2,384,055	/

22.ซ่อมแซมเครื่องตัดคอนกรีตพร้อมชุดลอกตะกอน IR-LMC กม. 0+000-3+000 ว่างเก็บน้ำ บ้านจรัส พื้นที่ 1,000 ตร.ม. ต.จรัส อ.บัวเขต จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	476,779	476,779	476,779	476,779	476,779	476,779	476,779	476,779	2,383,895	/
23.ปรับปรุงระบบคูน้ำและคลองไส้ไก่แปลงนา พื้นที่ 8,210 ไร่ ต.ยาง อ.ศรีณรงค์ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	27,796,444	27,796,444	27,796,444	27,796,444	27,796,444	27,796,444	27,796,444	27,796,444	138,982,220	/
24.แก้ไขสิ่งตึงโองพร้อมอาคารประกอบ ปริมาตรเก็บกัก 0.10 ล้าน ลบ.ม. ต.ก้งแอน อ.ปราสาท จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	2,384,643	2,384,643	2,384,643	2,384,643	2,384,643	2,384,643	2,384,643	2,384,643	11,923,215	/
25.4.แก้ไขสิ่งทอนองน้ำบ้านสวาท-หนองเกาะ พร้อมอาคารประกอบ ต.ทับทัน อ.สังขะ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	3,341,931	3,341,931	3,341,931	3,341,931	3,341,931	3,341,931	3,341,931	3,341,931	16,709,655	/
26.แก้ไขสิ่งกุดตลาดพร้อมอาคารประกอบ ปริมาตรเก็บกัก 0.50 ล้าน ลบ.ม. ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	24,737,304	24,737,304	24,737,304	24,737,304	24,737,304	24,737,304	24,737,304	24,737,304	123,686,520	/
27.แก้ไขสิ่งอ่างเก็บน้ำบ้านกล้วย รมเย็น พร้อมอาคารประกอบ ต.ทับทัน อ.สังขะ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	2,766,500	2,766,500	2,766,500	2,766,500	2,766,500	2,766,500	2,766,500	2,766,500	13,832,500	/
28.แก้ไขสิ่งอ่างเก็บน้ำห้วยตาป่าบ้านปวงตึก พร้อมอาคารประกอบ ต.ตาตูม อ.สังขะ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	11,796,218	11,796,218	11,796,218	11,796,218	11,796,218	11,796,218	11,796,218	11,796,218	58,981,090	/
29.แก้ไขสิ่งทอนองซึม พร้อมอาคารประกอบ ปริมาตรเก็บกัก 0.15 ล้าน ลบ.ม. ต.ตาตูม อ.สังขะ จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	7,844,116	7,844,116	7,844,116	7,844,116	7,844,116	7,844,116	7,844,116	7,844,116	39,220,580	/
30.กำจัดวัชพืช 98 ไร่/74,800ตัน โครงการชลประทาน สุรินทร์ 98 ไร่/74,800ตัน ต.เนินยาง อ.เมือง จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	904,000	904,000	904,000	904,000	904,000	904,000	904,000	904,000	4,520,000	/

31. ซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบชลประทานตามข้อเสนอของเกษตรกรผู้ใช้น้ำชลประทานจำนวน 10 รายการ โครงการชลประทานสุรินทร์ ต.เจนีง อ.เมือง จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	5,000,000	/	
32. ซ่อมแซม บตร. ห้วยแสง ต.เจนีง อ.เมือง จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	1,505,000	1,505,000	1,505,000	1,505,000	1,505,000	1,505,000	1,505,000	1,505,000	7,525,000	/	
33. ขุดลอกคลองโดยรถุดจ้างเหมา โครงการชลประทานสุรินทร์ ปริมาณดิน 100,000 ลูกบาศก์เมตร ต.เจนีง อ.เมือง จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	1,187,000	1,187,000	1,187,000	1,187,000	1,187,000	1,187,000	1,187,000	1,187,000	5,935,000	/	
34. ค่าคุมงานจ้างเหมา จังหวัดสุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	13,848	13,848	13,848	13,848	13,848	13,848	13,848	13,848	69,240	/	
35. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทานในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	62,100	62,100	62,100	62,100	62,100	62,100	62,100	62,100	310,500	/	
36. ค่าใช้จ่ายเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมงานก่อสร้างแหล่งน้ำ	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	18,400	18,400	18,400	18,400	18,400	18,400	18,400	18,400	92,000	/	
37. ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงระบบการจัดการน้ำและพัฒนาองค์กรผู้ใช้น้ำ	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	120,000	120,000	120,000	120,000	120,000	120,000	120,000	120,000	600,000	/	
38. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาความรู้และความร่วมมืองานชลประทาน	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	90,000	90,000	90,000	90,000	90,000	90,000	90,000	90,000	4,500,000	/	
39. โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยแสง ค่าซื้อที่ดิน ค่าทดแทนค่าร้อยละในการจัดหาที่ดิน จ.สุรินทร์	โครงการชลประทาน (งบปกติ)	36,073,499	36,073,499	36,073,499	36,073,499	36,073,499	36,073,499	36,073,499	36,073,499	180,367,465	/	

	40.ซ่อมแซมสะพานน้ำคลองสงน้ำ LMC กม. 2+694 อ่างเก็บน้ำ บ้านจรัส ต.จรัส อ.บัวเชด จ.สุรินทร์	โครงการ ชลประทาน (งบปกติ)	1,744,300	1,744,300	1,744,300	1,744,300	1,744,300	1,744,300	/
	41.กิจกรรมพัฒนาแหล่งและการบินเกษตร	สนง.เกษตร และสหกรณ์ (งบปกติ)	40,000	40,000	40,000	40,000	40,000	200,000	/
2. การบริหาร จัดการดินที่ สอดคล้องกับ เกษตรกรรม ยั่งยืน	1. บริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตร เพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri - Map)	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	766,000	766,000	766,000	766,000	766,000	3,830,000	/
	2. ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน	(สถานีพัฒนา ที่ดิน) งบปกติ	124,950	124,950	124,950	124,950	124,950	624,750	/
	3. ปรับปรุงคุณภาพดิน	(สถานีพัฒนา ที่ดิน) งบปกติ	13,800	13,800	13,800	13,800	13,800	69,000	/
	4. พื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน	(สถานีพัฒนา ที่ดิน) งบปกติ	6,101,000	6,101,000	6,101,000	6,101,000	6,101,000	30,505,000	/
	5. การพัฒนาที่ดินพื้นที่เฉพาะ	(สถานีพัฒนา ที่ดิน) งบปกติ	1,637,500	1,637,500	1,637,500	1,637,500	1,637,500	8,187,500	/
	6. พัฒนาที่ดินเพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนการผลิตใน พื้นที่เหมาะสมตาม Agri-Map	สถานีพัฒนา ที่ดิน (งบปกติ)	7,044,000	7,044,000	7,044,000	7,044,000	7,044,000	35,220,000	/
	7. สนับสนุนงานพัฒนาที่ดินเพื่อส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่	สถานีพัฒนา ที่ดิน (งบปกติ)	122,290	122,290	122,290	122,290	122,290	611,450	/
	8. พัฒนาและแก้ปัญหาการแพร่กระจายดินเค็ม	สถานีพัฒนา ที่ดิน (งบปกติ)	16,875	16,875	16,875	16,875	16,875	84,375	/

9.การบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินระดับตำบล	36,000	36,000	36,000	36,000	36,000	36,000	36,000	180,000	/	
10.พัฒนาคุณภาพดินในพื้นที่การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน	498,700	498,700	498,700	498,700	498,700	498,700	498,700	2,493,500	/	
11.พัฒนาคุณภาพดินในพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้	4,032,900	4,032,900	4,032,900	4,032,900	4,032,900	4,032,900	4,032,900	20,164,500	/	
12.ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ด้านการประมง	208,000	208,000	208,000	208,000	208,000	208,000	208,000	1,040,000	/	
13.ส่งเสริมการเกษตรกรเชิงรุกด้านการประมง (Zoning by Agri map)	70,800	70,800	70,800	70,800	70,800	70,800	70,800	354,000	/	
14.เกษตรทฤษฎีใหม่	48,260	48,260	48,260	48,260	48,260	48,260	48,260	241,300	/	
15.บริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก	6,260	6,260	6,260	6,260	6,260	6,260	6,260	31,300	/	
16.สนับสนุนโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ด้านการประมง	137,500	137,500	137,500	137,500	137,500	137,500	137,500	687,500	/	
17.การอนุรักษ์พันธุกรรมพืช	48,000	48,000	48,000	48,000	48,000	48,000	48,000	240,000	/	
18.การจัดที่ดินทำกิน	976,000	976,000	976,000	976,000	976,000	976,000	976,000	4,880,000	/	

	19.โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่	29,664	29,664	29,664	29,664	29,664	29,664	29,664	148,320	/	
	20.โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	500,000	/	
3. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร	1. การสำรวจและวินิจฉัยเชื้อ <i>Nosema bombycis</i> สาเหตุโรคเพียบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	145,000	/	
	2. ผลของระยะปลูกและวิธีการตัดแต่งที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มผลผลิตหม่อนของเกษตรกรที่เลี้ยงไหมที่โครงการรมโนเนเขตจังหวัดบุรีรัมย์	9,460	9,460	9,460	9,460	9,460	9,460	9,460	47,300	/	
	3. ผลของการพัฒนากระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมหม่อนไหมสู่เกษตรกร	17,600	17,600	17,600	17,600	17,600	17,600	17,600	88,000	/	
	4. การผลิตและการกระจายพันธุ์หม่อนไหมและวัสดุย้อมสี	1,433,270	1,433,270	1,433,270	1,433,270	1,433,270	1,433,270	1,433,270	7,166,350	/	

	<p>5.การสำรวจและวินิจฉัยเชื้อ <i>Nosema bombycis</i> สาเหตุโรคเพปรีนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>6.ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเงิน วิชาการ การศึกษาวิจัย และการค้นคว้าทดลอง</p> <p>7.การจัดการสวัสดิภาพสัตว์</p> <p>8.การเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมและชันสูตรโรคสัตว์</p> <p>9.การพัฒนาการผลิตปศุสัตว์</p> <p>10.พัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์</p>	<p>ศูนย์หมอนใหม่เฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)</p> <p>การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดสุรินทร์ (งบปกติ)</p> <p>สถาบันวิจัยและบริการสุขภาพช้างแห่งชาติ (งบปกติ)</p> <p>สถาบันวิจัยและบริการสุขภาพช้างแห่งชาติ (งบปกติ)</p> <p>ศ.วิจัยและพัฒนากระบือ (งบปกติ)</p> <p>ศ.วิจัยและพัฒนากระบือ (งบปกติ)</p>	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	145,000	/
			467,040	467,040	467,040	467,040	467,040	467,040	2,335,200	/
			4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	22,235,500	/
			59,600	59,600	59,600	59,600	59,600	59,600	298,000	/
			44,515	44,515	44,515	44,515	44,515	44,515	222,575	/
			11,122,100	11,122,100	11,122,100	11,122,100	11,122,100	11,122,100	55,610,500	/

4. การบริหารจัดการภัยพิบัติด้านเกษตร	<p>1.1.การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ</p> <p>1.2.การพัฒนาทรัพยากรพันธุ์ปลาและสัตว์น้ำจืดของไทย</p> <p>1. การบริหารจัดการภัยพิบัติด้านการเกษตร จังหวัดสุรินทร์</p> <p>1.1 จัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตร ในช่วงฤดูฝน และแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตร ในช่วงฤดูแล้ง</p> <p>1.2 จัดประชุมคณะกรรมการศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร จังหวัด</p> <p>1.3 ติดตามสถานการณ์เพื่อประเมินผลกระทบด้านการเกษตร พร้อมประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนให้เกษตรกรทราบได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์</p> <p>1.4 ประสานการปฏิบัติงานและสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด</p> <p>ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ระดับจังหวัด อำเภอ และศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินในระดับป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในส่วนท้องถิ่น</p> <p>ช่วงเกิดสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร</p> <p>1.5 รายงานผลสถานการณ์ช่วงเกิดภัยพิบัติด้านการเกษตร การประเมินความเสียหายด้านการเกษตร ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือต่อศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร (กษ.) จนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่ภาวะปกติ</p>	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์ (งบปกติ)	651,580	651,580	651,580	651,580	651,580	3,257,900	/
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์ (งบปกติ)	70,100	70,100	70,100	70,100	70,100	350,500	/
		สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	-	-	-	-	-	-	/

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร
และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	รวม 5 ปี	หลัก	ร่วม
1. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	1.ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	165,750	165,750	165,750	165,750	165,750	828,750	/	
	2.พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการ	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	94,000	94,000	94,000	94,000	94,000	470,000	/	
	3.พัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์แบบครบวงจรจังหวัดสุรินทร์	เกษตรจังหวัด (งบพัฒนาจังหวัด)	13,274,300	13,274,300	13,274,300	13,274,300	13,274,300	66,371,500	/	
	4.โครงการส่งเสริมเกษตรกรผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม	สถานีพัฒนาที่ดิน (งบปกติ)	962,300	962,300	962,300	962,300	962,300	4,811,500	/	
	5.ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	ปศุสัตว์จังหวัด (งบปกติ)	373,380	373,380	373,380	373,380	373,380	1,866,900	/	
	6.โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	ประมงจังหวัด (งบปกติ)	494,394	494,394	494,394	494,394	494,394	2,471,970	/	
	7.ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสัตว์น้ำปลอดภัย	ประมงจังหวัด (งบจังหวัด)	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	5,000,000	/	

14.ส่งเสริมการผลิตข้าวอินทรีย์	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว (งบปกติ)	350,000	350,000	350,000	350,000	350,000	350,000	350,000	350,000	1,750,000	/	
15.การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	สถาบันวิจัยและบริการสุขภาพช้างแห่งชาติ (งบปกติ)	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	22,235,500	/	
16.การเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมและชันสูตรโรคสัตว์	สถาบันวิจัยและบริการสุขภาพช้างแห่งชาติ (งบปกติ)	59,600	59,600	59,600	59,600	59,600	59,600	59,600	59,600	298,000	/	
17.การพัฒนาสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์ (งบปกติ)	238,100	238,100	238,100	238,100	238,100	238,100	238,100	238,100	1,190,500	/	
18.ตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (งบปกติ)	5,323,740	5,323,740	5,323,740	5,323,740	5,323,740	5,323,740	5,323,740	5,323,740	26,618,700	/	
19.การพัฒนาการผลิตปศุสัตว์	ศ.วิจัยและพัฒนากระบือ (งบปกติ)	44,515	44,515	44,515	44,515	44,515	44,515	44,515	44,515	222,575	/	

	20.พัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์	ศ.วิจัยและ พัฒนากระบือ (งบปกติ)	11,122,100	11,122,100	11,122,100	11,122,100	11,122,100	11,122,100	55,610,500	/	
	21.ความหลากหลายทาง ชีวภาพด้านปศุสัตว์	ศ.วิจัยและ พัฒนากระบือ (งบปกติ)	26,000	26,000	26,000	26,000	26,000	26,000	130,000	/	
	22.โครงการ Q ร้านอาหาร	สนง.เกษตร และสหกรณ์ (งบปกติ)	39,980	39,980	39,980	39,980	39,980	39,980	199,900	/	/
	23.โครงการ Q ส่งเสริมการ บริโภค	สนง.เกษตร และสหกรณ์ (งบปกติ)	28,000	28,000	28,000	28,000	28,000	28,000	140,000	/	/
2. ส่งเสริมการเกษตร ตลอดห่วงโซ่อุปทาน สอดคล้องกับความ ต้องการของตลาด	1.ส่งเสริมการพัฒนาระบบ ตลาดภายในสำหรับสินค้า เกษตร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	15,500	15,500	15,500	15,500	15,500	15,500	77,500	/	
	2.เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าว หอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้	สถานีพัฒนา ที่ดิน (งบปกติ)	15,040,000	15,040,000	15,040,000	15,040,000	15,040,000	15,040,000	75,200,000	/	
	3.ส่งเสริมศักยภาพการบริหาร จัดการการตลาดข้าว กิจกรรม เชื่อมโยงตลาดอินทรีย์และ GAP	ศูนย์วิจัยข้าว (งบปกติ)	372,200	372,200	372,200	372,200	372,200	372,200	1,861,000	/	
	4.แผนงานบูรณาการพัฒนา และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก	สหกรณ์ จังหวัด (งบปกติ)	18,081,141	18,081,141	18,081,141	18,081,141	18,081,141	18,081,141	90,405,705	/	

3. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนภาคเกษตรให้เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	5.โครงการ Q ร้านอาหาร	สนง.เกษตรและสหกรณ์ (งบปกติ)	39,980	39,980	39,980	39,980	39,980	39,980	199,900	/	/
4. ส่งเสริมและพัฒนากิจการบริการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร	6.โครงการ Q ส่งเสริมการบริโภค	สนง.เกษตรและสหกรณ์ (งบปกติ)	28,000	28,000	28,000	28,000	28,000	28,000	140,000	/	/
3. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนภาคเกษตรให้เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1.พัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์การเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	สถานีพัฒนาที่ดิน (งบปกติ)	168,300	168,300	168,300	168,300	168,300	168,300	841,500	/	
	2.บูรณาการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก	ปศุสัตว์จังหวัด (งบปกติ)	184,720	184,720	184,720	184,720	184,720	184,720	923,600		
	1.ขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	653,350	653,350	653,350	653,350	653,350	653,350	3,266,750	/	
	2.สร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	150,000	/	
	3.ปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร	ปศุสัตว์จังหวัด (งบปกติ)	303,800	303,800	303,800	303,800	303,800	303,800	1,519,000	/	
4.ปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	ประมงจังหวัด (งบปกติ)	12,000	12,000	12,000	12,000	12,000	12,000	60,000	/		
5.จัดระเบียบการทำประมง	ประมงจังหวัด (งบปกติ)	128,400	128,400	128,400	128,400	128,400	128,400	642,000	/		

6.งานสัตวแพทย์นำควาบคุม	ประมงจังหวัด (งบบกตี)	3,500	3,500	3,500	3,500	3,500	3,500	3,500	17,500	/	
7.การประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบ	ประมงจังหวัด (งบบกตี)	5,480	5,480	5,480	5,480	5,480	5,480	5,480	27,400		
8.ปรับปรุงฐานข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมประจำปี 2564	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบบกตี)	22,500	22,500	22,500	22,500	22,500	22,500	22,500	112,500	/	
9.ตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช ออกไปรับรอง และควบคุมกำกับดูแลตาม พ.ร.บ.	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ (งบบกตี)	104,805	104,805	104,805	104,805	104,805	104,805	104,805	524,025	/	
10.จดทะเบียนตรวจจสอบรับรองแหล่งผลิตพืช (แปลง)	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ (งบบกตี)	382,345	382,345	382,345	382,345	382,345	382,345	382,345	1,911,725	/	
11.กิจกรรมพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	สำนักกันสัตรู (งบบกตี)	30,600	30,600	30,600	30,600	30,600	30,600	30,600	153,000	/	
12.การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	สถาบันวิจัยและบริการสุขภาพช้างแห่งชาติ (งบบกตี)	59,000	59,000	59,000	59,000	59,000	59,000	59,000	295,000	/	

5. นำผลงานวิจัย เทคโนโลยี และ นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้กับการเกษตรเชิงพาณิชย์	13. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ศ.วิจัยและพัฒนาระบบ (งบปกติ)	29,100	29,100	29,100	29,100	29,100	29,100	29,100	145,500	/	
	14. การเพิ่มศักยภาพระบบงานเกษตร	ส.ป.ก. (งบปกติ)	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	500,000	/	
	ศูนย์บริการประชาชน	ส.ป.ก. (งบปกติ)	140,400	140,400	140,400	140,400	140,400	140,400	140,400	702,000	/	
	15. การตรวจสอบการถือครองที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน	ส.ป.ก. (งบปกติ)	253,480	253,480	253,480	253,480	253,480	253,480	253,480	1,267,400	/	
	1. การสำรวจและวินิจฉัยเชื้อ <i>Nosema bombicis</i> สาเหตุโรคเพบรินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	145,000	/	
2. ผลของระยะปลูกและวิธีการตัดแต่งที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มผลผลิตหม่อนของเกษตรกรที่เลี้ยงไหมที่ถาวรรมในเขตจังหวัดบุรีรัมย์	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	9,460	9,460	9,460	9,460	9,460	9,460	9,460	47,300	/		
	3. ผลของการพัฒนากระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมหม่อนไหมสู่เกษตรกร	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	17,600	17,600	17,600	17,600	17,600	17,600	17,600	88,000	/	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ	
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	รวม 5 ปี	หลัก	ร่วม
1. ส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม	1.โครงการเกษตรอินทรีย์	เกษตรจังหวัด (งปปคต)	282,000	282,000	282,000	282,000	282,000	1,410,000	/	
	2.ส่งเสริมการหยุดการเผาในพื้นที่การเกษตร	เกษตรจังหวัด (งปปคต)	187,000	187,000	187,000	187,000	187,000	935,000	/	
	3.โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง	เกษตรจังหวัด (งปปคต)	77,000	77,000	77,000	77,000	77,000	385,000	/	
	4.โครงการเกษตรอินทรีย์อาหารจังหวัดสุรินทร์	เกษตรจังหวัด (งปปคต)	420,000	420,000	420,000	420,000	420,000	2,100,000	/	
	5.คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	เกษตรจังหวัด (งปปคต)	110,000	110,000	110,000	110,000	110,000	550,000	/	
	6.โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน	เกษตรจังหวัด (งปปคต)	102,000	102,000	102,000	102,000	102,000	510,000	/	
	7.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	เกษตรจังหวัด (งปปคต)	576,080	576,080	576,080	576,080	576,080	2,880,400	/	
	8.ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	เกษตรจังหวัด (งปปคต)	1,097,380	1,097,380	1,097,380	1,097,380	1,097,380	5,486,900	/	

9.ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสมุนไพร	68,750	68,750	68,750	68,750	68,750	68,750	68,750	383,750	/
10.ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	1,892,150	1,892,150	1,892,150	1,892,150	1,892,150	1,892,150	1,892,150	9,460,750	/
11.ระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	149,250	149,250	149,250	149,250	149,250	149,250	149,250	746,250	/
12.โครงการเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ (สาธิตอนุภาค)	138,640	138,640	138,640	138,640	138,640	138,640	138,640	963,200	/
13.โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	74,095	74,095	74,095	74,095	74,095	74,095	74,095	370,475	/
14.ศูนย์การเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าประมง	484,500	484,500	484,500	484,500	484,500	484,500	484,500	2,422,500	
15.ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อเกษตรกรรายได้ให้แก่เกษตรกร	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	7,500,000	/
16.พัฒนาคุณภาพดินในระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	614,190	614,190	614,190	614,190	614,190	614,190	614,190	3,070,950	/
17.ศูนย์การเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	87,900	87,900	87,900	87,900	87,900	87,900	87,900	439,500	/

	18.ระบบส่งเสริมเกษตรแบบ แปลงใหญ่	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาการเกษตร สุรินทร์ (งบประมาณ)	109,950	109,950	109,950	109,950	109,950	109,950	549,750	/	
	19.ศูนย์เรียนรู้การเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตสินค้า เกษตร ศพก.	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาการเกษตร สุรินทร์ (งบประมาณ)	182,187	182,187	182,187	182,187	182,187	182,187	910,935	/	
	20.ส่งเสริมเกษตรแบบแปลง ใหญ่ข้าว	ศูนย์วิจัยข้าว (งบประมาณ)	2,746,200	2,746,200	2,746,200	2,746,200	2,746,200	2,746,200	13,731,000	/	
	21.คินิกเกษตรเคลื่อนที่	สถานีพัฒนาที่ดิน (งบประมาณ)	117,000	117,000	117,000	117,000	117,000	117,000	585,000	/	
	22.ส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีทาง การเกษตร	(สถานีพัฒนาที่ดิน) งบปกติ	617,980	617,980	617,980	617,980	617,980	617,980	3,089,900	/	
	23.การรองรับการ เปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและลด โลกร้อน	(สถานีพัฒนาที่ดิน) งบปกติ	510,000	510,000	510,000	510,000	510,000	510,000	2,550,000	/	
	24.พัฒนาและส่งเสริมการใช้ สารอินทรีย์ชีวภาพ	สถานีพัฒนาที่ดิน (งบปกติ)	2,521,000	2,521,000	2,521,000	2,521,000	2,521,000	2,521,000	12,605,000	/	
	25.ส่งเสริมการค้าเงินงานอัน เนื่องมาจากพระราชดำริ	สถานีพัฒนาที่ดิน (งบปกติ)	573,200	573,200	573,200	573,200	573,200	573,200	2,866,000	/	

26.พัฒนาศักยภาพ กระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	ปศุสัตว์จังหวัด (งบปกติ)	4,919,165	4,919,165	4,919,165	4,919,165	4,919,165	4,919,165	24,595,825	/
27.พัฒนาเกษตรอินทรีย์	ประมงจังหวัด (งบปกติ)	85,000	85,000	85,000	85,000	85,000	85,000	425,000	/
28.สนับสนุนโครงการพัฒนา อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ประมงจังหวัด (งบปกติ)	113,400	113,400	113,400	113,400	113,400	113,400	567,000	/
29.ศูนย์ผลิตพันธุ์ปลาใน โครงการ “เกษตรอทิตยาทร” จังหวัดสุรินทร์	ประมงจังหวัด (งบปกติ)	38,200	38,200	38,200	38,200	38,200	38,200	191,000	/
30.โรงเรียนเพียงหลวง ใน พุทธระหม่อมหญิง อุบลรัตนราชกัญญาฯ	ประมงจังหวัด (งบปกติ)	3,600	3,600	3,600	3,600	3,600	3,600	18,000	/
31.เกษตรทฤษฎีใหม่	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิม พระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	77,300	77,300	77,300	77,300	77,300	77,300	386,500	/
32.ธนาคารหม่อนไหม	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิม พระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	68,800	68,800	68,800	68,800	68,800	68,800	344,000	/
33.ธนาคารปุ๋ยอินทรีย์	สถานีพัฒนาที่ดิน (งบปกติ)	59,500	59,500	59,500	59,500	59,500	59,500	297,500	/
34.อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ จากความหลากหลายทาง ชีวภาพด้านหม่อนไหมฯ	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิม พระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	43,100	43,100	43,100	43,100	43,100	43,100	215,500	/

	35. พัฒนางานในพื้นที่โครงการเกษตรอภัยพิบัติ จังหวัดสุรินทร์	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบพัฒนาจังหวัด)	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	7,500,000	/	
	36. พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ (งบปกติ)	203,940	203,940	203,940	203,940	203,940	203,940	203,940	1,019,700	/	
	37. คลินิกเกษตรเคลื่อนที่เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ (งบปกติ)	37,500	37,500	37,500	37,500	37,500	37,500	37,500	187,500	/	
	38. ศูนย์เรียนรู้การผลิตพืชตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่โครงการพิเศษจังหวัดสุรินทร์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ (งบปกติ)	172,500	172,500	172,500	172,500	172,500	172,500	172,500	862,500	/	
	39. เกษตรเพื่ออาหารกลางวันในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จ.สุรินทร์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ (งบปกติ)	43,125	43,125	43,125	43,125	43,125	43,125	43,125	215,625	/	
	40. หลักการบริหารจัดการและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวพัฒนาศักยภาพองค์กร	ศูนย์วิจัยข้าว (งบปกติ)	1,018,300	1,018,300	1,018,300	1,018,300	1,018,300	1,018,300	1,018,300	5,091,500	/	

	41.ส่งเสริมการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์ข้าวชุมชน	ศูนย์วิจัยข้าว (งบปกติ)	414,500	414,500	414,500	414,500	414,500	414,500	414,500	2,072,500	/
	42.พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	ศูนย์วิจัยข้าว (งบปกติ)	34,950	34,950	34,950	34,950	34,950	34,950	34,950	174,750	/
	43.เกษตรกรรมยั่งยืน	ศูนย์วิจัยข้าว (งบปกติ)	1,502,000	1,502,000	1,502,000	1,502,000	1,502,000	1,502,000	1,502,000	7,510,000	/
	44.ส่งเสริมการค้าเงินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริและโครงการหลวง	ศูนย์วิจัยข้าว (งบปกติ)	262,500	262,500	262,500	262,500	262,500	262,500	262,500	1,312,500	/
	45.ส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว (งบปกติ)	315,800	315,800	315,800	315,800	315,800	315,800	315,800	1,579,000	/
	46.ส่งเสริมการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์ข้าวชุมชน	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว (งบปกติ)	248,000	248,000	248,000	248,000	248,000	248,000	248,000	1,240,000	/
	47.ผลิตและกระจายเมล็ดพันธุ์ชั้นพันธุ์ขยายและจำหน่าย	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว (งบปกติ)	907,500	907,500	907,500	907,500	907,500	907,500	907,500	4,537,500	/
	48.ส่งเสริมการค้าเงินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว (งบปกติ)	81,750	81,750	81,750	81,750	81,750	81,750	81,750	408,750	/
	49.ส่งเสริมการค้าเงินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	สหกรณ์จังหวัด (งบปกติ)	263,100	263,100	263,100	263,100	263,100	263,100	263,100	1,315,500	/
	50.พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร สุรินทร์ (งบปกติ)	327,437	327,437	327,437	327,437	327,437	327,437	327,437	1,637,185	/

	51.พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน	สำนักงานตรวจ บัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	11,120	11,120	11,120	11,120	11,120	11,120	55,600	/
	52.ระบบส่งเสริมเกษตรแบบ แปลงใหญ่	สำนักงานตรวจ บัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	205,760	205,760	205,760	205,760	205,760	205,760	1,028,800	/
	53.พัฒนาเด็กและเยาวชนใน ถิ่นทุรกันดาร ตาม พระราชดำริ สมเด็จพระ กนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระ เทพรัตนราชสุดาฯ สยาม บรมราชกุมารี	สำนักงานตรวจ บัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	49,000	49,000	49,000	49,000	49,000	49,000	245,000	/
	54.ศูนย์ศิลปาชีพ	สำนักงานตรวจ บัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	25,460	25,460	25,460	25,460	25,460	25,460	127,300	/
	55.คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	สำนักงานตรวจ บัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	28,600	28,600	28,600	28,600	28,600	28,600	143,000	/
	56.ศูนย์การเรียนรู้การเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตสินค้า เกษตร (ศพก.)	สำนักงานตรวจ บัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	183,600	183,600	183,600	183,600	183,600	183,600	918,000	/
	57.กิจกรรมพัฒนาศักยภาพ การปศุสัตว์ การเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม บำบัดและ ชันสูตรโรคสัตว์	ด่านกักกันสัตว์ (งบปกติ)	462,300	462,300	462,300	462,300	462,300	462,300	2,311,500	/

58. พัฒนาศักยภาพ กระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	ด้านกักกันสัตว์ (งบประมาณ)	490,000	490,000	490,000	490,000	490,000	490,000	490,000	2,450,000	/
59. การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์ (งบปกติ)	651,580	651,580	651,580	651,580	651,580	651,580	651,580	3,257,900	/
60. การฟื้นฟูทรัพยากรพันธุ์ปลาและสัตว์น้ำจืดของไทย	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์ (งบปกติ)	70,100	70,100	70,100	70,100	70,100	70,100	70,100	350,500	/
61. ศูนย์ผลิตพันธุ์ปลาในโครงการเกษตรอินทรีย์ จ.สุรินทร์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์ (งบปกติ)	232,500	232,500	232,500	232,500	232,500	232,500	232,500	1,162,500	/
62. พัฒนาศักยภาพการปศุสัตว์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตว-แพทยศาสตร์ ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (งบปกติ)	3,933,700	3,933,700	3,933,700	3,933,700	3,933,700	3,933,700	3,933,700	19,668,500	/
63. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตว-แพทยศาสตร์ ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (งบปกติ)	1,326,900	1,326,900	1,326,900	1,326,900	1,326,900	1,326,900	1,326,900	6,634,500	/

	64.การพัฒนาและส่งเสริมศิลปหัตถกรรม	ส.ป.ก. (งบประมาณ)	24,405	24,405	24,405	24,405	24,405	24,405	24,405	122,025	/	
	คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	ส.ป.ก. (งบประมาณ)	7,500	7,500	7,500	7,500	7,500	7,500	7,500	37,500	/	
	65.โครงการพระราชดำรินสถานศึกษา	สนง.เกษตรและสหกรณ์ (งบปกติ)	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	150,000	/	
	66.คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	สนง.เกษตรและสหกรณ์ (งบปกติ)	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	50,000	/	
	67.โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่จังหวัดสุรินทร์	สนง.เกษตรและสหกรณ์ (งบปกติ)	163,200	163,200	163,200	163,200	163,200	163,200	163,200	816,000	/	
2. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการพัฒนาภาคการผลิต การแปรรูป สร้างมูลค่าและคุณค่าให้สินค้าเกษตร และเชื่อมโยงการตลาด	1.พัฒนาธุรกิจบริการดินและปุ๋ยเพื่อชุมชน (One Stoup Service)	เกษตรจังหวัด (งบอื่นๆ)	5,411,040	5,411,040	5,411,040	5,411,040	5,411,040	5,411,040	5,411,040	27,055,200	/	
	2.ส่งเสริมและพัฒนาหมอนใหม่หัตถกรรมโดยใช้นวัตกรรมใหม่	ศูนย์หมอนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	175,660	175,660	175,660	175,660	175,660	175,660	175,660	878,300	/	
	3.ส่งเสริมศักยภาพการบริหารจัดการการตลาดข้าว กิจกรรมเชื่อมโยงตลาดอินทรีย์และ GAP	ศูนย์วิจัยข้าว (งบปกติ)	372,200	372,200	372,200	372,200	372,200	372,200	372,200	1,861,000	/	

	4.แผนงานบูรณาการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก	สหกรณ์จังหวัด (งบปกติ)	18,081,141	18,081,141	18,081,141	18,081,141	18,081,141	18,081,141	90,405,705	/	
3. นำองค์ความรู้จากงานวิจัยมาพัฒนาภาคการเกษตร	1.การสำรวจและวินิจฉัยเชื้อ <i>Nosema bombocis</i> สาเหตุโรคเพปรีนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	29,000	145,000	/	
	2.ผลของระยะปลูกและวิธีการตัดแต่งที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มผลผลิตหม่อนของเกษตรกรที่เลี้ยงไหมหัตถกรรมในเขตจังหวัดบุรีรัมย์	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	9,460	9,460	9,460	9,460	9,460	9,460	47,300	/	
	3.ผลของการพัฒนาระบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมหม่อนไหมสู่เกษตรกร	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	17,600	17,600	17,600	17,600	17,600	17,600	88,000	/	
	4.การผลิตและการจำหน่ายพันธุ์หม่อนไหมและวัสดุย้อมสี	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	1,433,270	1,433,270	1,433,270	1,433,270	1,433,270	1,433,270	7,166,350	/	
	5.ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเงิน วิชาการ การศึกษาวิจัย และการค้นคว้าทดลอง	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดสุรินทร์ (งบปกติ)	467,040	467,040	467,040	467,040	467,040	467,040	2,335,200	/	

	6.การจัดการสวัสดิภาพสัตว์	สถาบันวิจัยและบริการสุขภาพช้างแห่งชาติ (งปท.)	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	4,447,100	22,235,500	/	
	7.การเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมและชันสูตรโรคสัตว์	สถาบันวิจัยและบริการสุขภาพช้างแห่งชาติ (งปท.)	59,600	59,600	59,600	59,600	59,600	59,600	298,000	/	
	8.การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์ (งปท.)	651,580	651,580	651,580	651,580	651,580	651,580	3,257,900	/	
	9.การฟื้นฟูทรัพยากรพันธุ์ปลาและสัตว์น้ำจืดของไทย	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์ (งปท.)	70,100	70,100	70,100	70,100	70,100	70,100	350,500	/	
	10.พัฒนาศักยภาพการปศุสัตว์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (งปท.)	3,933,700	3,933,700	3,933,700	3,933,700	3,933,700	3,933,700	19,668,500	/	

	11.การพัฒนาสุขภาพสัตว์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตว-แพทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (งบปกติ)	1,326,900	1,326,900	1,326,900	1,326,900	1,326,900	1,326,900	6,634,500	/	
4. สนับสนุน ส่งเสริม มาตรการยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พัฒนาระบบนิเวศน์การเกษตร	1.ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยววิถีเกษตร	ศูนย์หม่อนไหม เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	41,000	41,000	41,000	41,000	41,000	41,000	205,000	/	
	2.ชิมหม่อน ชมไหม ส่งสุขีใหม่ 2564	ศูนย์หม่อนไหม เฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	75,000	/	
	3.ศูนย์เรียนรู้เชิงอนุรักษ์ด้านหม่อนไหม ไม้ย้อมสี และผ้าไหม (ภายในศูนย์)	ศูนย์หม่อนไหม เฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	77,000	77,000	77,000	77,000	77,000	77,000	385,000	/	
	4.อนุรักษ์ภูมิปัญญาศูนย์เรียนรู้เชิงอนุรักษ์ภูมิปัญญา และพัฒนาตลาดผ้าไหม	ศูนย์หม่อนไหม เฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	5,320	5,320	5,320	5,320	5,320	5,320	26,600	/	
	5.พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน	ปศุสัตว์จังหวัด (งบปกติ)	472,000	472,000	472,000	472,000	472,000	472,000	2,360,000	/	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการหน่วยงานด้านการเกษตร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ		
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	รวม 5 ปี	หลัก	รวม
1. ส่งเสริมการสร้างธรรมาภิบาลในองค์กร	1. สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตามศักยภาพ	สหกรณ์จังหวัด (งบปกติ)	3,452,800	3,452,800	3,452,800	3,452,800	3,452,800	17,264,000	/	
			386,050	386,050	386,050	386,050	386,050	1,930,250	/	
2. ผลักดันให้องค์กรมีบทบาทนำนโยบายภาคการเกษตรสู่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และองค์กรภาคการเกษตร	4. ยกระดับศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการ/วิสาหกิจในการผลิตสินค้าชุมชน	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	386,050	386,050	386,050	386,050	386,050	1,930,250	/	
			386,050	386,050	386,050	386,050	386,050	1,930,250	/	
	1. สร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านการเกษตร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	336,000	336,000	336,000	336,000	336,000	1,680,000	/	
			12,000	12,000	12,000	12,000	12,000	60,000	/	
	2. พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	390,900	390,900	390,900	390,900	390,900	1,954,500	/	
			1,554,260	1,554,260	1,554,260	1,554,260	1,554,260	7,771,300	/	
3. การพัฒนาหมอดินอาสา	สถานีพัฒนาที่ดิน (งบปกติ)	11,700	11,700	11,700	11,700	11,700	58,500	/		
		11,700	11,700	11,700	11,700	11,700	58,500	/		

	7.พัฒนาความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร ผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	213,520	213,520	213,520	213,520	213,520	213,520	1,067,600	/
	8.พัฒนาศักยภาพ Smart Farmer หม่อนไหมสู่ความเป็นมืออาชีพ	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบปกติ)	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	15,000	/
	9.สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตามศักยภาพ	สหกรณ์จังหวัด (งบปกติ)	3,452,800	3,452,800	3,452,800	3,452,800	3,452,800	3,452,800	17,264,000	/
	10.แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การช่วยเหลือด้านสินเชื่อสมาชิก สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	สหกรณ์จังหวัด (งบปกติ)	11,024,411	11,024,411	11,024,411	11,024,411	11,024,411	11,024,411	55,122,055	/
	11.พัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	6,480	6,480	6,480	6,480	6,480	6,480	32,400	/
	12.ตรวจสอบบัญชีประจำปีสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกร	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	2,351,870	2,351,870	2,351,870	2,351,870	2,351,870	2,351,870	11,759,350	/
	13.ตรวจสอบความถูกต้องการทำธุรกรรมทางการเงินของสมาชิก สหกรณ์	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	13,500	13,500	13,500	13,500	13,500	13,500	67,500	/
	14.โครงการพัฒนามาตรฐานการบัญชีแก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ (งบปกติ)	179,400	179,400	179,400	179,400	179,400	179,400	897,000	/

3. ส่งเสริมการบูรณาการ ทำงานแบบมีส่วนร่วม	1. โครงการเกษตรอินทรีย์	หน่วยงานสังกัด กระทรวงเกษตรฯ (งบปกติ, งบพัฒนาจังหวัด)	3,862,900	3,862,900	3,862,900	3,862,900	3,862,900	3,862,900	3,862,900	19,464,500	/	/
	2. โครงการเกษตรอินทรีย์ จังหวัดสุรินทร์	หน่วยงานสังกัด กระทรวงเกษตรฯ (งบปกติ, งบพัฒนาจังหวัด)	2,353,900	2,353,900	2,353,900	2,353,900	2,353,900	2,353,900	2,353,900	11,769,500	/	/
	3. คลินิกเกษตรเคลื่อนที่	หน่วยงานสังกัด กระทรวงเกษตรฯ (งบปกติ)	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	1,500,000	/	/
	4. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ ผลิตสินค้าเกษตร	หน่วยงานสังกัด กระทรวงเกษตรฯ (งบปกติ)	3,002,000	3,002,000	3,002,000	3,002,000	3,002,000	3,002,000	3,002,000	15,010,000	/	/
	5. ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบ แปลงใหญ่	หน่วยงานสังกัด กระทรวงเกษตรฯ (งบปกติ)	5,312,625	5,312,625	5,312,625	5,312,625	5,312,625	5,312,625	5,312,625	26,563,125	/	/
4. ส่งเสริมให้มียุทธศาสตร์ ข้อมูล (Big Data) และการ บริหารจัดการข้อมูล เพื่อตอบสนองการบริหารงาน เชิงยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร	1. ขึ้นทะเบียนและปรับปรุง ทะเบียนเกษตรกร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	653,350	653,350	653,350	653,350	653,350	653,350	653,350	1,266,750	/	/
	2. สร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	เกษตรจังหวัด (งบปกติ)	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	150,000	/	/
	3. ปรับปรุงข้อมูลทะเบียน เกษตรกร	ปศุสัตว์จังหวัด (งบปกติ)	303,800	303,800	303,800	303,800	303,800	303,800	303,800	1,519,000	/	/

	4.ปรับปรุงฐานข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมประจำปี 2564	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบประมาณ)	22,500	22,500	22,500	22,500	22,500	22,500	112,500	/
	5.ปรับปรุงฐานข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมประจำปี 2564	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ (งบประมาณ)	22,500	22,500	22,500	22,500	22,500	22,500	112,500	/
	6.ตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช ออกใบรับรอง และควบคุมกำกับดูแลตาม พ.ร.บ.	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ (งบประมาณ)	104,805	104,805	104,805	104,805	104,805	104,805	524,025	/
	7.จดทะเบียนตรวจสอบรับรองแหล่งผลิตพืช (แปลง)	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ (งบประมาณ)	382,345	382,345	382,345	382,345	382,345	382,345	1,911,725	/
	8.กิจกรรมพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ด่านกักกันสัตว์ (งบประมาณ)	30,600	30,600	30,600	30,600	30,600	30,600	153,000	/
	9.การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	สถาบันวิจัยและ บริการสุขภาพ ช้างแห่งชาติ (งบประมาณ)	59,000	59,000	59,000	59,000	59,000	59,000	165,000	/
	10.พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ศ.วิจัยและพัฒนาการะบือ (งบประมาณ)	29,100	29,100	29,100	29,100	29,100	29,100	145,500	/

5. สนับสนุนผลักดันให้บุคลากรแต่ละหน่วยงานที่มีความพร้อมและเชี่ยวชาญเฉพาะตำแหน่งให้เป็นผู้นำองค์กรยุคใหม่ Smart Officer, Smart Researcher	11. การเพิ่มศักยภาพระบบงาน เกษตร	ส.ป.ก. (งบปกติ)	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	500,000	/	
	12. ศูนย์บริการประชาชน	ส.ป.ก. (งบปกติ)	140,400	140,400	140,400	140,400	140,400	140,400	140,400	702,000	/	
	13. การตรวจสอบการถือครองที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน	ส.ป.ก. (งบปกติ)	253,480	253,480	253,480	253,480	253,480	253,480	253,480	1,267,400	/	
	1. บุคลากรภาครัฐด้านประมง	ประมงจังหวัด (งบปกติ)	1,389,252	1,389,252	1,389,252	1,389,252	1,389,252	1,389,252	1,389,252	6,946,260	/	/

ส่วนที่ ๖

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ครบวงจรจังหวัดสุรินทร์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	นโยบายรัฐบาลส่งเสริมให้เกษตรกรอยู่ดีกินดีและฐานะที่ดีขึ้น คือ ต้องการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น คือ การพัฒนาคุณภาพสินค้าทางการเกษตรให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เกิดการยอมรับจากผู้บริโภคมากขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงเป็นที่มาของการวางแผนยุทธศาสตร์พัฒนาเกษตรกรอินทรีย์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ หรือ การส่งเสริมสินค้าเกษตรให้เป็นสินค้าปลอดสารพิษ ดำเนินการปรับเปลี่ยนระบบการผลิตที่ต้องพึ่งพาการใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ให้เกิดมูลค่าและประโยชน์สูงสุดในการสร้างสินค้าการเกษตรประกอบด้วย ๔ แนวทางสำคัญ คือ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการวิจัย ยุทธศาสตร์การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้และนวัตกรรมเกษตรกรอินทรีย์ ยุทธศาสตร์พัฒนาการผลิตสินค้าและบริการเกษตรกรอินทรีย์ ยุทธศาสตร์พัฒนาการตลาดสินค้าและบริการ และการรับรองมาตรฐานเกษตรกรอินทรีย์ และยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนเกษตรกรอินทรีย์นโยบายเกษตรกรอินทรีย์ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์จังหวัดสุรินทร์ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ “เมืองเกษตรกรอินทรีย์” นำไปสู่แนวทางการพัฒนาเกษตรกรอินทรีย์จังหวัดสุรินทร์ โดยเพิ่มพื้นที่เกษตรกรอินทรีย์ ด้านการส่งเสริมการผลิตข้าวอินทรีย์ การส่งเสริมการผลิตผักอินทรีย์ และการส่งเสริมการผลิตพืชสมุนไพรอินทรีย์
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มพื้นที่เกษตรกรอินทรีย์ ๒. เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรกรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน ๓. เพื่อยกระดับรายได้เกษตรกรที่ร่วมโครงการให้เพิ่มขึ้น
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ภาคครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วม ๒. จำนวนพื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรกรอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ ไร่ ๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมาตรฐานเกษตรกรอินทรีย์
๕. พื้นที่เป้าหมาย	๑๗ อำเภอ จังหวัดสุรินทร์
๖. กิจกรรมหลักที่ ๑ กิจกรรมหลักที่ ๒ กิจกรรมหลักที่ ๓ กิจกรรมหลักที่ ๔	พัฒนางานในพื้นที่ “โครงการเกษตรอิติตยาทร” จังหวัดสุรินทร์ สุรินทร์รุ่งเรือง สู่มืองเกษตรกรอินทรีย์ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรกรอินทรีย์ครบวงจร ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเกษตรกร
๖.๑ กิจกรรมย่อยที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนากระบวนการโรงเรียนชาวนาในโครงการเกษตรอิติตยาทร ๑๑๔,๘๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์
๖.๒ กิจกรรมย่อยที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	พัฒนาจุดเรียนรู้ด้านสมุนไพรและสร้างเครือข่ายผู้ปลูกสมุนไพรจังหวัดสุรินทร์ ๓๘๗,๙๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
๖.๓ กิจกรรมย่อยที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการเพาะเห็ดเศรษฐกิจในโรงเรียน ดำเนินการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านการผลิตเห็ดเพื่อสร้างอาชีพเสริม ๘๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๔ กิจกรรมย่อยที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ปรับปรุงบำรุงดินแปลงไม้ผลเชิงการค้า และแปลงไม้ผลเชิงท่องเที่ยว ๒๓๘,๖๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๕ กิจกรรมย่อยที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจังหวัดสุรินทร์และชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่และใกล้เคียง ๖๘๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๖ กิจกรรมย่อยที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนากลุ่มเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน จังหวัดสุรินทร์ ๓๓๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๗ กิจกรรมย่อยที่ ๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ โครงการเกษตรอทิตยาทร จังหวัดสุรินทร์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์
๖.๘ กิจกรรมย่อยที่ ๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ภายในแหล่งเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ ๖๒,๕๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุรินทร์
๖.๙ กิจกรรมย่อยที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านหมอนไหม ๑๔๘,๐๐๐ บาท ศูนย์หมอนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ
๖.๑๐ กิจกรรมย่อยที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟาร์มกระป๋องประณีตที่มีระบบป้องกันโรคและการเลี้ยงที่เหมาะสม ๔๘๗,๐๐๐ บาท ศูนย์วิจัยแลพัฒนากระป๋อง

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๑๑ กิจกรรมย่อยที่ ๑๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มศักยภาพการผลิตพืชผักปลอดภัย ๘๐๐,๐๐๐ บาท ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์
๖.๑๒ กิจกรรมย่อยที่ ๑๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาแหล่งเรียนรู้การเพาะเลี้ยงกล้วยไม้เพื่อการอนุรักษ์ ๔๕๐,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์
๖.๑๓ กิจกรรมย่อยที่ ๑๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรภายในโครงการเกษตรอิตยาทร ๕๕๐,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์
๖.๑๔ กิจกรรมย่อยที่ ๑๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์จังหวัดสุรินทร์ ๒,๕๒๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๑๕ กิจกรรมย่อยที่ ๑๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ต้นแบบด้านเกษตรอินทรีย์ตามศาสตร์พระราชา ๒,๔๗๒,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๑๖ กิจกรรมย่อยที่ ๑๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุเรียน ๒,๓๗๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๑๗ กิจกรรมย่อยที่ ๑๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการเลี้ยงปลากินพืชในบ่อดิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดสุรินทร์
๖.๑๘ กิจกรรมย่อยที่ ๑๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์จากปุ๋ยอินทรีย์แบบเติมอากาศเพื่อการผลิตพืชอินทรีย์ ๙๔๕,๘๐๐ บาท ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร
๖.๑๙ กิจกรรมย่อยที่ ๑๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มประสิทธิภาพการรวมกลุ่มและการวางแผนการผลิตพืชด้วยนวัตกรรม ๑๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๒๐ กิจกรรมย่อยที่ ๒๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การส่งเสริมระบบการรับรองสินค้าเกษตรแบบมีส่วนร่วม (PGS Surin) ๓,๘๗๕,๐๐๐ บาท สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดสุรินทร์
๖.๒๑ กิจกรรมย่อยที่ ๒๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การบูรณาการเชื่อมโยงการตลาดสุรินทร์รุ่งเรือง สู่เมืองเกษตรอินทรีย์แบบยั่งยืน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์
๖.๒๒ กิจกรรมย่อยที่ ๒๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรอินทรีย์ ๗๒๓,๒๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๒๓ กิจกรรมย่อยที่ ๒๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมเครื่องจักรกลเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำนาอินทรีย์จังหวัด ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๒๔ กิจกรรมย่อยที่ ๒๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากสถาบันการศึกษาสู่ชุมชน ๓,๖๙๐,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
๖.๒๕ กิจกรรมย่อยที่ ๒๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาโรงแปรรูปและตัดแต่งซากมาตรฐาน GAP ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุรินทร์
๖.๒๖ กิจกรรมย่อยที่ ๒๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการผลิตและการใช้ชีวภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมศัตรูพืชในชุมชน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๒๗ กิจกรรมย่อยที่ ๒๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์จังหวัดสุรินทร์ ๑,๙๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๒๘ กิจกรรมย่อยที่ ๒๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ๓,๔๕๐,๕๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๒๙ กิจกรรมย่อยที่ ๒๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การเสริมสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดสุรินทร์
๖.๓๐ กิจกรรมย่อยที่ ๓๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การบริหารจัดการทรัพยากรประมงในแหล่งน้ำจังหวัดสุรินทร์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดสุรินทร์
๖.๓๑ กิจกรรมย่อยที่ ๓๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ ๒๘๘,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์
๖.๓๒ กิจกรรมย่อยที่ ๓๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ ด้านพืช ๔๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๓๓ กิจกรรมย่อยที่ ๓๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ ด้านปศุสัตว์ ๒,๐๙๗,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุรินทร์
๖.๓๔ กิจกรรมย่อยที่ ๓๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ จังหวัดสุรินทร์ ด้านประมง ๔๓๕,๐๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดสุรินทร์
๖.๓๕ กิจกรรมย่อยที่ ๓๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาระบบการเลี้ยงกระบือคู่ฟาร์มที่มีระบบป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม ๖๕๘,๐๐๐ บาท ศูนย์วิจัยและพัฒนากระบือ

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๓๖ กิจกรรมย่อยที่ ๓๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การยกระดับมาตรฐานสถานที่ผลิตและควบคุมคุณภาพสำหรับการแปรรูป ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอินทรีย์ ๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสุรินทร์
๖.๓๗ กิจกรรมย่อยที่ ๓๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชสมุนไพรอินทรีย์ครบวงจรจังหวัดสุรินทร์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสุรินทร์
๖.๓๘ กิจกรรมย่อยที่ ๓๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์และพัฒนาพันธุ์ผักอินทรีย์จังหวัดสุรินทร์ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสุรินทร์
๖.๓๙ กิจกรรมย่อยที่ ๓๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์สมุนไพร ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์
๖.๔๐ กิจกรรมย่อยที่ ๔๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาและส่งเสริมการตลาดเกษตรอินทรีย์จังหวัดสุรินทร์ ๕,๙๘๐,๐๐๐ บาท สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุรินทร์
๖.๔๑ กิจกรรมย่อยที่ ๔๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมอาชีพการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูนาปี ๒๘๓,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์
๖.๔๒ กิจกรรมย่อยที่ ๔๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านหมอนไหม ๑,๗๒๖,๗๐๐ บาท ศูนย์หมอนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์
๖.๔๓ กิจกรรมย่อยที่ ๔๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาและส่งเสริมอาชีพปศุสัตว์อินทรีย์จังหวัดสุรินทร์ ๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุรินทร์
๖.๔๔ กิจกรรมย่อยที่ ๔๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการผลิตและการแปรรูปกบเนื้อปลอดภัย แบบครบวงจร ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสุรินทร์

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๔๕ กิจกรรมย่อยที่ ๔๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากชุมชนและท้องถิ่น ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสุรินทร์
๖.๔๖ กิจกรรมย่อยที่ ๔๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนารูปแบบการวัดการฟาร์มที่ดีของเกษตรกรผู้เลี้ยงจิ้งหรีดสำหรับการเลี้ยงจิ้งหรีดในโรงเรือนเชิงพาณิชย์ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสุรินทร์
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์ ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์ ๓. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุรินทร์ ๔. สำนักงานประมงจังหวัดสุรินทร์ ๕. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุรินทร์ ๖. ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ สุรินทร์ ๗. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุรินทร์ ๘. สถานีพัฒนาที่ดินสุรินทร์ ๙. ศูนย์วิจัยและพัฒนากระบือ ๑๐. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ ๑๑. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุรินทร์ ๑๒. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสุรินทร์ ๑๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
๘. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ระยะเวลา เดือนตุลาคม ๒๕๖๕-กันยายน ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ	๑๑๐,๒๔๓,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยสิบสามแสนสี่หมื่นสามพันบาทถ้วน) *งบประมาณจังหวัด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖
๑๐. ผลผลิต (output)	๑. ผู้เข้ารับการอบรมกระบวนการโรงเรียนชาวนาและศึกษาดูงานพื้นที่โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน ๔๕ ราย สามารถนำประโยชน์ที่ได้ไปประชาสัมพันธ์และสนใจเป็นวิทยากรประจำโรงเรียนชาวนา ๒. เกิดวิทยากรที่มีความรู้สามารถเป็นวิทยากรประจำโรงเรียนชาวนาเพิ่มขึ้นจำนวน ๑๐ ราย ๓. เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายและสามารถผลิตสมุนไพรอินทรีย์มีมาตรฐานได้ ๔. แหล่งเรียนรู้พืชสมุนไพรเป็นตัวอย่างการนำไปประยุกต์ใช้ได้ ๕. เกิดแหล่งเรียนรู้การเพาะเห็ดเศรษฐกิจในโรงเรือน มีความพร้อมในการให้บริการและถ่ายทอดความรู้ ๖. มีแปลงไม้ผลเชิงการค้า และแปลงไม้ผลเชิงท่องเที่ยวที่มีความพร้อมในการให้บริการและถ่ายทอดความรู้

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๗. นักเรียน ครู เกษตรกร ชุมชน ได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิตพืช การอารักขาพืช</p> <p>๘. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน มีผลผลิตประกอบอาหารกลางวันเพียงตลอดปีการศึกษา</p> <p>๙. เกษตรกร ชุมชนมีอาชีพทางเลือกที่สามารถช่วยให้ชุมชนมีความมั่นคงทางอาหารและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๑๐. เกษตรกรสมาชิก จำนวน ๓๒๖ ราย ได้รับการถ่ายทอดความรู้ทางด้านการเกษตรที่เหมาะสม พร้อมน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการประกอบอาชีพทางการเกษตรและการดำเนินชีวิต</p> <p>๑๑. กลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ตามพระราชดำริฯ จำนวน ๖ กลุ่ม ได้รับการพัฒนาศักยภาพการผลิตตามความต้องการ</p> <p>๑๒. มีแหล่งเรียนรู้ด้านหม่อนไหมครบวงจร สามารถรองรับการศึกษาดูงาน แก่ นักเรียน นักศึกษา เกษตรกร ประชาชนทั่วไป และให้บริการนักท่องเที่ยวได้ จำนวน ๑ จุด</p> <p>๑๓. เกษตรกรเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการเกษตรอิติตยาทร ด้านหม่อนไหม ได้รับการฝึกอบรม หลักสูตร การแปรรูปหม่อนผลสด จำนวน ๑๐ ราย</p> <p>๑๔. ได้โรเรียนเลี้ยงกระบือจำนวน ๑ โรง ใช้สำหรับเลี้ยงกระบือ จำนวน ๒๕-๓๐ ตัว</p> <p>๑๕. จุดเรียนรู้การผลิตพืชในระบบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) สำหรับการทำการเกษตรเพื่อให้ความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ในพื้นที่ จำนวน ๗ ไร่ และขยายผลสู่เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่รอบ ๆ โครงการฯ จำนวน ๒๐ ราย ๑๐ ไร่</p> <p>๑๖. การพัฒนาโรงเรียนชาวนา (Farmer School) ฐานที่ ๔ “กระบวนการผลิตปุ๋ยอินทรีย์”</p> <p>๑๗. การพัฒนาแปลงต้นแบบการผลิตไม้ผลพืชเศรษฐกิจทางเลือกใหม่ (องุ่น) ในระบบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง</p> <p>๑๘. กลัวยไม้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ อย่างน้อย ๒๐ พันธุ์</p> <p>๑๙. แหล่งเรียนรู้ด้านการเพาะเลี้ยงกลัวยไม้เพื่ออนุรักษ์ จำนวน ๑ แหล่ง</p> <p>๒๐. ผู้เข้ารับการอบรมปฏิบัติการด้านการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ การย้ายปลูก และการดูแล จำนวน ๓๐ คน</p> <p>๒๑. มีห้องแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดสุรินทร์ ที่ได้มาตรฐาน จำนวน ๑ ห้อง</p> <p>๒๒. ประชาชนและบุคลากรภาคการเกษตรของจังหวัดสุรินทร์ มีองค์ความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น จำนวน ๘๐ คน</p> <p>๒๓. มีผลผลิตทางการเกษตรแปรรูปที่เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่พร้อมจำหน่ายสู่ตลาด จำนวน ๕ รายการ</p> <p>๒๔. มีบรรจุภัณฑ์ โลโก้ ตราสินค้า และเรื่องราวของผลิตภัณฑ์ภายใต้แบรนด์ซ์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>แรย์อิตยา ๕</p> <p>รายการ</p> <p>๒๕. ได้จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ภายใต้แบรนด์ชแรย์อิตยา จำนวน ๖ ครั้ง</p> <p>๒๖. สมาชิกโครงการชแรย์อิตยา (โครงการพิเศษในพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าอิตยาทร กิติคุณ) ประชาชน บุคลากรภาคการเกษตร และเครือข่ายชุมชนของจังหวัด สุรินทร์ มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๑๐</p> <p>๒๗. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้ด้านเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๑,๐๕๐ คน</p> <p>๒๘. เกษตรกรได้รับความรู้ด้านการผลิตตามศาสตร์พระราชา จำนวน ๘๐ คน</p> <p>๒๙. มีแหล่งเรียนรู้ต้นแบบด้านเกษตรอินทรีย์ตามศาสตร์พระราชา อย่างน้อย ๑๐ แห่ง</p> <p>๓๐. เกษตรกรได้รับความรู้และทักษะด้านการผลิตทุเรียนเมืองช้างตามมาตรฐาน เกษตรดีที่ เหมาะสม จำนวน ๒๐๐ คน</p> <p>๓๑. มีเครือข่ายเกษตรกรผู้การผลิตทุเรียนเมืองช้างตามมาตรฐานสินค้าเกษตร เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการผลิตสินค้า</p> <p>๓๒. ส่งเสริมการเลี้ยงปลากินพืชในบ่อดิน กลุ่มเกษตรกรในเขตพื้นที่ ๑๗ อำเภอ จำนวน ๑๘ กลุ่มๆ ละ ๓๐ ราย จำนวน ๕๔๐ ราย มีผลผลิตสัตว์น้ำประมาณ ๖,๐๐๐ กิโลกรัมต่อกลุ่ม รวม ๑๐๘,๐๐๐ กิโลกรัมๆ ละ ๕๐ บาท คิดเป็นมูลค่า ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๓๓. ได้แปลงขยายผลการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์แบบ เต็มอากาศ</p> <p>๓๔. ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการใช้ปุ๋ยอินทรีย์แบบเต็มอากาศ เพื่อการผลิต ผักอินทรีย์ ในกลุ่มเกษตรกร ๒ กลุ่ม พื้นที่ ๓๐ ไร่</p> <p>๓๕. ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการใช้ปุ๋ยหมักอินทรีย์แบบเต็มอากาศ เพื่อการ ผลิตทุเรียนปลอดภัยจากสารพิษ จำนวน ๒๐ ราย ๒๐ ไร่</p> <p>๓๖. เกษตรกรจำนวน ๕๔๐ คน ที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจต่อ ระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์สุรินทร์แบบมีส่วนร่วม (PGS)</p> <p>๓๗. ปริมาณข้าวเปลือกที่วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรอินทรีย์วิถีเมืองแกลสามารถ แปรรูปข้าวสาร จำนวน ๗๕ ตัน/ปี</p> <p>๓๘. เกษตรกรสมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนมีความรู้และสามารถผลิตขยาย และใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมศัตรูพืชได้ ๑,๐๒๐ ราย</p> <p>๓๙. ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สำหรับดำเนินงาน และผลิตขยายและใช้ชีวภัณฑ์ จำนวน ๓๔ ศูนย์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๔๐. เกษตรกรในชุมชนได้รับการชีวภัณฑ์ควบคุมศัตรูพืช ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐</p> <p>๔๑. ชุมชนมีชีวภัณฑ์สำหรับป้องกันควบคุมศัตรูพืชและส่งเสริมการผลิตพืชในระบบอินทรีย์ไม่น้อยกว่า ๒ ชนิด</p> <p>๔๒. เกษตรกรผู้ปลูกพืชผักได้รับความรู้ด้านเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๒๘๐ คน</p> <p>๔๓. เกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพรได้รับความรู้ด้านเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๗๐ คน</p> <p>๔๔. เกษตรกรผู้ปลูกข้าว จำนวน ๖๖ กลุ่มๆ ละ ๕๐ คน ได้เข้าร่วมพัฒนาทักษะการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ</p> <p>๔๕. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการได้ปลูกปุ๋ยพืชสดและได้ไถกลบปุ๋ยพืชสด จำนวน ๖๖ กลุ่ม ๆ ละ ๑๕๐ ไร่ รวมพื้นที่ ๙,๙๐๐ ไร่</p> <p>๔๖. ส่งเสริมการเลี้ยงปลาตกในครัวเรือน กลุ่มเกษตรกรในเขตพื้นที่ ๑๗ อำเภอ จำนวน ๑๕๐ กลุ่ม มีผลผลิตสัตว์น้ำ ประมาณ ๑,๐๐๐ กิโลกรัมต่อกลุ่ม รวม ๑๕๐,๐๐๐ กิโลกรัมๆ ละ ๕๐ บาท คิดเป็นมูลค่า ๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๔๗. ส่งเสริมการเลี้ยงกบในครัวเรือน กลุ่มเกษตรกรในเขตพื้นที่ ๑๗ อำเภอ จำนวน ๕๐ กลุ่ม มีผลผลิตสัตว์น้ำ ประมาณ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อกลุ่ม รวม ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัมๆ ละ ๘๐ บาท คิดเป็นมูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๔๘. ส่งเสริมการเลี้ยงปลากินพืช กลุ่มเกษตรกรในเขตพื้นที่ ๑๗ อำเภอ จำนวน ๑๕๐ กลุ่ม มีผลผลิตสัตว์น้ำ ประมาณ ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อกลุ่ม รวม ๗๕๐,๐๐๐ กิโลกรัมๆ ละ ๔๐ บาท คิดเป็นมูลค่า ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๔๙. ส่งเสริมการเลี้ยงปลานิลในกระชัง กลุ่มเกษตรกรในเขตพื้นที่อำเภอท่าตูม และชุมพลบุรี จำนวน ๒ กลุ่ม มีผลผลิตสัตว์น้ำ ประมาณ ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อกลุ่ม รวม ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมๆ ละ ๕๐ บาท คิดเป็นมูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕๐. ประมงโรงเรียน โรงเรียนในเขตพื้นที่ ๑๗ อำเภอ มีผลผลิตสัตว์น้ำโรงเรียน ละ ๕๐๐ กิโลกรัม รวม ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัมๆ ละ ๕๐ บาท คิดเป็นมูลค่า ๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕๑. ประมงหมู่บ้าน แหล่งน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่ ๑๗ อำเภอ มีผลผลิตสัตว์น้ำ แห่งละ ๕,๐๐๐ กิโลกรัม รวม ๔๒๕,๐๐๐ กิโลกรัมๆ ละ ๕๐ บาท คิดเป็นมูลค่า ๒๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๕๒. การตรวจรับรองมาตรฐาน จี เอ พี กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในกระชัง จำนวน ๒ กลุ่ม ได้รับการรับมาตรฐาน จี เอ พี เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๕๓. มีแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำเพิ่มขึ้น จำนวน ๒ แห่ง</p> <p>๕๔. แหล่งน้ำได้รับการฟื้นฟูและพัฒนาให้มีผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น จำนวน ๒ แห่ง</p> <p>๕๕. เกษตรกรสมาชิก จำนวน ๑๗๒ ราย ได้รับการถ่ายทอดความรู้ทางด้านการเกษตรที่เหมาะสม น้อมนำหลักทฤษฎีใหม่ เป็นแนวทางการประกอบอาชีพทางการเกษตรและการดำเนินชีวิต</p> <p>๕๖. จุดเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน ๑๗๒ จุด ได้รับการพัฒนาศักยภาพการผลิตตามความต้องการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๕๗. มีฟาร์มต้นแบบการพัฒนาพันธุ์กระบือที่มีระบบป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม จำนวน ๙ ฟาร์ม สำหรับขยายผลสู่เกษตรกรรายอื่น</p> <p>๕๘. เกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือได้รับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการเลี้ยงกระบือ จำนวน ๙๐ ราย</p> <p>๕๙. สถานที่ผลิต และควบคุมคุณภาพผ่านการรับรองมาตรฐาน อย.</p> <p>๖๐. กลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์เข้าใช้สถานที่ผลิตที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน อย.</p> <p>๖๑. เกษตรกรผู้ผลิตและแปรรูปสมุนไพร จำนวน ๒๐๐ มีความรู้ ความเข้าใจต่อระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การแปรรูป ที่ได้มาตรฐาน</p> <p>๖๒. ผลิตภัณฑ์จากการพัฒนา จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๖๓. ยกระดับหมู่บ้านผลิตพืชสมุนไพรอินทรีย์ครบวงจร</p> <p>๖๔. ได้เมล็ดพันธุ์ผักอินทรีย์พันธุ์ดี อย่างน้อย ๒๐ ชนิด</p> <p>๖๕. ได้พันธุ์ผักพื้นบ้านจากเกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ และพันธุ์ผสมเปิดที่ปรับปรุงพันธุ์โดยหน่วยงานภาครัฐ อย่างน้อย ๒๐ ชนิด</p> <p>๖๖. ได้พันธุ์ผักพื้นบ้าน และพันธุ์ผสมเปิดที่มีศักยภาพภายใต้ระบบอินทรีย์ อย่างน้อย ๑๐ ชนิด หรือ ๒๐ พันธุ์</p> <p>๖๗. ได้มะเขือเทศรับประทานสดผลเล็ก (เชอริ) พริก และถั่วฝักยาวพันธุ์ผสมเปิดที่ผ่านการคัดเลือกชั่วรุ่นที่ ๕-๖ อย่างน้อย ๕ พันธุ์</p> <p>๖๘. มีศูนย์การผลิตเมล็ดพันธุ์และพัฒนาพันธุ์ผักอินทรีย์จังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๑ ศูนย์</p> <p>๖๙. ได้เผยแพร่เมล็ดพันธุ์ผักอินทรีย์และเทคโนโลยีการผลิตสู่เกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มเป้าหมายอย่างน้อย ๑๐๐ ราย</p> <p>๗๐. ผู้ผลิต/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/SME/ผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร ได้รับความรู้ด้านมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพร จำนวน ๕๐ ราย</p> <p>๗๑. ผู้ผลิต/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/SME/ผู้ประกอบการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร ได้รับความรู้จากประสบการณ์จริงในการศึกษาดูงานด้านสมุนไพร จำนวน ๔๕ ราย</p> <p>๗๒. ผู้ผลิต/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/SME/ผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร ได้รับการเพิ่มศักยภาพเชิงลึก ด้านมาตรฐาน ด้านพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ด้านพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน ๕ ราย</p> <p>๗๓. ผู้ผลิต/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/SME/ผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร สามารถเขียนแผนธุรกิจได้ไม่น้อยกว่า ๑ แผน เพื่อพร้อมเสนอต่อสถาบันการเงินในการขอสินเชื่อ</p> <p>๗๔. จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ เกษตร GI ทั้งในจังหวัดสุรินทร์ จังหวัดใกล้เคียงและส่วนภูมิภาค</p> <p>รวม ๓ ครั้ง ได้แก่</p> <p>๗๔.๑ จัดงานในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๑ ครั้งๆ ละ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๕๐ คูหา /๓ วัน ๗๔.๒ จัดงานในอำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๑ ครั้ง/ ๕ วัน /๒๕๐ คูหา ๗๔.๓ จัดงานในห้างสรรพสินค้าต่างจังหวัด จำนวน ๑ ครั้งๆละ ๕๐ คูหา/ ๕ วัน</p> <p>๗๕. เกษตรกรมีความรู้ในการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูทำนาปี จำนวน ๑๐๐ ราย</p> <p>๗๖. กลุ่มส่งเสริมอาชีพการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูทำนาปี สามารถใช้เทคโนโลยีในการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ปลูกจนถึงเก็บเกี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๗๗. จัดฝึกอบรมเกษตรกร จำนวน ๔ หลักสูตร จำนวน ๒๐๐ ราย ดังนี้ ๗๗.๑ หลักสูตร เพิ่มประสิทธิภาพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม จำนวน ๗๐ ราย ๗๗.๒ หลักสูตร การผลิตเส้นไหมตามคุณภาพมาตรฐาน มกษ.๘๐๐๐-๒๕๕๕ จำนวน ๔๐ ราย ๗๗.๓ หลักสูตร การพอกย้อมสีธรรมชาติที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน ๖๐ ราย ๗๗.๔ หลักสูตร การออกแบบลายผ้าไหมเพื่อเพิ่มมูลค่า จำนวน ๓๐ ราย</p> <p>๗๘. เกษตรกรและฟาร์มเลี้ยงกบประยุกต์ใช้นวัตกรรมโปรไบโอติกและเทคโนโลยีเครื่องให้อาหารอัตโนมัติในการเลี้ยงกบ อย่างน้อย ๓ ฟาร์ม</p> <p>๗๙. ผลิตภัณฑ์เนื้อกบแปรรูปแบบปลอดภัย อย่างน้อย ๓ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๘๐. บรรจุภัณฑ์ และตราสินค้าสำหรับผลิตภัณฑ์เนื้อกบปลอดภัยแปรรูป อย่างน้อย ๑ ตราสินค้า</p> <p>๘๑. ผลิตภัณฑ์สินค้าใหม่จากเกษตรกรในชุมชนไม่น้อยกว่า ๕๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๘๒. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรกรชุมชนที่ผ่านการรับรองมาตรฐานจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๘๓. นวัตกรรมชุมชน รวม ๑๕๐ คน ในปีแรก</p> <p>๘๔. รูปแบบการจัดการของเกษตรกรผู้เลี้ยงจิ้งหรีดในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์</p> <p>๘๕. รูปแบบโรงเรือนเลี้ยงจิ้งหรีดขนาดเล็กเชิงพาณิชย์</p>
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑. ผู้เข้ารับการอบรมกระบวนการโรงเรียนชาวนาและศึกษาดูงานพื้นที่โครงการเกษตรอทิตยาทร จำนวน ๔๐ ราย สามารถนำเนื้อหาสาระการศึกษาดูงานไปประชาสัมพันธ์เชิญชวนเข้าชมโครงการ</p> <p>๒. วิทยาการประจำโรงเรียนชาวนาที่มีความรู้ครอบคลุมกระบวนการผลิตข้าว</p> <p>๓. เกิดแหล่งเรียนรู้ภายใต้ “โครงการเกษตรอทิตยาทร” จังหวัดสุรินทร์ ที่มีความพร้อม</p> <p>สามารถรองรับและให้บริการนักเรียน นักศึกษา เกษตรกร ประชาชนทั่วไป ผู้ที่สนใจเข้ามาเรียนรู้นักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๔. เครือข่ายสมุนไพรอินทรีย์สามารถผลิตสมุนไพรมาตรฐานอินทรีย์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๕. แหล่งเรียนรู้พืชสมุนไพรเป็นตัวอย่างให้ผู้เข้าชมมีความรู้ด้านสมุนไพรเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๖. เกิดแหล่งเรียนรู้การเพาะเห็ดเศรษฐกิจในโรงเรียน มีความพร้อมในการให้บริการและถ่ายทอดความรู้</p> <p>๗. เกิดแหล่งเรียนรู้ภายใต้ “โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่” จังหวัดสุรินทร์ ที่มีความพร้อมสามารถรองรับและให้บริการนักเรียน นักศึกษา เกษตรกร ประชาชนทั่วไป ผู้ที่สนใจเข้ามาเรียนรู้นักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๘. นักเรียน ครู เกษตรกร ชุมชน ได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิตพืช การอารักขาพืชสามารถนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรในพื้นที่ได้</p> <p>๙. นักเรียนมีความรู้ทักษะด้านการเกษตร สามารถพึ่งพาตนเองและนำไปพัฒนาท้องถิ่นได้</p> <p>๑๐. สมาชิกโครงการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีความมั่นคงทางอาหาร มีรายได้ มีอาชีพ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้</p> <p>๑๑. มีกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านหม่อนไหมแบบครบวงจรและการสาธิต การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ โดยเกษตรกรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ เข้าไปใช้ประโยชน์และเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษา เกษตรกร ประชาชนทั่วไป และให้บริการนักท่องเที่ยว</p> <p>๑๒. กระบือได้รับการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์</p> <p>๑๓. ได้แหล่งท่องเที่ยว แหล่งเรียนรู้ด้านการเลี้ยงกระบือ</p> <p>๑๔. เกิดแหล่งเรียนรู้ภายใต้ “โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่” จังหวัดสุรินทร์ สามารถรองรับและให้บริการนักเรียน นักศึกษา เกษตรกร พ่อค้า ประชาชนทั่วไป ผู้ที่สนใจเข้ามาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับประโยชน์จากจุดเรียนรู้การผลิตพืชในระบบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) และเกษตรกรขยายผลกลุ่มเป้าหมายมีอาชีพและเพิ่มรายได้จากการผลิตพืชผักในพื้นที่ของตนเอง ได้รับองค์ความรู้ครบถ้วนจากฐานเรียนรู้โรงเรียนชาวนา ฐานเรียนรู้ที่ ๔ “กระบวนการผลิตปุ๋ยอินทรีย์” จุดเรียนรู้แปลงต้นแบบการผลิตไม้ผลพืชเศรษฐกิจทางเลือกใหม่ (องุ่น) ในระบบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และเกษตรกรได้รับทักษะองค์ความรู้ในด้านการผลิตพืชผสมผสานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๑๕. สามารถอนุรักษ์พันธุกรรมกล้วยไม้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ</p> <p>๑๖. เป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุกรรมกล้วยไม้ ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดสุรินทร์</p> <p>๑๗. เกษตรกรนักเรียน นักศึกษา หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชนทั่วไปได้รับความรู้ ทักษะ และเทคนิคในการเพาะเลี้ยงกล้วยไม้ด้วยเทคนิคการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๘. โครงการเกษตรอทิตยาทร มีห้องแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน สามารถใช้งานเพื่อสร้างรายได้ให้แก่โครงการ รวมถึงสร้างงานให้แก่ประชาชน และบุคลากรภาคการเกษตรของจังหวัดสุรินทร์</p> <p>๑๙. ประชาชนและบุคลากรภาคการเกษตรของจังหวัดสุรินทร์ มีองค์ความรู้และทักษะที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติในการยืดอายุผลผลิตทางการเกษตรด้วยกระบวนการแปรรูป</p> <p>๒๐. จังหวัดสุรินทร์ มีผลผลิตทางการเกษตรที่ได้แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ออกจำหน่ายสู่ตลาด ภายใต้แบรนด์ชแรรยอทิตยา (โครงการพิเศษในพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ)</p> <p>๒๑. มีกลุ่มลูกค้าเพิ่มขึ้นจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ภายใต้แบรนด์ชแรรยอทิตยา</p> <p>๒๒. พื้นที่การทำเกษตรอินทรีย์มีเพิ่มขึ้น</p> <p>๒๓. มีแหล่งเรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น จำนวน ๑๗ แห่ง</p> <p>๒๔. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๒๕. เกษตรกรในพื้นที่สามารถผลิตสินค้าได้คุณภาพ</p> <p>๒๖. เกษตรกรสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๒๗. เกษตรกรในพื้นที่สามารถผลิตทุเรียนที่มีคุณภาพตามมาตรฐานเกษตรที่ดีที่เหมาะสม</p> <p>๒๘. เกษตรกรสามารถมีรายได้จากการเพิ่มมูลค่าจากมาตรฐานสินค้าเกษตร (ทุเรียน)</p> <p>๒๙. กลุ่มเกษตรกรมีแหล่งอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำที่มีความปลอดภัยเพื่อบริโภค หรือจำหน่าย</p> <p>๓๐. ได้ปุ๋ยอินทรีย์ที่มีคุณภาพ</p> <p>๓๑. ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตผักอินทรีย์โดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์แบบเติมอากาศ</p> <p>๓๒. ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตทุเรียนปลอดภัยจากสารพิษ โดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์แบบเติมอากาศ</p> <p>๓๓. ได้ชุมชนต้นแบบในการผลิตผักอินทรีย์และทุเรียนปลอดภัยจากสารพิษ โดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์แบบเติมอากาศ</p> <p>๓๔. เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น</p> <p>๓๕. พื้นที่การทำเกษตรอินทรีย์มีเพิ่มขึ้น</p> <p>๓๖. ผลผลิตมีความปลอดภัย เกษตรกร และผู้บริโภคมีสุขอนามัยดีขึ้น</p> <p>๓๗. ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตและรายได้ให้กับเกษตรกร</p> <p>๓๘. เพิ่มขวัญกำลังใจให้เกษตรกรในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม</p> <p>๓๙. เกษตรกรมีทัศนคติที่ดีต่อการทำเกษตรอินทรีย์</p> <p>๔๐. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการแปรรูปข้าวสาร</p> <p>๔๑. เกษตรกรเครือข่ายมีความสนใจผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๔๒. เกษตรกรสามารถเลือกวิธีการควบคุมศัตรูพืชได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตาม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ลดการสูญเสียผลผลิตทางการเกษตรจากการระบาดของศัตรูพืช</p> <p>๔๓. เกษตรกรมีการลดการใช้สารเคมี ลดต้นทุนการผลิต มีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๔๔. จังหวัดสุรินทร์มีเกษตรกรผลิตพืชอินทรีย์เพิ่มขึ้น และมีสินค้าเกษตรอินทรีย์สำหรับบริโภคและจำหน่ายในจังหวัดสุรินทร์</p> <p>๔๕. พื้นที่การทำเกษตรอินทรีย์มีเพิ่มขึ้น</p> <p>๔๖. มีแหล่งเรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น</p> <p>๔๗. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๔๘. เกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิตข้าว ได้อย่างน้อยร้อยละ ๕ ของผลผลิตปีที่ผ่านมา</p> <p>๔๙. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตข้าว ได้อย่างน้อย ร้อยละ ๕ ของผลผลิตปีที่ผ่านมา</p> <p>๕๐. เกษตรกรมีแหล่งอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำที่มีความปลอดภัยเพื่อบริโภคหรือจำหน่าย</p> <p>๕๑. มีผลผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์เพิ่มขึ้น</p> <p>๕๒. เกษตรกรชาวประมงมีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น</p> <p>๕๓. ประชาชนมีอาหารโปรตีนจากปลาบริโภคมากขึ้น</p> <p>๕๔. พื้นที่การทำประมงอินทรีย์เพิ่มขึ้น</p> <p>๕๕. พื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ รักษาสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น และมีความยั่งยืนทางการประมง</p> <p>๕๖. ผลผลิตมีความปลอดภัย เกษตรกร และผู้บริโภคมีสุขอนามัยดีขึ้น</p> <p>๕๗. ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตและรายได้ให้กับเกษตรกร</p> <p>๕๘. เพิ่มขวัญกำลังใจให้เกษตรกรในการประกอบอาชีพด้านการประมง</p> <p>๕๙. จุดเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ สามารถเป็นจุดที่เกษตรกรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีความมั่นคงทางอาหาร มีรายได้ มีอาชีพ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้</p> <p>๖๐. ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่ร่วมโครงการได้ใช้ฟาร์มต้นแบบเป็นตัวอย่างในการพัฒนาฟาร์มและพันธุ์กระป๋องให้ดีขึ้น</p> <p>๖๑. ร้อยละ ๘๐ ของผู้ที่ผ่านการอบรมสามารถพัฒนาระบบการเลี้ยงกระป๋องให้ดีขึ้นได้</p> <p>๖๒. ส่งเสริมให้กลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์เข้าใช้สถานที่ผลิตอาหารที่ได้รับมาตรฐาน ออ.</p> <p>๖๓. จัดตั้งสถานที่ผลิตและควบคุมคุณภาพอาหารที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ออ. สำหรับการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอินทรีย์</p> <p>๖๔. ช่วยให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์มีผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปที่มีคุณภาพและปลอดภัย</p> <p>๖๕. ช่วยให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ดีขึ้นสามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวอย่างยั่งยืนได้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๖๖. เพิ่มพื้นที่สมุนไพรรักษาอินทรีย์ของจังหวัดสุรินทร์ และของประเทศไทย</p> <p>๖๗. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอินทรีย์ และช่วยเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร</p> <p>๖๘. ผู้บริโภคมีโอกาสได้บริโภคอาหารปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๖๙. ได้เมล็ดพันธุ์ผักอินทรีย์ซึ่งเป็นพันธุ์ดีที่ผ่านการปรับปรุงและปลูกทดสอบพันธุ์ภายใต้สภาพอินทรีย์โดยหน่วยงานภาครัฐ โดยเป็นเมล็ดพันธุ์ผสมเปิดที่เกษตรกรสามารถเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เองได้ มีเปอร์เซ็นต์การงอกและความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์สูง</p> <p>๗๐. ได้พันธุ์ผักพื้นบ้านจากเกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ และพันธุ์ผสมเปิดที่ปรับปรุงพันธุ์โดยหน่วยงานภาครัฐ อย่างน้อย ๒๐ ชนิด เพื่อนำไปปลูกทดสอบศักยภาพของพันธุ์ภายใต้ระบบอินทรีย์ต่อไป</p> <p>๗๑. ได้พันธุ์ผักพื้นบ้าน และพันธุ์ผสมเปิดที่มีศักยภาพภายใต้ระบบอินทรีย์ ทั้งความสม่ำเสมอของพันธุ์ การเจริญเติบโต ผลผลิต และคุณภาพผลผลิตที่ดี เพื่อนำไปปลูกผลิตเมล็ดพันธุ์ในปีถัดไป</p> <p>๗๒. ได้มะเขือเทศรับประทานสดผลเล็ก (เชอริ) พริก และถั่วฝักยาวพันธุ์ผสมเปิดที่ผ่านการคัดเลือกชั่วรุ่นที่ ๕-๖ ซึ่งมีความสม่ำเสมอของพันธุ์ การเจริญเติบโต ผลผลิต และคุณภาพผลผลิตที่ดี เพื่อนำไปปลูกทดสอบพันธุ์ใหม่ในปีถัดไป</p> <p>๗๓. มีศูนย์การผลิตเมล็ดพันธุ์และพัฒนาพันธุ์ผักอินทรีย์จังหวัดสุรินทร์ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผัก และเมล็ดพันธุ์ผักอินทรีย์ของจังหวัดสุรินทร์</p> <p>๗๔. ได้เผยแพร่เมล็ดพันธุ์ผักอินทรีย์และเทคโนโลยีการผลิตสู่เกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มเป้าหมายอย่างน้อย ๑๐๐ ราย เพื่อให้เกษตรกรมีเมล็ดพันธุ์และมีทักษะในการผลิตเมล็ดพันธุ์ผักอินทรีย์ไว้ใช้เองได้</p> <p>๗๕. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรรักษาอินทรีย์ได้รับความรู้ด้านมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรรักษาอินทรีย์</p> <p>๗๖. ผู้ผลิตได้รับการเพิ่มศักยภาพเชิงลึก ด้านมาตรฐาน ด้านพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ด้านพัฒนาผลิตภัณฑ์</p> <p>๗๗. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรรักษาอินทรีย์ สามารถเขียนแผนธุรกิจได้เพื่อพร้อมเสนอต่อสถาบันการเงินในการขอสินเชื่อ</p> <p>๗๘. จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย จำนวน ๑ ครั้ง ๕ วัน ๒๐๐ คูหา โดยเชิญชวนจังหวัดใกล้เคียงและต่างภูมิภาคเข้าร่วมจำหน่ายสินค้าอินทรีย์ จำนวน ๒๐๐ ราย นำสินค้าและศิลปวัฒนธรรม มาร่วมจำหน่ายและแสดงภายในงาน และกิจกรรมประกอบภายในงาน ได้แก่ การจัดนิทรรศการ นิทรรศการของหน่วยงานภาครัฐ องค์กร และเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย เข้าร่วมในงานทั้งในจังหวัด และต่างจังหวัด</p> <p>๗๙. เพื่อสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ให้ผู้ประกอบการในระดับจังหวัด จังหวัดใกล้เคียงและภูมิภาค สามารถใช้เวทีในงานแสดงและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการตลาด การผลิต</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สามารถผลิตสินค้าได้ตรงตามความต้องการของตลาดเป้าหมาย</p> <p>๘๐. เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่าย และเพิ่มรายได้ให้กับผู้ผลิต ผู้ประกอบการ สินค้าเกษตรอินทรีย์เกษตรปลอดภัย เกษตร GI และอาหารปลอดภัย เกษตรกร มีช่องทางในการจำหน่ายสินค้ามากขึ้น</p> <p>๘๑. สินค้าเกษตรอินทรีย์ในสุรินทร์เป็นที่รู้จักทั่วโลก</p> <p>๘๒. เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูนาปี เพิ่มขึ้น</p> <p>๘๓. สร้างความมั่นคงด้านอาหารให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงวัวในพื้นที่ และสร้างความมั่นคงด้านอาชีพแก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูนาปี</p> <p>๘๔. เกษตรกรเลี้ยงไหมได้ผลผลิตรังไหมสดเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐</p> <p>๘๕. เกษตรกรสามารถผลิตเส้นไหมได้ตามมาตรฐานได้ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม</p> <p>๘๖. เกษตรกรสามารถพอกย้อมสีเส้นไหมโดยสีไม่ตกได้ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม</p> <p>๘๗. เกษตรกรออกแบบลายผ้าไหมประจำกลุ่มได้ ๑ ลาย เพื่อทอเป็นผืนผ้าและสามารถ</p> <p>๘๘. เกษตรกรและฟาร์มเลี้ยงกบสามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมโปรไบโอติกและเทคโนโลยีเครื่องให้อาหารอัตโนมัติในการเลี้ยงกบได้</p> <p>๘๙. ผู้ที่ได้รับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตและส่วนผสมของผลิตภัณฑ์เนื้อกบแปรรูปแบบปลอดภัย และสามารถแปรรูปเนื้อกบแบบปลอดภัยได้</p> <p>๙๐. ได้บรรจุภัณฑ์ และตราสินค้าสำหรับผลิตภัณฑ์เนื้อกบอินทรีย์แปรรูป รวมทั้งช่องทางการตลาด เช่น ออนไลน์ สำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์เนื้อกบอินทรีย์แปรรูป</p> <p>๙๑. นวัตกรรมการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร</p> <p>๙๒. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรชุมชนที่มีมาตรฐาน</p> <p>๙๓. ผลผลิตมีความปลอดภัย เกษตรกร และผู้บริโภคมีสุขอนามัยดีขึ้น</p> <p>๙๔. คริวเรือนหรือกลุ่มชุมชนที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๐๐ บาท/คริวเรือน/เดือน</p> <p>๙๕. ยกระดับคริวเรือนให้มีอาชีพเสริมรองจากการประกอบอาชีพหลักทางการเกษตร</p> <p>๙๖. มีนวัตกรรมชุมชนเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๙๗. ลดอัตราการว่างงานและสร้างงาน สร้างอาชีพในท้องถิ่น</p> <p>๙๘. เสริมสร้างความผูกพันของครอบครัวและชุมชน</p> <p>๙๙. ยกระดับเศรษฐกิจฐานราก</p> <p>๑๐๐. ฟาร์มเลี้ยงจิ้งหรีดที่มีมาตรฐานการปฏิบัติการเกษตรที่ดีในจังหวัดสุรินทร์</p> <p>๑๐๑. ชุมชนมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ประชาชนมีแหล่งหารายได้และสามารถพึ่งพาตนเองได้</p>

